

DAVET

رَحْمَةً زَحْمًا نَحْوَ الْقَلْبِ
حَرْبًا حَرْبًا حَتَّى الْمَصِيرِ

رمضان بهار قرآن

KUR'AN'IN BAHARI, RAMAZAN

DAVET

Aylık İslamî Siyaset ve
Kültür Dergisi

NİSAN/1990
HİCRİ (RAMAZAN) 1410

Yıl: 1 Sayı: 4

İÇİNDEKİLER

■ Takdim	4
■ Başyazı	5
■ Duâ - Niyaz- Münâcât Kumeyl Duası (3)	6
■ Haber-Yorum	
* İran İslam Cumhuriyeti'nin kuruluş yıldönümünü kutlarken Hilmi Kocaarslan	8
* Dergimiz 'Davet' hakkında DGM'den toplatma kararı	11
* Tağut düzenlerin tümü yıkılmaya mahkumdur	12
* Afganistan Cephesi	15
* CIA'nın Türkiye üzerindeki oyunları	16
* Güneydoğu olayları	17
* Kamuoyuna Duyuru	18
■ Eyyamullah'tan bazı kesitler Hadis-i Resulullah (s.a.v.)'den parıltılar Seyfeddin Canlı	19 20
■ Kur'an ayetlerinden ışıklar Abdullah Hocaoğlu	22
■ Kapak: Kudüs Günü * Ramazan ve Leyle-i Kâdr Abdurrahman Canlı	23 26
* Kadir Gecesi ve udüs Günü dolayısıyla İmam Humeyni (R. Aleyh)	28
■ Üstad Bediüzzaman Said-i Nursî (R. Aleyh) Hazretleri İlhan Aksöğüt	31
■ Hizbullahî Gençliğe * Allah'ın hükümrânlığı ve tevhid Seyfullah Putkiran	37
■ Mi'rac-ı Muhammedî (s.a.v.) Üzerine Said'i Nursî (R. Aleyh)'den	41
■ Hama Olayı ve İran İslam İnkılabı (II. bölüm)	44
■ Hizbullahî Kadınlar Köşesi "Müslüman kadın'ın isyanı tağutlara karşıdır" Abdullah Kuloğlu	58
■ Washington Cum'a imamı Muhammed el-Asî ile bir mülâkat H.H.	60
■ Çocuklarla Başbaşa "Acaba niçin yaratıldık?" Hasan-Zâde	63
■ Murakabe kürsüsü	66

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN ADIYLA...

Allah-u Teâlâ'nın yüce ve yegâne nizamı olan İslâm'a gönül veren siz kardeşlerimizi Allah'ın (c.c.) sonsuz selâmları ile selâmlar, kutsal hizmetlerinizde hepimize başarılar dileriz...

Aziz kardeşlerimiz! Mübarek Ramazan ayı ile beraber derginizin 4. sayısını Yüce Rabbimizin yardımları sâyesinde sizlere takdim etmiş bulunuyoruz!...

Malûmuruz olduğu üzere; dünya arı kovarı gibi kaynamakta, olaylar hızla gelişmekte, yeni oluşumlar ve yeni değişimler olmaktadır. Bütün bunları, ancak aylık ve sıırlı bir dergi ile takip edebilme mecburiyetinde kalmaktayız. Ki, ne kadar geride ve eksik kaldığımızı-kalabileceğimizi, elbette sizler de takdir edersiniz...

Dünya emperyalizminin, Büyük Şeytan Amerika'nın öncülüğünde, asırlardır süren ve yıkılmağa yüz tutan sömürü saltanatlarını koruyabilme telâşesi içerisinde bulunduğu, yeniden toparlanmağa çalıştığı, sağa-sola saldırmaya başladığı şu günlerde, müslümanların ve mustaz'af halkların daha bir müteyâkkaz ve zinde bulunmaları, hürriyetlerini, kudurmuş cânî güçlere karşı koruma cehdi içerisinde girmeleri gerekmektedir...

Dünya'nın her tarafında mustaz'af halklara, bilhassa müslümanlara karşı kan içici müstelkibir güçlerin ve rezil uşaklarının hazırladıkları komplolar ve oynamak istedikleri me'unâne oyunlar karşısında, gayet uyanık bulunulması, artık hayati zaruret derecesine gelmiştir...

Azerbaycan'ın ve sâir halkı müslüman olan cumhuriyetlerin, çok sıırlı hürriyet taleplerine, Amerika'nın emriyle **'kan'la** ve **'katliâm'** ile karşılık veren Kızıl canavar Rusya'nın; halka hıristiyan olan, Litvanya gibi cumhuriyetlerin **'tam bağımsızlık'** ilânlarına ve sıırsız taleplerine tebessümle mukabelede bulunması, dostça-kardeşçe müzâkere yoluna başvurulması ve konunun pazarlığı için oturma hazır olması, Amerika'nın ve sâir kâfirlerin de bu konuda gayet hassâs, insancıl(?) ve demokratik rollere kalkışması, müslümanların ibret alması lâzım gelen ve topyekûn kıyam ruhu ve bilincine ulaşmalarının gerekliliği mesajını veren önemli olaylardan sâdece küçük bir örnek olarak karşınıza çıkmış bulunmaktadır...

Türkiye'de son günlerde cereyân eden zincirleme olaylar, çok boyutlu ve değişik komplolar da, Amerikan emperyalizminin bölgeye yönelik yeni ve kapsamlı oyunlarının ilk belirtileri olarak görülmektedir...

21-Mart'ın **'nevruz'** (yeni gün, 1369 hicri/şemsi yılın ve bahar'ın **'ilk günü'** (ve yılbaşı) olarak kutlandığı, geçtiğimiz haftalar içerisinde, Güneydoğu'da ve daha başka bölgelerde zincirleme olaylar olmuş, emperyalizmin uşağı olan basın tarafından her olay vesile edilerek müslümanlar hedef alınmış, haktın olan düzenin bekçilerine jurnâllerde bulunma yarışı içerisinde girmiştir.

Bu cümleden olarak, derginizin 3. sayısı, İstanbul 2. no'lu DGM tarafından toplatılmış ve soruşturmaya tabi tutulmuş, daha başka kardeş dergiler de benzer muâmeleden kendilerine düşen hisseleri almıştır. Bir kısım münfetid olaylar abartılarak ve bu abartmalar da bahâne edilerek, müslümanların psikolojik baskılar altına alınması, susturulmak ve sindirilmek istenmesi artık alel-âde bir vâkâ olarak görülmektedir...

İşte; bu atmosfer içerisinde çıkmış bulunan derginizin bu sayısında, **'kumeyl'** duâsının son bölümünü, **'Hama Olayı** ve **'İran İslâm İnkılabı'** başlıklı incelemenin üçüncü bölümünü, **'Üstad Said-i Nursi Hazretlerinin vefat yıldönümü ile ilgili yazının son kısmını ve Mî'raclâ alâkâh Merhum üstad'dan bir alıntı yazı bulacaksınız...**

Kapak konusu olan **'Kudüs Günü'** ile ilgili bir yazının yer aldığı bu sayıda, Merhum İmam Humeyni'nin (R.Aleyh) konuşuyla ilgili bir mesajı, Ramazan-ı Şerif'le ve leyle-i kadr ile alâkâh -kısa- bir yazı ile, eyyamullah'dan olan çok önemli bir kısım olaylara kısa değiniler yer almakta, arkadaşımız H. H. 'nin Muhammed Asî ile bir mülâkatı ve mutâd yazılar münderic bulunmaktadır. **'Murâkabe kürsüsü'**, siz kardeşlerimizin ortak 'inkilâbî' çizgimize bakışaçalarına ve değerlendirmelerine 'ayine' olma özelliğini taşıırken, yavaş yavaş giderek, asli fonksiyonunu icrâ noktasına ulaşacaktır, inşaallah...

Tevfik ve Hidâyet, Hıfz ve Siyânet, ancak Allah'dandır.

Ve's-Selâmu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekâtuh...

"HAKKIN HAKİMİYETİNE DOĞRU!..."(2)

Kâinatın küçük bir misâli, cüz'ü ve özeti durumunda olan insan hayatı; fizikî ve cismanî yönden- zorunlu olarak- Allah-u Teâla'nın fitrî ve tekvinî kanunlarına bağlı bulunmakta, bu bağlılığından dolayı da, gayet dakik ve hassâs bir mizanın, müthiş ve hayret verici bir nizamın ve intizamın canlı ve şuurlu timsâli olmakta, adetâ kâinat büyüklüğünde ve mükemmelliğinde muazzam ve muhteşem bir makina ve fabrika hüviyetini arz etmektedir...

İnsan, bizzat kendi cisminde ve vücudunda cereyân etmekte olan bu muhteşem mekânizmanın, gayr-i ihtiyârî bir aleti durumuna gelmekte, bu hususta azıcık bir müdâhelesi bile bulunmamakta; hatta, gaflet perdesi, vücudunda faaliyet hâlinde bulunan ilâhî nizamın câzibesinden habersiz şekilde yaşamaktadır...

Bu ilâhî ve tekvinî fitrât kanunu, insan cisminde hüküm- fermâ olduğu ilâhî- tekvinî misyonunu icrâ ettiği ve her türlü 'çelişkilerden' azâde bulunduğu müddetçe, insan vücudu sıhhatini, tenâsübünü, istikametini ve saadetini koruyacak; çevresine ve kâinata hayat neşveleri saçacaktır...

Ruhî, kalbî, akli, manevî içtimâî ve ibadî yönü ile, her türlü naks, kusur ve çelişkiden uzak mükemmel bir yapı ve çizgi olan ve ilâhî teşrîî kanun denilen İslâm fitratı üzerine yaratılmış bulunan insan; tarihin değişik zamanlarında nefsanî ve şeytanî güçlerin etkisiyle ve ihdas ettikleri beşerî düzenler (tezgâhlar) vasıtasıyla dejenerasyona, yani fitrat değişikliğine uğramış- uğratılmış, böylece bir sürü dahillî ve haricî çelişkiler ve tenakuzlar içerisine düşmüştür...

Beşeriyetin içerisine düştüğü 'çelişkiler' girdabı, insanlık için büyük felâketler getirmiş; ruhî, kalbî akli ahlakî, manevî, siyasi ve içtimâî, kısaca islâmî ve insanî değerlerin yitirmesinin baş âmili olmuştur. İlâhî ve teşrîî İslâmî fitrâtın, rahmanî ve lâhutî çağrısına icâbet etmeye mütemâyil bulunan insan, kurulan tağutî düzenlerin 'nefsânî ve şeytanî' tuzakları karşısında, büyük ölçüde mağlub olmuş ve alemlî telvis eder duruma gelmişken; 'desti rahmet' tarafından ve fitrat-ı beşeriyeyi terennüm eden 'cihan-şumul İslâm inkılabı' kanalıyla, yeniden ruhî ve manevî aslına dönmeye başlamış yegane hak nizam olan İslâm fitratını mücesssem timsâli hâline gelmiştir....

Beşeriyet tarihinin değişik dönemlerinde, Allah-u Teâla'nın seçtiği yüce önderler vasıtasıyla "**beşerî fitrata insanları yeniden döndürme**" misyonunu ifâ eden '**İslâm inkılabı**', insan hayatının ferdî ve içtimâî yolu üzerine kurulan şirk- küfür ve zulüm barikatlarını kaldırmış, tağutî tezgâhları parçalayıp, beşerî-habis düzenleri târ- u mâr etmiştir. Ve kezâ, insanlar mutlak esâretten ve kullara kulluktan kurtararak mutlak kurtuluş ve hürriyet kapısını mazlum ve mustaz'af insanlık için açmış, böylece "**İslâm çağına, yani hakkın hakimiyetine doğru!... Gidiş dönemi**" başlamıştır.

Evet; muhtelif devirlerde, her yönden küllî ilâhî nur ve güç ile mücehhez bir güneş gibi doğan **İslâm inkılabı**, insanlığın ufkunu karartan her türlü tenakuzları ve çelişkileri bertaraf etmiş, mutlak istikameti gerçekleştirmiş, bâtilları tümünü yok ederken, hakkı hak nizamı ve hakkın hakimiyet yollarını biçâre insanlığa göstermiştir...

Öz Muhammedî İslâmı temsil eden **İslâm inkılabı**'nın ışıkları, dünyanın en ücrâ köşelerine ulaştırken, önce ferdî palân'da ilâhî istihâleye uğrayan insan; tek başına '**hakkın**' mücesssem timsâli olmuştur. Hakkın, yani İslâmın canlı timsalı olan tip ferdlerin biraraya gelmesi ve İslâm'ın içtimâî hayata hakim kılınması hususunda, büyük çabalar sarfetmesi neticesinde; mutlak hak nizam olan İslâm'ın '**İçtimâî**' ve '**cihan-şumul**' hakimiyeti, artık kuvveden fiiliyata doğru zuhur temeye, insanlığı muhteşem **İslâm inkılabı**'nın nuruyla daha şimdiden aydınlatmaya başlamıştır...

Günümüz dünyasında zuhur etmekte olan olaylara, örneğin; Sovyet imparatorluğunun dağılmasına, batı kapitalizminin can çekişmesine, dünya müslümanlarının, hatta tüm mustaz 'af esir insanların ve halkların **İslâmî hakimiyet** ve **hürriyet** aşkıyla ayağa kalmalarına ve baş kaldırılmasına.. köklü ve kapsamlı bir biçimde bakacak olursak; insanlığın artık topyekün uyanmakta olduğu, yegane hak ve **adalet nizamı** olan **İslâm**'ın, mutlak ve cihan-şumul '**hükümlerine**' doğru gitmekte olduğunu bil- fiil müşâhede edebiliriz...

"**Hakkın hakimiyetine doğru**".. gidişlerimizde, Yüce Rabbimizin sonsuz yardımlarını bekleme ve niyâz etme ümidile!....

Davet

"KUMEYL DUASI"

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

... لِكَيْتَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَقْسَمْتُ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ
تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلُّ شَأْنِكَ قُلْتَ مُتَبَدِّئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِلْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا
كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا
وَحَكَمْتَهَا وَعَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَتُهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جُزْمٍ أَجْرَمْتَهُ
وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ وَكُلِّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتَهُ وَكُلِّ جَهْلٍ عَمِلْتَهُ كَتَمْتَهُ أَوْ أَعْلَنْتَهُ أَخْفَيْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَكُلِّ
سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ بِإِتْبَانِهَا الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي جَعَلْتَهُمْ شُهودًا عَلَيَّ مَعَ
جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ
وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تُؤَفِّرَ حَطِيئِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَرَزْتَهُ أَوْ إِحْسَانٍ فَضَلْتَهُ أَوْ بَرٍّ نَشَرْتَهُ أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ
أَوْ ذَنْبٍ تُغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تُسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِقِّي يَا مَنْ
بِيَدِهِ نَاصِيئِي يَا عَلِيمَا بَضْرِي وَمَسْكِنِي يَا خَيْرَ فُقْرَى وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً
وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى كُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وَرَدًا وَاجِدًا وَحَالِي
فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا
رَبِّ قُوِّ عَلَيَّ بِخِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَأَشْدُدْ عَلَيَّ الْعَزِيمَةَ جَوَانِحِي وَهَيِّئْ لِي الْجِدُّ فِي خَشْيَتِكَ وَالذَّوَامَ
فِي الْإِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَأَسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ وَأَشْتَقَ
إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُسْتَقَاتِينَ وَأَذْثُو مِنْكَ ذُثُو الْمُحْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَأَجْتَمِعُ فِي جَوَارِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصِيبًا
عِنْدَكَ وَأَقْرَبِهِمْ مَنزَلَةً مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ
وَأَعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَأَحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتِمًّا وَمَنْ
عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ أَقْلِي عَقْرِي وَأَغْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ
وَضَمِنْتَ لَهُمْ الْإِجَابَةَ فَالَيْكَ يَا رَبِّ نَصِبْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ
لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَأَكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي
يَا سَرِيعَ الرِّضَا إِغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ أَسْمُهُ ذَوَاءٌ وَذِكْرُهُ
شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى وَإِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِبْلَاخُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِعَ النِّعَمِ يَا ذَا فَاعِ النِّقَمِ
يَا نُورَ الْمُسْتَوْجِحِينَ فِي الظُّلَمِ يَا غَالِمًا لَا يُعْلَمُ صَلُّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعَلَ بِي مَا أَلْتَ
أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولِهِ وَالْأَيْمَةَ النَّيَامِينَ مِنْ إِلَهٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَبِيرًا

(İlâhî! ya rabbî!...) *senin isimlerin mukaddesdir, lâkin!.. Sen ki; cin'den ve ins'den kâfir olanların hepsini cehenneme doldurmaya kâsem etmişsin! Ve o muânnid (kâfir)leri orada tutmak tasın! Ve sen onlara,sonsuz ve sürekli ni'metlerinin ve ikrânlarının vesilesiyle 'senâ' edilmenin yüceliğini (anlatıp) söyledin! (Ki, nankörük edip 'küfre' sapsayalar, diye!..) Hiç (sana iman ve itâât üzere bulunup da) iman eden kimse, (senin emirlerine karşı isyân içerisinde bulunarak) fâsik kimse gibi olur mu? Bunlar, elbette müsavî olamazlar!...*

İlâhî! ve (ya) seyyidim! *senin takdir ettiğin (iyilikler)i, senin yüce kudretin ise (senden) talep ediyorum! ve (bu), senin mutlak-kesin kazân ve hükümün ilidir! (ki, ben ona muhtâcum)... Ya-rattığına gâlibiyete ulaştıran (ve her nevi murâdına erdiren) sen-sin! (Lütf-u Kereminle) beni bu gece ve bu sââdette affet! her türlü 'cürüm' ki, ben, o cürümleri işlemişim ve her türlü günâh ve haia ki, ben, onlara bulagmışım!.. Gizlice yaptığın her çirkin iş, işlediğim ve gizlediğim câhillik! (ki, onları) ya apaçık yapmışım veya gizlemiş açığa vurmuşum!.. Bütün bu günâhların (yazılıp) isbâtlanmasını da 'kirâmen kâtibin' (denen meleklerle) emretmişsin! (bu iş için) sorumluluk verip vekil kıldıkların, yaptıklarımı (kütüklere) yazıp saklamaktadır. Ve onları, uzuvlarımın amelleriyle beraber benim üzerime şâhid olarak tuttun! Onlardan başka, ayrıca sen de, üzerime murâkib (denetleyici ve gözetleyici) olarak, yaptıklarının tümüne mutlak bir şâhid'sin! Ve onlara gizli olan günâhlarını sonsuz rahmetinle gizledin; ve fazlınla onları setr ettin! (kapattın!)! (İlâhî!) (günâhlarını afv-ü setr ettiğin gibi) gönderdiğin bütün hayırlarla da yolunu daha fazla iyiliğe yönelt!.. (Allahum!) sen, ya ihsânını faziletli kıldın; veya iyiliği yaydıka yaydın; yahut da, rızık genişlettikçe genişlettin! (Sen, bunların tümünü de yaptın!)... (Ya Rabbî!) sen, hem her günâhı bağışlayansın; hem de her hatayı (örtüp) setr edensin!.. (Onun için, günâhlarımızı affet; ve hatalarımızı da dâima setr et! Bizi, dünya ve ahirette perişân edip rezil etme!..)*

Ya Rabbim! Ya Rabbim! Ya Rabbim!.. (ya) seyyidim! ve (ya) mevlâm!.. *Ve ey benim mâlikim!.. Ey nâsiyemi (perçemimi) elinde tutan (Allahum!)! ey zorluklar-zararlar içerisinde olduğuma ve miskînligimi bilen, 'Alim' olan (Allahum!)!.. Ey fâkirliğimden ve içerisinde bulunduğum bütün güçlüklerimden haberdâr ('Hâbir') olan! (Allahum!)!.. Ya Rabbî! Ya Rabbî!.. Ya Rabbî!.. Senin hakkın ve kudsiyetinin hürmetine senden (bütün hücratımı) diliyorum! Sıfâtının ve isimlerinin büyüklüğü hürmetine, gece ve gündüzün bütün vakitlerinde seni (lâyıkı veğhiyle) zikretmene yardım et! Senin ilâhî hizmetinde olayım ki; bütün amellerim huzurunda kabul olunsun! Amellerimin ve (zikir) virdlerinin tümü, yalnız senin için'dir! ve bu (kulluk) hâlim, senin ilâhî hizmetinde dâimi olacaktır!.. (Böyle olabilmem için, dâima senin İlâhî yardımına ve Rahmetine muhtâcum!..)*

Ya seyyidim!.. *Ey güven (ve yardım) kaynağı olan! Ey ahvâfîmi şikâyet ettiğim(yegâne merci) olan! (Allahum!.. Her sıkıntı*

durumunda ancak sana koyarım!)..

Ya Rabbî! Ya Rabbî! Ya Rabbî!.. *Uzuvlarımın sana hizmeti için kuvvet ver! Elimle ve ayaklarımınla, kapına geldiğimde onlara (güç ve) şiddet ver! Bana ciddiyet ver ki, (huzur-u ilâhiyyen de) dâimâ senin hayyetinde bulunayım; ve hizmetinde, devamlı olarak fasulasız bulunayım!.. Tâ ki; senin İlâhî haymetinin huzurunda önde sâf bağlayanlardan ve bütün isteyenlerle birlikte, koşarak geleyim ve senin yakınlığına 'işiyâk' duyan 'müytakların la' beraber olayım!.. Ve; muhlisilerin etrafında sana 'yakın' olayım! ve 'iykân' ehlinin, (imanlarında yakîn sahibi olanların) korktuğu gibi sen'den korkayım ve mâ'minlerle beraber, senin civârında toplanayım!..*

Ey Allahım! *bana kötülük edene kötülük ver! ve bana tuzak kurana da sen tuzak kur! (Onun tuzakını başına geçirip boşa çıkar!)! Ve beni, huzurunda nâsibi güzel olan kullarından ki! Ve yine beni, kapına en yakınlardan ve huzuruna en yakın olanlardan ki!.. Senin fazlın olmadan hiç kimse bu sââdette erişemez! (İlâhî!) bu sââdeti sen bana lütfeyle! maddinle-kereminle, sen bu fazileti bana nâsib etyle! ve; rahmetinle beni muhafaza et!.. ve lisânımı senin zikrine hâzır ki!..*

(İlâhî! Ya Rabbî!) *benim (âciz) kalbim, senin muhabbesinin ağırlığını kaldıramaz! Bana, icâbet etmenle (İlâhî! Bu âcizi) minnetât et! (nânkör etme!) ve hatalarımı da affet! ve zelle(lerimi) de mağfret et!.. (Allahum!) yâbhesiz sen, kullarına ibâdet etmelerini kazâ ettin! (hükmettin!) ve sana duâ'da bulunmalarını emir buyurdun! ve yapılacak duâlara icâbet edeceğini de garanti ettin!.. (duâ edin ki, kabul edeyim!; dedin!..)*

Ya Rabbî!.. *(senin bu vâ'dinden cesâret alarak, büyük bir ümidle) yüzümü senin yönüne doğru çevirdim; ve bana yardım etmen için elimi senin tarafına uzattım! İzzetin hakkı için, benim duâmı kabul etmen ve isteklerime kavuşturman hususunda (lütufuna) ve fazlınla beni 'recâsiz' (ve ümitsiz) bırakma! Ve cin'den ve ins'den olan bütün düşmanlarımdan beni koru!.. (Ve)ey rızâ'sı çabuk olan(Allah'ım!)! Benim duâ'dan başka hiç bir yardımcı yoktur! (Onun için beni) affet! sen dilediğin her şeyi yapabilirsin!..*

Ey ismi her derde derman olan; ey ismi her hastaya şifâ olan! (Yüce Allahım!)! *Yalnız sana kul olmak (bizim için) yeterlidir! şilâhî ağlamak ve sermayesi 'ümid' olanlara rahmet et! Ey ni'metleri tamamlayan! ey zahmetleri def eden! Ey korkanların işiği ey öğretmensiz alim! (olan Allahum!)!.. (Habibin) Muhammed'e ve o'nun (temiz) evlâdına sâllât (-ü selâm) et; ve bana da, sana yakışan-yaraşan (Rahmet, afv-ü mağfret, lütuf ve fazlın)la müvâamele yap!..*

Allah-u Teâlâ'nın (sonsuz rahmeti ve) sâllâvât (şân yüce; Resûlüne ve O'nun pâk evlâdından olan inamlara olsun! ve onlara (yine) selâm olsun; çok (çok) selâm olsun!!!.. (Amin...!)

"Siz, insanlar için meydana çıkarılan en hayırlı ümmetsiniz; insanlara ma'rufu emredersiniz ve (onları) münkerden de nehyedersiniz! Ve (siz), Allah'a inanırsınız..."

(Bunları da, Allah'a olan imanınızın gereği olarak yaparsınız.)..."

(Â-i İmran: 110)

'İRAN İSLAM CUMHURİYETİ'NİN KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLARKEN...

Hilmi KOCAARSLAN

11 Şubat 1979'da 'İran' coğrafyasında gerçekleşen ve 'Öz Muhammedî İslâmın' bütün özelliklerini bünyesinde taşıyan **cihan-şumûl İslâm İnkılabı**, ilâhî yapısı ve tâbiâtı gereği, plân'lı-proğramlı bir şekilde hızla örgütlenmeye ve kurumlaşmaya başlamış; ilk olarak da 'İran' topraklarında **'İran İslâm Cumhuriyeti'**ni vücade getirmiştir.

1 Nisan 1979 tarihinde kurulan **İran İslâm Cumhuriyeti**, Allah-u Teala'nın hükümlerini, 'İran' toprakları üzerinde yaşayan insanlara 'bil-fil' uygulama ve **cihan-şumûl İslâm İnkılabı'na 'zarf' ve 'mahfaza'** olma misyonunu üstlenmiş; **'asr-ı saadet'**den sonra, müslümanlar için ikinci bir **'Medine'** ve **'ümm'ül-kurâ'** ünvanını almıştır...

Adem Aleyhisselâm'dan, Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimize kadar gelen bütün Peygamberlere gönderilmiş bulunan ve Allah'ın indinde yegâne din olan İslâm; ilâhî karakteri gereği, tarihin değişik dönemlerinde yer yer **'inkılabî'** fonksiyonlarını icrâ etmiş; son Nebi Resûl-ü Ekrem (s.a.v.)'de ise, bu inkılâbî fonksiyonu, en müttekâmil seviyeye ulaşmıştır... Cihan-şumûl inkılâbî bir özellikte ve en müttekâmil bir hüviyetle zühur ettiği 'Hicaz' bölgesinde, tadrîcen ilâhî hedefine doğru giden ve zıddı olan bütün dinleri ve ideolojileri bertaraf eden İslâm; Medine-i Münevvere'de, teşkilâtlanarak, "cumhurî" nitelikli bir 'devlet ve hükümet' hâline gelmiştir. Ki, İslâm'ın **"inkılabî"** vasfı, bunu gerektirir...

Evet.. İslâm'ın 'inkılâbî' özelliği, giderek teşkilâtlanmayı, yani devletleşmeyi gerektirdiği gibi; **"Sultan'en-nasirâ"** (yardımcı güç ve kuvvet) hüviyetinde olan İslâmî devlet ve hükümet de, İslâm'ın 'inkılâbî' vasfının korunmasının ve fonksiyonlarının sürekliliğinin âmili, 'zarfı' ve 'mahfazası' durumunda olmak-

tadır. Onun için; **İslâm İnkılabı** ile İslâmî devlet ve hükümet, birbirinin **'lâzım-ı gayr-i mufârıkı'** hüviyetini taşımakta, birbirlerini gerekli kılmaktadır. Bundan dolayıdır ki; **'asr-ı saadet'**in gerçek İslâmî hükümeti ve devleti, Hazret-i Hasan (r.a.)'dan sonra inkirâza uğrayınca; İslâm'ın **'küllî'** nitelikli **'inkılabî'** misyonu görülmez ve gerçek fonksiyonlarını icrâ edemez olmuş; **'İslâm'ın inkılabî'** vasfından uzak bulunan **'melik-i adud'**ların, adı İslâm olan iktidarları ve hükümetleri de **'gerçek İslâmî hükümet'** vasfını kazanmamıştır...

İşte; çağımızda gerçekleşen muhteşem **İslâm İnkılabı**, netice verdiği **İslâmî hükümet** ile, sürekliliğini korumuş; yeryüzünün tümünde Allah'ın hükümlerini te'sis için ilâhî ve ezeli misyonunu icrâ etmeye başlamıştır. İran coğrafyası üzerinde te'sis edilen 'cumhurî' nitelikli **'İslâmî hükümet'**i, inşaallah yakın bir gelecekte, diğer **İslâmî hükümetler** ta'kib edecek; Allah-u Teala'nın yüce yardımıyla yeryüzünün büyük bir kesimi, belki de tümü **İslâm'ın hükümlerini** altına girecektir...

Evet; **"ve biz irâde ediyoruz ki; yeryüzünde mustaz'aflara (zayıf bırakılmış olanlara) lütfedelim (de) onları (insanlara) imamlar kılalım ve (yeryüzüne) onları vâris kılalım!"** (Kasas: 5) gibi.. Ayet-i Kerimelerle verilen ilâhî va'd ve müjde tahakkuk edecek; **'cihan-şumûl İslâm İnkılabı'**nin eksenî etrafında, gerçekleşecek muhtelif **İslâmî devletler**, yeryüzünde İslâmî hakimiyetin simgesi haline gelecektir. **'İran İslâm Cumhuriyeti'**ni, inşaallah; **'Afganistan İslâm Cumhuriyeti'**, **'Pakistan İslâm Cumhuriyeti'**, **'Azerbaycan İslâm Cumhuriyeti'**, **'Özbekistan İslâm Cumhuriyeti'** gibi.. her bölgeye ait ayrı ayrı **İslâmî hükümetler** takip edecek, bunların tümü bir araya gelerek, **'cemâhir-i müttehede-i İslâmiye'** (**Birleşik İslâm Cumhuriyetleri**) adıyla **'tek İslâm**

Devleti' olarak vücut bulacaktır... Bu da, elbette dünya müslümanlarının ortak çabaları ve bu yolda seferber olmasıyla gerçekleşecek; Allah-u Teala'nın yardımı ve rahmeti, müslümanların bu cehd-ü gayreti neticesinde gelecektir. Ki; merhum İmam-ı Ümmet, vasiyetnâmelerinde, müslümanların bu ilâhî hedef doğrultusunda çaba ve gayret sarfetmelerini istemiş, Allah-u Teala'nın sonsuz yardımlarına dikkat çekmiştir...

Mâ'lum olduğu vechiyle; **'İslâm Devleti'**, İslâm'ın tedâvül'de olduğu, mütedâvil bulunduğu ve yegâne geçerlilik kazandığı bir idare ve düzen anlamındadır. **'İslâm hükümeti'**; İslâm'ın hükmettiği, İslâmî hükümlerin geçerli olduğu İslâmî düzen ve yönetim demektir. **'İslâm Cumhuriyeti'** ise; İslâm'ın, müslümanların cumhuruna (kalabalık keşimine, toplumuna ezici çoğunluğuna) dayanmak suretiyle uygulandığı, **"Onların işleri, aralarında şûrâ İledir."** (Şûrâ: 38); **"İş hususunda onlarla istişâre et!"** (Al-İmran: 159) prensiplerinin hakim olduğu, müslüman halkın sevdiği şahısların **'yönetim'**de bulunduğu; tahakküm ve tasâllut üzerine kurulu bir yapıya, örneğin **'monarşi'**ye ve **'oligarşi'**ye yer verilmediği, **"bir kavmin seyyidi, o kavme hizmet edendir"** kâidesinin bil-fiil geçerlilik kazandığı **'İslâmî yönetim'** gibi.. anlamlara gelmektedir. Ki, bu üç terim; birbirlerinin mürâdîli olmakla beraber, daha ihtiyatlı ve daha salim olanı **"İslâm Cumhuriyeti"** adidir ve İslâm'ın yapısıyla daha tenasüb arz etmektedir.

Gerçi; hepsinde, hükümrân olan sadece **İslâm'**dır ve İslâmî hükümlerdir; mütedavil olan ve geçerli görülen şey aynıdır. Fakat; bazı kez olur ki, bunu, yani **icrâ** (yüretme) misyonunu bir **kral ve sultan** da üstlenebilir ve bu **'devlet'** ve **'hükümet'** kavramlarıyla tezât teşkil etmeyebilir. Fakat; **'cumhuriyet'** kavramında, bu tür bir ihtimalin bulunması mümkün değildir. Bundan dolayı da, **'İslâm Cumhuriyeti'** kavramı, daha salim ve daha kapsamlı müsbet bir mana taşımaktadır. İşte; bu ve benzeri sâiklerden dolayıdır ki, cihan-şümül **İslâm İnkılabı'nın**, netice verdiği ilk İslâmî düzene, **'İslâm Cumhuriyeti'** adı verilmiş; harita üzerindeki yerinin belirlenmesi noktasında da, (üzerinde kurulduğu coğrafyanın adına izâfeten) **'İran İslâm Cumhuriyeti'** diye tersim ve tescil edilmiştir... Şu halde; bu kavramdan dolayı vâki olacak olan itirazların ve tenkidlerin hiç bir ilmi ve şer'î dayanağı bulunmamakta, sadece indî ve keyfî mülâhâzalara dayanmaktadır...

Şu halde; dünya'nın değişik bölgelerinde (Allah-u Teala'nın yardımıyla) kurulacak olan bu ayrı ayrı **İslâmî Cumhuriyetlerin**, tabiatıyla ayrı ayrı mahallî **'anayasaları'** olacak; her birinin resmî dili, mahallî-kendî dilleri olacak. Resmî **'cumhuriyetin'** cumhurbaşkanı, (belki de hükümet üyeleri), o coğrafya müslümanlarından seçilecektir. Örneğin; **'Pakistan İslâm Cumhuriyeti'**nin resmî dili **'Urduca'**, resmî mezhebi **'Hanefî'**, Cumhurbaşkanı da **'Pakistanlı'** olacaktır. **'Özbekistan İslâm Cumhuriyeti'** ve saireler için de, keza aynı durum söz konusu olacak, o coğrafya halkının dili; mahallî **'resmî dil'**; mezhepleri ise, **'resmî mezheb'**, Cumhurbaşkanı da, o bölge halkının içinden çıkacaktır. Bu cumhuriyetlerin meydana getireceği **'Dünya İslâm Cumhuriyetleri'** veya **'Birleşik İslâm Cumhuriyetleri'**ne ait **'umumî** (federal) **anayasa'** elbette ayrı olacak; **'imam'ın** (rehber'in) mezhebi ve coğrafyası ise, asla söz konusu olmayacak Kur'an dili, **'umumî resmî dil'** hüviyetine gelecek; **'tek ordu'** ve **'tek merkezî otorite'** esas alınacaktır. **'İran İslâm Cumhuriyeti'**nin **'anayasası'**nda, resmî dilin **'Farsca'**, resmî mezhebin **'İsnî aşerîyye'** (Câferîyye) ve Cumhurbaşkanı'nın **'İran asıllı'** kayıtlarının bulunması, **'rehber'** için böyle şartların-kayıtların bulunmaması, işte izah edilen bu gerçeklerden kaynaklanmaktadır. **"el-hükümü lil-ekser"** (hüküm, çoğunluğa göre verilir,) kâidesi buna mesned olmakta; insan fitrâtı ise, bunu gerekli kılmaktadır. Ki; **"Allah-u Teala, peygamberleri de kendi kavmi arasından çıkarmakta ve kendi kavminin dilleri ile göndermektedir."** (Bakınız; Bakara: 54; Mâide: 20; En'am: 80, 83, 135; A'raf: 59-61, 65-68, 73, 75, 80-83, 85, 94; İbrahim: 5; İlaahir...) Ve; böylece, Kur'an-ı Kerim, müslümanlara, bu konuda ap-açık bir yol ve usûl göstermektedir...

Allah-u Teala'nın indinde yegane din olan, baştan başa 'adaleti' temsil eden İslâm; insanlık-hayatını idare etmesi, toplum hayatını huzura ve saadete kavuşturması için Allah-u Teala tarafından gönderilmiş İlahî hükümler ve kanunlar manzumesidir. O Yüce dinin, yer yüzünün tüm bölgelerinde 'hakim' kılınması için çaba sarfetmeleri, İslâm'ın zıddı olan tüm ideolojilerin bertaraf edilmesi hususunda büyük bir cehd-ü gayret içerisine girmeleri, dünya müslümanlarının en önde gelen aslı ve imani vazifeleridir... Müslümanların da, tüm insanların da kurtuluşu buna bağlıdır...

Müslümanlar, yeryüzünde İslâm'ın canlı timsali, bekçisi, Allah-u Teala'nın ve İlahî nizamın mücessem ayetleri ve şahitleri hükmündedir; ve, İlahî adaleti ve şehâdeti, gerçek anlamıyla ifâ etme zorunluluğu ile karşı karşıyadır.

"Ey iman edenler! Allah için daima doğru hükmedin; adalete tam uygun şahidlikte bulunun!..." (Mâide: 8); "...Eğer hükmedersen, aralarında adaletle hükmet! Şüphesiz ki Allah, adaletle hükmedenleri sever." (Mâide: 42); "Siz, insanlar için meydana çıkarılan en hayırlı ümmetsiniz; insanlara ma'rufu emredersiniz ve (onları) münkerden de nehyedersiniz! Ve (siz), Allah'a inanırsınız... (Bunları da, Allah'a olan imanınızın gereği olarak yaparsınız)... " (Al-i İmran: 110)

"Ve Sana da, önceki kitabı tasdik eden ve ona, emin bir tanık olan kitabı (Kur'anı), hakk olarak indirdik. Artık aralarında, Allah'ın indirdiğine (hükümlerine) göre hüküm ver ve sana gelen gerçek(hükümler)den dönüp onların isteklerine uyma! Sizden her birinize bir şeriât, bir yol tayin ettik ve Allah dileseydi sizi tek ümmet yapardı; fakat size verdiği hükümler hususunda sizi ibtilâ (imtahan) etmektedir. (O halde) siz de, artık hayırlı işlerde yarışın! Ve hepiniz Allah'a rücu' edeceksiniz; (O da) haklarında ayrılığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir." (Mâide: 48)...

"Şüphesiz ki Allah, emanetleri ehline vermez ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Gerçekten de Allah, size güzel de öğüt (ve nasihat) ediyor. Şüphesiz ki Allah, her şeyi duyar, görür." (Nisa: 58); "Ey iman edenler! Allah için daima adaleti tam yerine getirin ve şahidliği o yolda yapın; eğer nefsinizin veya valideyninizin ve akrabalarınızın aleyhine de olsa! Hatta, zengin veya fakir de olsa (adaleti tam tatbik edin, ayırım yapmayın!), çünkü Allah, ikisine de sizden ziyade sahiptir, (gerekirse) onları sizden daha fazla korur; ve siz, adaleti icra ederken, nefsinizin dileğine uymayın! Bir tarafı gözeterek hüküm verir, yahut birinden yüz çevirirseniz, bilin

ki Allah şüphesiz yok, yaptıklarınızın hepsinden haberdardır." (Nisa: 135); "Yarattıklarımızdan (öyle) bir topluluk var ki, halkı gerçeğe irşâd eder ve gerçek olarak adaletle muâmelede bulunur." (A'raf: 181)... gibi, pek çok ayetler, mutlak hakk, adalet ve iyâlik olan İslâm'ın ve İlahî hükümlerinin uygulanmasını ve insanlar arasında onunla muâmele edilmesini emretmekte, bunu tüm iman eden müslümanlara İlahî bir görev olarak vermektedir...

Tabii ki, bütün bunların gerçekleşmesi için, İslâm'ın cihan-şumul 'inkılabî' misyonuna işlerlik kazandırmak ve bunun neticesi olarak İslâmî, devlet ve hükümet olarak hakim kılmak gerekir. Zira; İslâmî devletin ve hükümetin, 'icra ve infaz edici gücü' olmayınca, mutlak adalet olan İlahî hükümlerin tatbiki mümkün değildir. İşte, İslâm İnkılabî'nin gerçekleşmesinden sonra, 'İran İslâm Cumhuriyeti', bu İlahî ve İslâmî gereklilik neticesinde kurulmuş, tarihi, İlahî Nebevî misyonunu ifâ'ya başlamıştır... Cihan-Şumul İslâm İnkılabî'nin İlahî te'siri ile parçalanmış emperyalist dünya yıkılmaya; hakkın, 'sultan'en-nâsirâ' hüviyetiyle zuhurundan sonra, bâtıl düzenler zâil olmaya; dünyanın değişik bölgelerinde kurulacak olan, değişik 'İslâm Cumhuriyetleri'nin alâmetleri görülmeye; ve 'cemâhir-i müttehede-i İslâmiyye'ye doğru yol alınmaya başlamış, kısaca; "İslâm Çağı"nın nurânî kapısı, artık açılmıştır.

Emperyalist güçlerin ve uşaklarının kudurmuşluğu artık fayda vermeyecek. 'bağımsızlık' ve 'hürriyet' dalgalarını durdurmaya güçleri yetmeyecek; bu gidiş, yegane hürriyet, izzet, adalet, huzur ve saadet nizamı olan İslâm'ın, cihan-şumul hakimiyetini netice verecektir. İnşallah... inananlara ve tüm mustaz'af insanlığa, başlayan bu İlahî "İslâm çağı" kutlu olsun!..

DGM

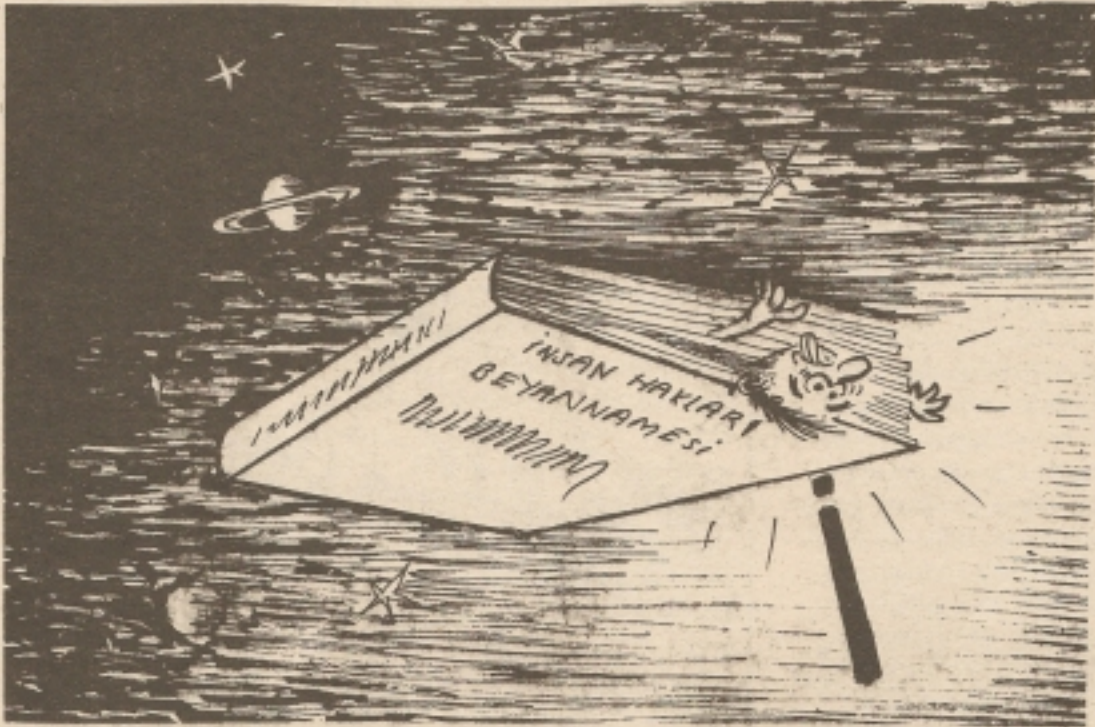
HIZBULLAHİ DERGİ

DAVET

hakkında toplatma kararı aldı

Dergimizin 3. sayısında yer alan, Hizbullah HAKVERDİ'nin Irak İslam İnkılabı Meclis-i A'lâ Reisi Seyyid Hekim ile yapılan mülakatın, 'Biraz da Türkiye'ye Dönsek!' bölümünde geçen ifadelerin laikliğe aykırı olduğu, T.C. devrimlerini hedef aldığı, ayrıca T.C.'yi yıkıp, yerine İslam Nizamının kurulması yolunda propaganda yapılmış olduğu gerekçesiyle T.C.K.'nun 163. maddesinin şumulüne girdiği iddia edilerek, DGM, 15.3.1990 tarihli kararı ile dergimizin 3. sayısının toplatılmasına ve konuyla ilgili soruşturmanın yapılmasına karar vermiştir.

Tarafımıza kararın tebliğinden sonra, itirazımızı hâvi dilekçe DGM C. Savcılığına verilmek istenmiş ise de kabul edilmeyerek Yazı İşleri Müdürü arkadaşımızın ifadesi alınmıştır.

Komünist Blok Cehennemini Boylarken...

TAĞUTİ DÜZENLERİN TÜMÜ YIKILMAYA MAHKUM'DUR!

Üç çeyrek asırdan beri insanlığı türlü türlü aldatıcı va'dlerle ve yalanlarla kandıran, yaldızlı- parlak sloganlarla ve bilimsellik yutturmacalarıyla bir kısım gençliği hayâl peşinde koşturan ve milyonlarca insanın canına kıyıp onların kanlarıyla beslenen marksist- komünist ideoloji, tarihin çöplüğüne ve tağutlar mezarlığına atılmak üzere artık tabuta konulmuştur...

Kapitalizmin alçak cehenneminden kurtulmak için Karl Marks'ın ütöpik uydurma cennetine (komünizme) koşuşan biçâre insanlık, bilhassa gerçeği göremeyen gençlik koca bir ömür sermayesini bu yolda harçmış, cennet sandığı komünizmin ne rezil bir rejim olduğunu, emperyalistlerin insanlığı uzun yıllar boyu avutmak için üzerine cilaladıkları ne müthiş bir cehennem olduğunu kavrayamamış, ancak 'ölüm' çanlarının çalması üzerine uyanabilmiştir.

Fakat aynı emperyalist güçler tarafından bu sefer öyle yeni bir senaryo hazırlanmaktadır ki; mâhiyetini de, konumunu da ve boyutlarını da izâh etmek, hele isbatını başarmak zor, belkide imkansız gibi görülmüyor... Şöyle başınızı, iki elinizin arasına alarak iyice düşünün: 'Dün kapitalizm'in zulmünden- sömürsünden ve emperyalist yapısından nefret ederek 'Komünizmin' kucağına kendilerini atanlar ve değil yalnız kendileri için tüm dünya halkları, bilhassa ezilen emekçi sınıf için komünizmin kurtarıcılığından ve kapitalizmin de alçaklığından dem vuranlar, komünizmin iflası üzerine tekrar, kapitalizm'in zulüm düzenine ve burjuva cehennemine doğru

sür'atle koşmakta, o cehennemde kendileri için bir karışık yer bulabilmek için kapitalist cehennemün müdürü patronu ve gardıyanı olan büyük şeytan Amerika'nın önünde çok saygılı ve gayet kibar taklalar atmaktadır...

Bu hâzin tablo'nun oluşmasında, insanlığa hükmeden zalim yönetimlerin, üçüncü dünya ülkelerini, bilhassa müslüman halkları esâret zincirlerine vurmuş, gözlerini- kulaklarını kapatmış, ağızlarına kilit vurmuş, ellerini ve ayaklarını bağlamış hâbis tağuti düzenlerin büyük rolü olmakta; topyekûn insanlığın 'yegane kurtuluş nizamı' olan İslâm'ı gerçek vechesiyle tanımadan, tanıma fırsatını bulmadan, 'kapitalist cehenneme' tekrar kanalize edilmelerinin baş âmili bu rezil-cânî tağuti düzenler olmaktadır..

İşte; bu ve benzeri sâiklerden dolayı Allah'ın yegane hak nıması olan İslâm'la tanışmayan - tanışmayan günüzümün insanlığı, ne hazindir ki; komünizm ejderinden kurtulmanın sevincini yaşarken, kapitalizmin o kahredici ve yok edici cehennemine girdikten sonra başına gelecek olan felâketlerin ve vahşetlerin eslâ farkına varmamaktadır...

İnsanlığın çıkmazlara ve uçurumlara düşmesiyle sömürü ve çıkar satanatlarının devam edebileceğini yâkinen bilen emperyalist güçler, insanlığı bir top gibi eiden ele, ayakta ayağa fıleden fileye yuvarlamakta, bu yuvarlanışlarda canı çıkan ve feryâd üstüne feryâd eden insanlığın bu hâzin tablosu ve trajedisi karşısında kahkahalar atmaktadır...

DÜNYA'DAKİ ÇALKANTILAR SÜRÜYOR; KOMÜNİST BLOK, HIZLA ÇÖKMeye DEVAM EDİYOR

SOVYET RUSYA EMPERYALİZMİ

Çeyrek asırdan beri komünizmin merkezi durumunda olan Sovyet Rusya, marksiz ideolojinin artık yıkıldığını bizzat itiraf etmiş, yoldaşlarına kendi başlarının çâresine bakmaları sinyâlini vermiş, ondan sonra da komünist blok'a mensup uydu devletler, birer birer komünist partileri feshetme, komünizmi la'netleme kapısını açmış bu hususta adeta birbirleriyle yarış içerisine girmişlerdir...

Asırlık Rus imparatorluğunun yıkılmaya doğru gittiği komünist blok'un darma- dağın olduğu ve topyekün kapitalizmin ve onun patronu olan Amerikan emperyalizminin kucağına girdiği şu günlerde gelişen olayları şu şekilde -kısaca- tahlil edebiliriz:

LİTVANYA, RUSYA'YA MEYDAN OKUYOR!

Geçtiğimiz günlerde, 'tam bağımsız devlet' olduğunu ilân eden, Rusya'yı da 'yabancı devlet' diye nitelendiren Baltık Cumhuriyetlerinden Litvanya, diğer Sovyet Cumhuriyetleri için 'örnek' olmakta, Letonya ve Estonya gibi Cumhuriyetlerin de Litvanya'yı izleyeceklerini açıklamış bulunmaktadır. Ukrayna Cumhuriyetinde de 'BAĞIMSIZLIK' akımları kuvvet kazanmış, Başkent 'Kiev'de onbinlerce kişinin yaptığı gösterilerde ve yürüyüşlerde 'bağımsızlık' yeminleri yapılmıştır. Gürcistan, bu ayın başında vereceği karar, Ekim ayına bırakmış gelececek

olayları perde altından takip etme yolunu seçmiştir...

Litvanya'nın başını çektiği bu 'tam bağımsızlık' hareketi, M. Gorbaçov'u ve Sovyet yönetimini ürkütmüş, kesin karar veremeyecek duruma getirmiştir. Hele, Litvanya halkının 'latin' kökenli ve hırsiyen olması nedeniyle başta Amerika olarak bütün batılı ülkeler tarafından savunulur duruma gelmesi, Amerika Cumhurbaşkanı Bush tarafından Gorbaçov'a özel mesajlar gönderilerek, Litvanya'ya karşı nâzik ve kibar muâmele yapılmasının ve isteklerinin anlayışla karşılanmasının istenmesi, bizzat Gorbaçov'un da gönüllü bir Amerikan uşağı olarak aynı kanaatte olduğunu belirtmesi, Litvanya olayının ciddi olduğunu, bunun diğer Cumhuriyetler için 'emsal' olması mes'elenin önemini daha da büyüttüğünü ve Sovyet emperyalizminin bir çıkmaza sürüklenmiş olduğunu göstermektedir...

Rus tanklarının şu sıralarda Litvanya'da göyde gösterileri yapmaları; bir kısım resmî binaları işgal etmesi; askerden kaçanları tutuklaması; bir kısım eylemler yapması; Gorbaçov'un, Litvanya halkından yardım istemek zorunda kalması; kendisi için Litvanyalılar arasında taraftar bulmaya çalışması; mes'eleyi öyle kolay yoldan çözmeye yetmeyeceğe benzemektedir. Tüm Sovyetlere yayılmış bulunan bu 'tam bağımsızlık' rüzgârı, yakın bir gelecekte fırtına haline gelecek çok hızlı bir biçimde esecek ve Sovyet emperyalizminin

taçını- tahtını devirip yerle bir edecektir. Eğer Amerikan emperyalizmi ile yandaşları, yardım elini uzatmayacak olurlarsa, Sovyet diktatoryasının ömrü çok yakın bir gelecekte son bulacak, büyük bir enkâz hâlinde ve büyük gümbürtülerle yıkılıp cehennemi boylayacaktır...

Gorbaçov Litvanya'yı tehdit ile dize getireceğini sanmış, bütün Litvanyalıların silahlarını teslim etmelerini istemiş bunun için de bir hafta süre tanımış, fakat süre geçtiği halde, hiç bir Litvanyalı Sovyetlerin bu baskısına boyun eğmemiştir... Üstelik, Litvanyalı ve sair azınlıklar, Sovyet ordusundan hızlı bir şekilde firar etmekte, yakın bir gelecekte güçlü sanılan Rus ordusu tamamen çökeceğe benzemektedir....

ESTONYA DA, TAM BAĞIMSIZLIK AŞAMASINDA....

Litvanya'nın tam bağımsızlık kararının ardından, Baltık Cumhuriyetlerinden olan Estonya 'da Moskova ile tüm idarî ve ideolojik ilişkilerini kesme ve tam bağımsızlık elde edinceye kadar mücadeleyi sürdürme kararı aldı ve bunu da derhal uygulamaya koymaya başladı..

Sovyetlerin askerî tehditlerine karşı, gerek Litvanya ve gerekse Estonya, dünya kamuoyunu açıkça yardıma çağırmış, kendilerini yalnız bırakmamalarını istemişlerdir... Sovyetlerin nasıl bir karşılık vereceğini önümüzdeki günlerde hep birlikte göreceğiz...

MACARİSTAN'DA DA KOMÜNİZM TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE ATILYOR!

İkinci Cihan savaşı sonrası Sovyet nüfuz alanı içerisinde olan Sovyetlerin uydusu durumunda bulunan Macaristan'da geçtiğimiz pazar günü yapılan seçimler sonucu %10 civarında bir oy alarak, kaybeden komünistler, iktidarı Amerikan yanlısı kapitalistlere kaptırmış, bundan böyle Macaristan halkı, Amerikan vesâyesi altına girmiş bulunmaktadır... Komünizmin, tarihin çöplüğüne atıldığı ülkeler, tekrar kapitalizmin zalim kışkacı altına girerken acısını, önümüzdeki yıllarda çekecek, ölümlerin ölümleri seçtiğini bil-fiil yaşayarak göreceklerdir...

ETİYOPYA '(HABEŞİSTAN)'DA DA MARKSİZM YIKILIYOR!

Afrika'nın fakir ve ezilmiş ülkesi Etiyopya (Habeshistan), uzun yıllardan beri batıl ideolojiler arasında kıvrılmakta, gâh kapitalizme, gâh komünizme kucak açarak kurtuluş ümidleri aramaktadır. Son dönemlerde, Sovyet Rusyaya yanaşarak komünizmden nasibini (?) alan Etiyopya (Habeshistan), komü-

nizme ve batıl ideolojilere yapışan tüm bedbaht ülkelerin akibetinin kenarına gelip dayanmış, kurtuluşu (?) İMF ve Dünya Bankası gibi kapitalist finans kurumlarına dayanmakta görmüştür. Marks'a, Lenine âit heykellerin çöplük mahalli hâline geldikleri Etiyopya, böylece yeni bir çıkmazın ve felâketin içerisinde sürüklenmiştir...

MOĞOLİSTAN DAHİ KAYNIYOR!

1921'den beri komünist partinin hakim bulunduğu Moğolistan'da artık komünist partinin tüm gücü kaybolmuş, tiyatro oyunları ve filmlerle, komünist dikta devirlerinin zulüm ve cinâyetleri kamu oyuna gösterilmeye, hürriyete olan tabii özlemler açık yürüyüşlerle dile getirilmeye başlanmıştır. Eski diktatör Mareşal Çoybalsan'ın, Stalin'in emriyle 1930 larda 1 Milyon nüfusa sahip bulunan Moğolistan'ın 100 bin kişilik kısmını yok etmiş komünizmin hatırası diye o cinâyeti sonraki nesillere yâdigâr bırakmıştır. Bu da beşerî rejimlerin canî çehresini meydana koyup açığa çıkarmaktadır.

AZERBAYCAN CEPHESİ

19/ OCAK'da canî Rus güçleri tarafından hunharca katliâm edilen mazlum Azerbaycan halkı, her geçen gün daha da bilinçlenmekte, komünist rejim tarafından unutturulmak istenen İslâmî kimlik ve şahsiyete kavuşmaktadır. Bu cümleden olarak, **'Tevvabin'** adında yeni ve güçlü bir İslâmî cemaat kuran Azerbaycan müslümanları, geçmiş hatalarını telâfi etmek, tevbekâr olarak İslâm'a yönelmek için büyük bir çaba ve gayret içerisinde girmiş bulunmakta, bu amaçla kurulmuş bulunan **'Tevvabin'** cemaatine kayıtlarını yapmak için yarışmaktadır.

Azerbaycandaki bu köklü dönüşüm, Sovyet yönetimince alenen desteklenen ve korunan Ermeni şâkiler tarafından

kösteklenmekte, zaman zaman yeni saldırılarla ve katliâmlarla Azerbaycan müslümanları yıldırılmak istenmektedir. Geçtiğimiz günlerde, Azerî bir köye baskın düzenleyen Ermeni canîler, bir âileyi toptan katliâm etmiş bir kısım masum insanları da yaralamış ve bilhassa Karabağ bölgesinde baskı ve terör havasını yeniden başlatmışlardır. Sivil masum insanları diri diri yakmak, değişik işkencelerle dehşet uyandırmak yoluyla çevreyi etkisi altına almak isteyen Ermeni katiller, 26- Mart- 1990 günü de, Azerîlere âit bir sivil otobüsü yaylım ateşine tutmuş, bir kısım insanları öldürmüş ve yaralamışlardır. Sovyet yönetimi de, bu alçakca cinâyetlere bilerek seyirci kalmakta; Azerîlerin ken-

dilerini savunma zorunda kalmalarını beklemekte, böylece yeneden **katliâm** etmek için fırsat kolaylayıp bahâne aramaktadır... İnşallah, bu alçak cinâyetler ve baskılar, Azerbaycan müslüman halkını yıldırmayacak ve İslâmî izzeti korumalarından alıkoymayacaktır...

Ayrıca; İran-Azerbaycan **'sınır ticareti'** ve karşılıklı gidip-gelme serbestiyeti vesilesiyle daha da bilinçlenen, başta Kur'an-ı Kerim ve meâli olarak İslâmî kaynaklarına büyük bir hasretle ve iştiyakla kavuşan Azerbaycanlı müslümanlar, yakın gelecekte daha da uyanacak ve güçlenecek, arzulanacak gerçek hürriyete ve adalete (İslâmî hükümete) kavuşacaktır, inşallah...

AFGANİSTAN CEPHESİ

Rus kuvvetlerinin Afganistan'da bulunduğu sıralarda, Afgan mücâhidleri büyük kahramanlıklar sergilemiş, geçici bir süre için de olsa sağlanan vahdet sayesinde, işgalci güçlere ve kukla hükümete karşı büyük zaferler ve başarılar elde etmişlerdir. Fakat, Rusların çekilmesinden sonra, bazı mihrâklar tarafından oynanan oyunlar sonucu, mücâhid guruplar arasında ihtilaflar başgöstermiş, bu ihtilaflar giderek husumete ve çatışmalara dönüşmüştür. "Allah'ın eli cemaat üzerindedir; cemaatte Rahmet, ayrılıkta gazab vardır." hadis-i şerifleri ile, "... Birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zaafa düşersiniz (de), rüzgârınız (gücünüz kesilip) gıder..." (Ental: 46) Ayet-i Kerimesi, Afganistandaki ve sair yerlerdeki üzücü duruma dikkat çekmekte ve hâl şeklini göstermektedir. Böylece; Rus ve komünist hükümet ortak güçlerine karşı başarılı olan Afganlı mücâhidlerin, bugün, güçsüz komünist güçler karşısında başarılı olamamalarının iç yüzü de anlaşılabilir olmaktadır. Tefrika içerisinde bulunmayan mücâhid guruplar, başarılı cihadlarını sürdürüyorlarsa da, gönül, tüm mücâhid gurupların bu durumda olmalarını arzulayıp temenni etmektedir...

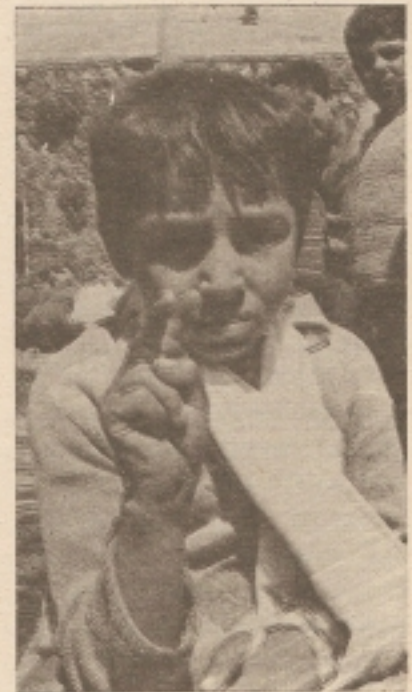
AFGANİSTAN'DA BAŞARISIZ ASKERİ DARBE TEŞEBBÜSÜ...

Dünya haber ajanslarının verdikleri ortak habere göre, 6-Mart- 1990 günü, Afganistan komünist partisinin 'halk' ve 'perçem' (bayrak) diye iki'ye ayrılan kolunun 'halk' fraksiyonundan olup, partinin politbüro asil üyesi olan ve yüzbinlerce Afganlı şehidlerin mübarek kanlarının akıtılmasında büyük hissesi bulunan General Şâh Navaz Tanai tarafından Necibullah yönetimine karşı askerî darbe girişiminden bulunmuş, fakat hedefe ulaşamamıştır...

İşin en can alıcı ve dikkat çekici noktası, Gülbeddin Hikmetyar'ın ve gurubu olan Hizb-i İslâmî'nin de General Tanai ile işbirliği yapmış olmaları ve diğer gurupların da kendileri gibi General Tanai'yi desteklemelerini istemeleridir... Askerî darbe teşebbüsünün arkasında, müslümanların iflâhını kesen, komünist yönetimin iç işleri bakanı Esad'ullah Sarvarî'nin de bulunması daha başka eli kanlı generallerin isimlerinin de dillerde dolması, konuyu daha da girift bir duruma sokmakta, Gülbeddin Hikmetyar'ın bunlarla ilişkisinin gerekçesi merak konusu olmaktadır. Ayrıca; ". Hikmetyar'ın bu açık tavrından dolayı toplanan 'Yedili ittifak'ın Altı gurubu' Gülbeddin Hikmetyar'ı 'hain' ilan etmiş bulunmakta, var olan ayrılıklar daha da büyük boyutlara ulaşmaktadır...Hatırlanacağı üzere, daha önceki bu tür askerî darbelere teşebbüs eden komünist fraksiyonlarla Hizb-i İslâmî'nin o zamanlarda işbirliği yaptığı iddiâ edilmiş, adı geçen hizb tarafından bu iddiâlar yalanlanmak istenmişti. Şimdi ise, olayın örtbas edilemeyecek kadar açık olması, konunun ciddiyetini ortaya koymaktadır... Önümüzdeki günler, olayın seyir çizgisi ve gerçek yüzü, belki daha da netlik kazanacak, durum daha berrak bir şekilde açıklığa kavuşacaktır...

KEŞMİR CEPHESİNDE DİRENİŞ SÜRÜYOR!

İnek-perest Hindistan yönetimi, Keşmirli müslümanların hürriyet isteklerine ateşle mukabele ederek, bir kaç müslümanı şehid etmiş, bir kaçını da yaralamıştır. İnek - perest Hint yönetiminin değişik ve çok boyutlu zulümleri ve baskıları, Keşmir müslümanlarını aslâ yıldırılmakta, kutsal davalarına daha fazla bağlanmalarını sağlamaktadır. Keşmir halkının, kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmelerinin gerekliliğini kabul eden uluslararası kuruluşlar, Hind hükümetine bu konuda aslâ baskı yapmamakta, müslümanların ezilmelerini ve katledilmelerini adeta sevinçle izlemekte oldukları gözlenmektedir... Allah'ın yüce yardımı ve müslümanların azimli ve sebatlı tavırları, mes'eleyi temelden halledecek, gayr-i İslâmî güçlerin riyâkârâne ve aldatmaca yardımlarına ihtiyaç bırakmayacaktır, inşaallah...

CIA'NIN TÜRKİYE ÜZERİNDEKİ OYUNLARI

Türkiye'yi, kendi nüfuz alanı içinde gören ortadoğudaki ve tüm bölgedeki çıkarılarının bekçisi ve jandarması olmasını isteyen; bölge'ye yönelik stratejisini, askerî ve ekonomik yardım politikasını da ona göre ayarlayan Amerikan emperyalizmi, 'CIA' kanalıyla Türkiye'yi yine karıştırmak istemektedir. Bilhas- sa buldukları bölgenin hassas konumu, etnik farklılıkları ve daha bilgin İslâmî duyarlılıkları yüzünden mazlum doğu ve güneydoğu halkı üzerinde Amerikan emperyalizminin sürekli olarak oynadığı ve oynamak istediği oyunların boyutları, geçen ay içerisinde zirveye ulaşmış, ülke, bilinçli olarak bir kâos, hatta bölge çapında iç savaş ortamına getirilmek istenmiştir...

Sâdece kendi çıkarılarını esas alan Amerikan emperyalizmi, Türkiye'de ki 'Sağ-Sol' olgularını ve çatışmalarını, hatta tüm askerî darbeleri doğrudan doğruya 'CIA' kanalıyla yaptırmakta ve 'Mit'in meşhur Kontragerilla' stratejisi de bu doğrultuda bir seyir çizgisi takip etmektedir. Ki, eski Mit üyesi ve uzmanı Prof. Mâhir Kaynak'ın 18-Ocak-1987 tarihli 'Zaman' gazetesinde, az önce de 'Milliyet' gazetesinin 'Pazar' ilâvesinde yayınlanan beyânatına ve konuyla alakalı kendisiyle yapılan mülâkâta verdiği cevaplarına bakarsınız, bu hususta daha geniş bilgiler ve açıklamalar bulabilirsiniz...

İşte; geçen ay içerisinde

oluşan ve gelişen bütün olayların da aynı mihrakler tarafından tezgâhlandığını, gelişmekte olan İslâmî akımların duyarlılıkların yıkılması amacıyla 'uydurma' İslâmî örgütler (?) ihdas edildiğini, bir kısım münferid ve sınırlı- küçük çaplı- bir iki olayın abartılarak ve yön değiştirilerek müslümanların sindirilmesi amacıyla 'koz' olarak kullanılmak istendiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu hususta eski Mit üyesi, şimdi ise Gazi üniversitesi öğretim görevlisi olan Prof. Mâhir Kaynak, "Darbeye zemin hazırlıyor" diyerek konuyla alakalı özetle şu mütalaâyı ileri sürüyor: "Türkiye'de şeriatın geldiği imajını yaratabilirlerse, yeni bir

darbeye muvaffak olabilirler... Türkiye , en büyük felâketine 12 Eylül'de uğramıştı. 'Komünizm gelmek üzere' havası yaratılmıştı. Aynı plân bugün devam ediyor. Fakat, işlerine yarayacak bir İslâmî kitle oluşturamadılar..." (Bakınız, 9-Mart-1990 tarihli Tercüman gazetesi)

Dikkat edilirse, bu açıklamanın hemen akabinde mezkûr mihrakler tarafından seri operasyonlar yapılmış, Şif- Ümmet-Şeriatçı- eylemci, ve İslam intikam komandoları?" gibi, yaldızlı ve ürkütücü isimli, silâhli eylemci müslüman kitleler ve örgütler (?) bulunmuş kişisel ve bâsit bir-iki olay, abartılarak Türkiye'deki tüm müslümanlar ve İslâmî cemaatler üzerinde psikolojik baskı, sindirme ve tedhiş havası uyandırılmaya çalışılmış, Mahir Kaynak'ın işaret ettiği üzere, yeni askerî darbeler zemin ve kılıf hazırlanması yoluna gidilmiştir..

SEN MİSİN SAKAL BIRAKAN?-Yerlerde sürüklenen bu gencin öğrenci olmak dışında bir suçu daha var: Sakallı olmak. Bu sakallı öğrenci önce üç jandarma tarafından merdivenlerden tekmelenerek aşağı yuvarlandı, sonra da bir jandarma tarafından böyle araca doğru götürüldü.

GÜNEYDOĞU OLAYLARI!

Daha sonra, her yıl yapılan 'Halepçe Katliamını tel'in' toplantıları ve 'Nevruz' kutlamaları vesile edilmiş, kontragerilla'cılarının bir kısım provakasyonları ile, olaylar bilinçli olarak yön değişmiş, yani yönleri değiştirilmiş, böylece; Mahir Kaynak'ın değindiği "Her on yılda bir" yapıması mutâd olan, askerî darbe için ma'kul (?) gerekçelerin hazırlanması yoluna gidilmiştir. İşte

tahrik edici unsurlar yüzünden gelişen güney-doğudaki olaylar, daha evvelki birikimlerin de etkisiyle tehlikeli boyutlar kazanmış, özel tim denen güçlerin halka karşı haşin tavırları ve halkı yayılım ateşine tutup sivil halkdan bir kaçını öldürmeleri, olayların çevre ilçelere de sıçramasına ve bölge halkının topyekün infial içerisine girmesine sebep olmuştur...

doğu ve güneydoğudaki olaylar da, aynı senâryonun devamı ve uzantısı niteliğindedir. Terörist olsun, kim olursa olsun, ölen veya öldürülen kişilerin cenâzelerinin yakınlarına teslim edilip verilmesi, en azından insanî bir gereklilik olduğu halde, emniyet kuvvetleri tarafından buna riâyet edilmemesi cenâzelerini teslim almış olanların da kendi mahalli ört ve adellerine göre defnedilmesine müdâhele edilmesi gibi...

DAVET

Cizre'de de protestocu sivil halkdan birkaç kişinin emniyet kuvvetleri tarafından öldürülmesi tüm bölge halkının daha da bilemiş, artık 'ölüm-kalım' mücadelesinin gerekliliği kanaatini uyandırarak, Cum'a namazını müteakip büyük kitleler halinde yürüyüşe geçmelerini, özel tim ekiplerine karşı 'zafer' işaretleri yaparak iç savaşa ve ölüme hazır olduklarını göstermelerini netice vermiştir...

"Kardeşim cami önünde yatıyordu. Çevresinde polisler vardı. Polislerden biri kafasını dipçikliyor, diğeri de ateş ediyordu. Daha sonra, arabaya alıp götürdüler. Kardeşimin yanına gitmeme izin vermediler. Yapılanlar insanlıkla bağdaşmıyor." (17- Mart- 1990- Milliyet) diye acısını ifade eden, Nusaybinde hiç yoktan öldürülmüş olma Şemseddin Çiftçi'nin ablası N. Çiftçi gibi, bir sürü mağdur ve mazlum insanların bulunduğu güneydoğu Anadolu bölgesindeki bu tahrikler, bu kontragerilla taktikleri göz önünde dururken, bunları görmezlikten gelen yöneticiler, bu gidişle, elbette olumlu bir sonuç elde edemeyeceklerdir...

Doğu ve Güneydoğu halkına karşı sürekli olarak uygulanan tahrik edici ve aşağılayıcı uygulamalar, baskılar ve halka yönelik işkence ve namuslara saldırı iddiaları, izzet, şeref haysiyet ve şahsiyet sahibi Doğu ve Güneydoğu müslüman halkın elbette şiddetli tepki göstermesine sebep olacak, bu kargaşalıktan da elbette 'CIA' güdümlü porokâtorler su-i istifade edecek, bu da, müslüman halkımızın gözü kapalı olarak kâos ortamına çekilmesini netice verecek böylece yeni yeni Halepçe benzeri katliâmlara gerekçeler(?) doğacaktır...

Netice itibarıyla; iç ve dış gayri İslâmî güçlerin müslüman halkımıza ve ülkemize karşı oynamak istedikleri çok yönlü ve değişik oyunlarına ve komplolarına karşı milletçe uyanık bulunma, olayları ve arka plânlarını adım adım takip etme ve ona göre de 'toplucu' tedbirler alma... sorumluluğunu taşıdığımızın şuuruna varmalı, tavır ve hareketlerimizi ona göre ayarlamalıyız...

KAMUOYUNA DUYURU

Son aylarda iç ve dış bazı güçlerin Türkiye'li Müslümanlar üzerinde bir takım planlar kurdukları ve bu planları uygulamaya dönüştürebilmek için karanlık bazı oyunlara giriştikleri gözlenmektedir. Özellikle Doğu Blokundaki çözümler nedeniyle ABD'nin Türkiye'yi Ortadoğu'ya yönelik emperyalist hedeflerinde araç kılmak istediği, açıklanan CIA raporları vasıtasıyla tüm dünyaya duyuruldu. Buna göre, Türkiye, laisizmi diğer İslam ülkelerine yayacak, bunu yaparken de İsrail ile işbirliği içine girecektir. Bu bakımdan bir kriz ortamı oluşturulmak istenmektedir. Nitekim bu cümleden olarak Muammer Aksoy ve Çetin Emeç gibi bazı ünlü isimler profesyonel bir biçimde öldürülerek bu krizin ortamı oluşturulmuş, olayın suçu ise müslümanların üzerine yıkılmak istenmiştir. Böylece müslüman kamuoyu bir suçluluk duygusu içine sokularak susturulmaya çalışılmıştır. Ayrıca her iki ünlü ismin katillerinin bugüne kadar tesbit edilemeyişi de bu suçlamalara süreklilik kazandırmak içindir. Akabinde ise kamuoyunda bugüne kadar defalarca yayınlanan irtica raporları veya modası geçmiş MİT raporları ısıtılıp ısıtılıp tekrar gündeme getirilmiş, bu yayınlarla müslümanlar hedef olarak gösterilmiştir.

Karanlık güçlerin son derece bilinçli ve organizeli bir biçimde oluşturdukları bu kriz ortamında müslümanlara yönelik genel psikolojik tacizler ve örtük tehditler, çok geçmeden fiili bazı operasyonlar da beraberinde getirmiştir. Tüm bu iç ve dış baskılar sonucu, son günlerde bir çok müslüman tutuklanmış, bu kimseler daha sorguları bile sonuçlanmadan bir yığın bağlantıları ve cinayetleri olan bir örgüt gibi kamuoyuna, içlerinde müslüman kesimlerce yayınlanan çeşitli yasal dergilerin de bulunduğu "suç aletleri"yle birlikte teşhir edilmiştir. Edinilen bilgilere göre, bu müslümanlar tutuklanırken tüm demokratik hukuk kuralları ve insan hakları çiğnenmiş, tutuklamalar gayr-ı hukukî olarak MİT tarafından yapılmış, müslümanların evleri basılarak eşyaları tahrip edilmiş, başlarına çuvalar geçirilerek sorgulamaya götürülmüş ve kendilerine işkence yapılmıştır. Basından öğrendiğimiz kadarıyla bazı şahsi ve ailevi nedenlerle meydana gelen öldürmeler bahane edilerek tutuklanan bu insanların nezdinde karanlık bir "di-

ni örgüt" imajı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bir çoğu uydurma olan öldürülecek isimler listesi basına sızdırılmakta, benzeri sansasyonlar ve çarpıtmalarla gayr-ı hukukî olan bu tutuklamalar çemberinin daha da genişletilmesi için laiklik sınavından geçirilen ANAP iktidarı kışkırtılmaktadır.

Bir yandan, basından öğrendiğimiz kadarıyla Türkiye, İsrail'le ilişkilerini konsolosluk düzeyine yükseltmek istemekte, muhtemelen ABD'nin bu yöllü baskılarına karşı toplumun her kesiminde doğabilecek haklı ve doğal tepkiler -özellikle de müslümanların sesi oluşturulan bu kamuoyu baskısı yoluyla şimdiden kırılmak istenmektedir. Basın ve bazı gizli güç odakları bir darbe yoluyla bastıramadığı İslami gelişmeleri, bu kez hayali örgütsel suçlamalar yoluyla bir fiili durum oluşturarak önlemeye çalışmaktadır. ABD, Doğu Blokunda kışkırttığı özgürlük ve demokrasi arayışlarını kullanmaktadır. Türkiye'de fikir ve inanç özgürlüğü çevresinde gündeme gelen kısmi değişiklik önerilerinin toplumun hemen her kesimi tarafından benimsendiği ve gene siyasi-idari yapıda öngörülen yeni düzenlemelerle bazı geleneksel güç odaklarının devre dışı kalma telaşına düştüğü bir dönemde bu tür olayların meydana gelmiş olması da ayrıca düşündürücüdür. Açıkça görülmektedir ki, oluşturulan bu kriz ortamında, öngörülen değişikliklerin artık sözü dahi edilmemektedir. Tersine teröre ve irticaya karşı daha bir "Sıkı yumruk" politikasının benimsenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Artık irtica, terör ile birlikte gündeme getirilmekte, terörün önlenmesi için öngörülen bütün tedbirler aynen irtica için de ileri sürülmektedir.

Yukarıda özetlenen görüşler doğrultusunda, biz İslami yayınlar ve kuruluşlar olarak, bazı gizli güç odaklarıncı, tezgahlandığına kuşku duymadığımız bu tür provokasyonları şiddetle kınıyor, müslüman kamuoyunu bu vesile ile uyanık olmaya çağırıyoruz. Bu kriz ortamında bir taşla birkaç kuş birden vurmaya amaçlayan güçlerin oyununa gelmemek konusunda müslüman kamuoyunu uyarmayı bir görev biliyoruz. Ayrıca hukuka ve insan haklarına saygılı tüm şahıs ve kuruluşların da bu provokasyon ve baskı politikaları karşısında sessiz kalmamaları gerektiğini hatırlatmak istiyoruz.

Girişim Dergisi, Ribat dergisi, Tevhid Tergisi, Vahdet Gazetesi, Mektup Dergisi, Dış Politika Dergisi, Yeryüzü Dergisi, Teklif Dergisi, İmza Dergisi, Objektif Dergisi, Bu Meydan Dergisi, İktibas Dergisi, İnsan Dergisi, Mavera Dergisi, Kardelen Dergisi, Kitap Dergisi, Panzehir Dergisi, Milli Gazete, Davet Dergisi, Akabe Yayınevi, Şura Yayınevi, Şafak Kitabevi, Seçkin Yayınları, Akademi Yayınevi, Tenvir Neşriyat, Vahdet Vakfı

"EYYAMULLAH" DAN BAZI KESİTLER

HAZRET-İ HATİCET'ÜL-KÜBRA (R.ANHÂ)'NİN VEFATI

Resûlullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimizin ilk zevcesi, ilk müslüman, Yüce Resûlün (s.a.v.), insanlar içerisinde en büyük yardımcısı ve tesellisi, İslâm'ın eşsiz kahraman hanımı Hazret-i Hatice annemiz, Hicretten 3 yıl önce, 6-Nisan'da (bu yıl 10 Ramazan'a tekâbü'l etmektedir) vefât etmiş ve Mekke-i Mükerrreme'ye defnedilmiştir. Hazret-i İbrahim'in dışında kalan, Resûlullah (a.s) in bütün çocuklarının, bâhusus Fatıma'uz-Zehrâ (R.Anha)'nın annesi olan Hazret-i Hatice (r.a.) annemiz, Resûlullah (s.a.v.) efendimize en büyük desteği vermiş, müşriklerin her türlü baskılarına karşı kahramanca göğüs germiştir...

Resûlullah (s.a.v.)'ın üzerine ikinci bir evlilik yapmadığı ve en fazla takdir ettiği, mümtâz zevcesi olan Hazret-i Hatice'ül-Kübrâ (R.Anhâ) annemizin vefâtı, gerçekten Yüce Resûl (a.s) derinden derine sarsmış, kendisine, yalnızlığını hissettirmiştir. Ebu Talib'in de ondan 3 gün önce vefat etmesi, Yüce Resûlün (a.s) üzüntüsünü kat kat arttırmış, bundan dolayı bu yıla 'hüzün yılı' denilmiştir... "**Bana, o'nun sevgisi bahşedildi.**"; "**Meryem Bint-i İmran kendi zamanının, Hatice Bint-i Hüveylid de bu ümmetin kadınlarının en hayırlısıdır.**"; "**Güneş, Hatice'den daha hayırlı bir kadın üzerine doğmamıştır.**" anlamlarında, pek çok hadislerin hakkında vârid olduğu Hazret-i Hatice'ül-Kübra annemizi rahmetle anarken, Cenab-ı Hak'dan, bizleri o Yüce annemizin mübarek şefââtlerine nâil kılmasını niyâz ederiz...

HAZRET-İ HASAN RADİYALLAHÜ ANH'İN DOĞUMU

İmam Hasan (r.a.) Hazretleri, Hicretin 3. yılı Ramazan ayının onbeşinde (11-Nisan'a tekâbü'l etmektedir.), dünya'ya gelmiş olup, Ehl-i Bey'tin ikinci ve güzide imamlarındandır. Annesi Hazret-i Fatıma (R.Anha), babası ise, Emir'el-Mü'minin İmam-ı Ali (Radıyallahu Anh)'dir. Resûlullah (s.a.v.)'in çok sevdiği, "**Cennetin reyhâmı ve seyyidi!**" dediği Hazret-i Hasan (r.a.) İmam-ı Ali'nin (Allah'ın selâmı üzerine olsun) şehid edilmesinden sonra, ümmetin istekleri doğrultusunda, 'imamet' görevine, 'hilâfet' görevini de ilâve etmiş, lakin dalgalar hâlindeki fitnelerin önlenmesi için 6 ay sonra, 'hilâfeti' bazı şart ve kayıtlarla 'ben-i ümmeyyeye' terk etmiştir. Hicretin 50. yılında 47 yaşında iken zehir verilme suretiyle şehid edilen Yüce Resûlün (a.s.) torunu Hazret-i Hasan (r.a.), Medine'de 'Bâkî' kabristanına defnedilmiştir. Cenab-ı Hak, bizleri mübarek şefââtine nâil buyursun. Amin...

BEDİR ZAFERİNİN YILDÖNÜMÜ

İslâm'ın köklü temelini atıldığı ve düşmanların büyük bir hezime uğratıldığı **Bedir Savaşı**, hicretin 2. senesi vuku bulmuş ve müslümanların ilk zaferi olmuştur. 300 kûsur müslüman müâhidin saf bağladığı ve Başkomutanlığını da Fahr-i Alem ve Rahmet'el-İl-Alemin olan Resûlullah Sallallahu Aleyhi Ve Sellem'in yaptığı **'Bedir'** meydan

muharebesi, Ebu Cehil gibi küfürün ele başı olan tağutların tepelendiği, İslâm'ın izzet kazandığı, İslâm'ın cihan-şümül hükûmranlığının temelini atıldığı ve Allah-u Teala'nın medh-ü senâ ettiği ilâhî bir zaferdir. Ki; O gün, Resûlullah (s.a.v.), ridâsı omuzundan yere düşüncüye kadar ellerini kaldırarak; "**Allahım! bana va'd ettiğini yerine getir!.. Allah'ım! Bana va'd ettiğin (Nusret) i ver!.. Allah'ım! eğer ehl-i İslamdan olan şu cemââti helâk edersen (bundan sonra) yer yüzünde sana (gerçek) ibadet eden bulunmaz!..**" (Müslim: 8/520; Tecrid-i Sârih: 8/334 diye, büyük bir hüsu' ve hüzu' ile duâ etmiş, Yüce Mevlâ'dan nusret ve zafer istemiştir! (Biz acizler de, O Yüce Resûl'ün (a.s) mübarek lisâm ile; Aziz ve Cebbâr olan Rabbimizle yöneliyor, aynı şekilde, günümüzün Ebu cehillerine karşı kestir zaferler niyâz ediyoruz!..)

MEKKE'NİN FETİH YILDÖNÜMÜ

İslâm'ın kabilestini bulunduğu, Yüce Resûlün (s.a.v.) doğup büyüdüğü ve ilk vahy'e mazhar olduğu, fakat Kureys'li müşrikler tarafından Hicret etmeye mecbur bırakıldığı mübarek Mekke şehri, hicretin 8. yılında 16-Nisan (20-Ramazan) günü Resûlullah sallallahü Aleyhi Ve Sellem'in komutası altındaki 10 bin kişilik kahraman İslâm ordusu tarafından fethedilmiş, kutsal 'Ka'be' (Bey'tullah) putlarının tesâllutundan ve müşriklerin tahâkkümünden kurtarılmıştır.

İslâm tarihinin çok önemli bir dönüm noktası olan Mekke fethi ile, artık bütün Arabistan toprakları yavaş yavaş İslâm'ın hakimiyeti altına girmeye başlamış, giderek bu ilâhî hakimiyet yer yüzünün tümüne yayılmıştır... Mekke'ye zaferle, fakat mübarek başına, devenin üzerinde, önüne doğru eğerek büyük bir tevâzu ile giren Allah'ın Yüce Resûlü (s.a.v.), nice câni ve gaddar kişilerin de kanlarını başıslayarak, tarihte misli görülmemiş bir şefkat ve merhamet timsâli de olmuştur...

Yüce Rabbimizden, bizlere de, şirke ve küfre karşı kesin zaferler lütfetmesini; bizleri, Kendisine lâyık birer kul ve Yüce Habibine de lâyık ümmetler kılmasını niyâz ederiz!.. Amin.

İMAM-İ ALİ'NİN (ALLAH'IN SELAMI ÜZERİNE OLSUN) ŞEHÂDET YILDÖNÜMÜNÜ ANARKEN...

Erkekler içerisinde 'ilk iman eden', eshâb içerisinde 'doğuşundan itibaren müslüman' olma özelliğini hâiz bulunan, ilim'de, cesârette ve kahramanlıkta emsâli bulunmayan, Yüce Resûlün (s.a.v.) en çok sevdiği Kertimesi Hazret-i Fatıma'ya (r.a.) lâyık yegâne yiğit olduğu kabul edilen Emir'ül Mü'minin İmam-ı Ali Radıyallahu Anh Hazretleri, Hicret azgınlarından Abdurrahman İbn-i Mülcem tarafından, 63 yaşında iken, Hicretin 40. yılında, Ramazan ayının 19'unda Küfe Mescidinde zehirli bir hançer ile su-i kâsd'e ma'ruz kalmış, aldığı ağır yaraların etkisiyle 2 gün sonra, yani Ramazan ayının 21. günü şehid olmuştur. ki, faziletini ve hayatını bu kısacık yazılarla ifade etmek mümkün olmayacağı izâhdan vârestedir. Cenab-ı Hak, bizleri o mübarek İmamın şefââtlerine mazhar buyursun. Amin...

"Sizden hiç biriniz, ben kendisine çocuğundan, babasından (ehlinden, malından) ve bütün insanlardan daha sevgili olmadıkça, gerçekten iman etmiş olamaz!"

(Müslüm: 1/265-266; Zübde'tül-Buhârî: 17; Tecrid-i Sârih: 1/31;...)

Seyfeddin CANLI

Bilindiği üzere; **insan, sadece Allah'a ibadet etmek için yaratılmıştır.** İbadet ise; Allah'ın emirlerine uymak, nehiyelerinden de kaçınmaktır. İslam dini, baştan başa İlahî emirleri ve nehiyeleri ihtivâ etmekte, insan hayatı için gerekli olan prensipleri vaz' etmiş bulunmaktadır... Evet; İslam dini, Peygamberler vasıtasıyla tebliğ edilmiş olup, bu İlahî kanun ve prensiplerin insan hayatına hakim kılınması hedef alınmıştır. Peygamberlerin (Allahın selâmı üzerlerine olsun) hatemi (en sonu) ve Seyyidi olan Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimiz ile İslâm, kemâle ermiş ve kıyamete kadar gelecek olan bütün insanlığın yegâne kurtuluş nizâmı hüviyetini ibraz etmiştir...

Allah'ın (c.c.) Yüce Resûlü (a.s.) İslam nizamını tebliğ ederken, hakim olan ta'vutî güçlerin büyük mukavemeti ile karşılaşmış, her türlü zulüm, ezâ, cefâ ve işkenceye ma'ruz bırakılmıştır. Zâten, her Peygamber de, aynı muâmeleye tâbi tutulmuş, zamanlarındaki egemen güçleri tarafından büyük tepkilerle karşılaşmışlardır...

Evet;... İnsanlığın dünyevî ve uhrevî saadeti için çalışan, bundan başka hiç bir amaçları bulunmayan Enbiya (Aleyhimüsselam), bâhusus Hazret-i Muhammed Mustafa Aleyhissalatu Vesellem Efendimiz, büyük bir ahlâkî, takvayî, fedâkârlığı ve kahramanlığı temsil etmiş, düşmanlarını bile kendilerine hayran bırakmıştır... Şahsiyet plânında, bütün insanlığın takdirini kazanan Resûlullah (s.a.v) Efendimiz, kalpleri kömür gibi kararmış insan bozması canavarlar tarafından gereği gibi takdir edilmemiş, aksine; şahsiyeti ve İlahî tebliğatı cihe-tiyle alaya alınmış, bu hususta akıl ve hayâle gelmeyen baskılara, zulümlere ve işkencelere uğratılmıştır. Ki; kâfir denen bu haşerelerden, bundan başka bir şeyin beklenmesi de, zâten mümkün değildir...

Bir meydan-ı imtihan olarak yaratılmış bulunan şu fânî dünya'da, Allah-u Teala'nın İlahî hidâyetine nâil olarak **'Hakkı'** ihtiyâr etmiş bulunan bahtiyâr insanlar, yani müslümanlar tarafından ancak, kıymeti ve İlahî vazifesi takdir edilen Resûlullah Sallallahü Aleyhi vesellem Efendimiz, Allah'ın yüce dini olan **İslâm**'ın, insan hayatına ha-

kim kılmak, böylece insanlığı ebedî saadete, nura, huzura, adalete ve hüriyete kavuşturmak için çaba sarfetmiş; biçâre insanlığın salâhi, saadeti ve selâmeti için mübarek canını ve bütün varlığını ortaya koymuş; her nevi tahkir, tezyif, tazyik ve ta'ziblere göğüs germiştir...

İşte; insanlığın selâmeti ve ebedî saadeti için mübarek ömrünü ve nuranî enerjisini en son noktasına kadar harcayıp tüketen Yüce Resûle (a.s.) gerçekten inanan bir kimse'nin, O'na (a.s.) karşı göstereceği **'muhabbetin'** derecesini, mezkûr hadis-i şerif göstermekte, kesin sınırlarını çizmektedir. Ki gerçek bir mü'min, elbette kendisini ve tüm mevcudatı yokdan var eden ve varlıklarını devâm ettiren **Halık-ı Rahim** olan Allah-u Teala'ya sonsuz bir muhabbetle, ondan sonra da, O'nun (c.c.) Habîb-i Ekremi olan Resûlullahı (a.s.) en çok sevmekle, bu sevgisini de kavlen ve fiilen isbât etmekle yükümlüdür; ve bu, aynı zamanda gerçek bir imanın âlâmet-i fânikasıdır.

Evet;... şu fânî dünya'da can, mal, evlâd, ana ve baba gibi.. varlıklar, ancak İslâmî bir çizgi ile bir değer kazanır, gerçek anlamını bulur... Aksi takdirde bunlar; hiç bir anlam ifade etmeyen, ancak **'firak ve zevâl'** fırtınası ile insanların kalblerini ve ruhlarını ta'zib eden unsurlar hüviyetine girer. Resûlullah (a.s.)'ın tebliğ ettiği Yüce İslâm dini ile, ancak mezkûr varlıklar **'üflet, ünsiyet'** veren mübarek varlıklar vaziyetini alır. Bu varlıklar, kıymetliliklerinin sebep-i vücudu olan Resûlullah (a.s.)'a, -haşa- tercih edildikleri takdirde, mevcut olan tüm kıymetlerini de kaybeder; ve buna kâil olan eşhâsin esfel'is-safiline şârk olmasının amilî ve sâikî olurlar...

Onun için; gerçek insanlığı ifade eden imanî ve İslâmî çizgi, Yüce Resûlün (s.a.v.), bütün mahlukattan daha fazla sevilmesini, onların tümüne tercih edilmesini iktizâ eder... İşte, konumuzun mübarek hadisi, bu imanî ve İslâmî gerçeği ve gerekliliği beyân etmekte, gerçekten iman edenlere **sevginin** boyutlarını ve sınırlarını çizip göstermektedir. Başka bir rivâyette, Resûl-ü Ekrem (s.a.v.) Efendimiz, Hazret-i Ömer'e (r.a.), Kendisini **'Ne kadar?'** sevdiğini sormuş, O da; **"Nefsîm hariç, anamdan-babamdan- evlâdimden ve sair varlıklardan da-**

ha çok seviyorum!" demiş, Yüce Resül (s.a.v.) de: "Vallahi, ya Ömer! beni kendi nefsimden de daha fazla sevmediğin müddetçe iman etmiş olamazsın!" cevabını vermiş, ve Hz. Ömer'i (r.a.) kucaklamış. Hazreti Ömer de "Vallahi şimdi seni nefsimden de çok seviyorum, ya Resulullah!" demiş. Efendimiz de: "İşte şimdi imanın kemale erdi" buyurmuş, böylece, Peygamber (a.s.) sevgisinin ne demek olduğunu ve nasıl olacağını gayet sarih bir şekilde bildirmiştir...

Resülüllah Sallallahu Aleyhi Vesellem'e sevgi, sâdece söz ile olmayacağı, bunun ilâhî bir kısım tezâhürlerinin de lâzım geleceği ma'lumdur... Bunun da en başında, O Yüce Resüle (a.s.) tabi olmak, izinde yürümek, İlahî yolunu sürdürmek, lâıyk bir vâris ve hayırlı bir halef olmak.. gelir... Hatta Allah-u Teala'ya gerçek muhabbet dahî, ancak Resülüllaha (a.s.) tabi olup itaat etmekle mümkündür. nitekim- Allah-u Teala: "(Ey habibim!) de ki: Eğer Allah'ı gerçekten seviyorsanız, bana tabi olun (uyun) ki, Allah da sizi sevsin ve günâhlarınızı mağfiret etsin..." (Al-i İmran: 31) diye buyurmuş, Allah'ı sevmenin de ancak Yüce Resüle uymakla mümkün olacağını açıkca bildirmiştir...

Demek; Allah'ı ve Resülüllah'ı gerçekten sevmek, Resülüllaha (a.s.) tâbi olmakla, O'nun (a.s.) tebliğ ettiği İslâmı yaşamakla, mutlak 'hayat nizamı' hâline getirmekle ve 'yeryüzünün' tümüne yaymak için çalışmakla mümkündür... Bu da; can, mal, evlâd gibi.. bütün varlıkların bu yolda fedâ edilmesini gerektirir. Ki, bütün bunlar; "Resülüllah Sallallahu Aleyhi Vesellem efendimizin, müslümanlar tarafından canlarından, mallarından ve bütün varlıklarından çok daha fazla sevilmesi ve o yüce Resüle (a.s.) feda edilmesiyse" gerçekleşir...

İnsan hayatını, bütün yönleriyle idare etmek ve yönlendirmek için Allah-u Teala tarafından gönderilmiş bulunan 'İslâm Dini', Resül-ü Ekrem (a.s.) gibi nurânî ve kâmil bir mübellîğ tarafından tebliğ edilmiş, düşünen insanların nazarlarına, bütün ihtisâmı ve azameti ile sunulmuştur. Resülüllah (a.s.) Efendimiz, yegâne din ve mutlak 'hayat nizamı' olan 'İslâm'ın müşâhhas ve mücessem timsâli olmuş; hâliyle, fiiliyle ve mübârek hayatıyla o İlahî nizamı en mükemmel bir surette pratiğe yansıtmıştır. Resülüllah (s.a.v.) Efendimizin İslâm'ın canlı ve müşâhhas timsâli oluşu, İslâm düşmanlarını ve tağutî güçleri harekete geçirmiş, O Yüce Resüle karşı büyük saldırılara geçmelerine vesile olmuştur...

Allah-u Teala'ya ve İslâm'ın 'nazârî' ve teorik cephesine karşı ekseriyetle tavır almayan ve çoğu kez buna ihtiyaç duymayan şeytanî güçler, bütün güçleriyle Resülüllah (a.s.) Efendimizin üzerine üzerine yürümüş; O Yüce Resülün itibârını ve güvenilirliğini kamuoyu nezdinde sarsmak ve İslâm'ı 'uygulamasız' bırakmak için her türlü yollara başvurmuş, -haşa- 'mecnun, şâir, sâhîr, kâhîn' gibi.. sefil yaftalarla O Yüce İmamı karalamaya çalışmışlardır. Böylece; İslâm düşmanı tağutî ve şeytanî güçler için 'ilk' ve 'en büyük' hedefin, ne?, kim? hang-

merci? ve nasıl bir şahsiyet? olduğu da anlaşılmiş bulunmaktadırlar...

Evet;.. ma'lumdur ki, Allah'ın Yüce Dini ve Kur'an-ı Kerim, ancak 'İmam' durumunda olan ve hayatiyle İslâm'ın canlı örneği olan ulvî şahsiyetler tarafından tatbik edilebilme imkânına sahiptir. İslâm dini ve Kur'an-ı Kerim, elbette kendilerini tatbik edecek ve maddî düşmanlarını bertarak edecek cismanî ve nurânî şahsiyetlerin varlığına ve cehd-ü gayretlerine muhtaçdırlar. Ki bu, Allah-u Teala tarafından vaz' edilmiş bulunan İlahî bir kanun ve değişmez bir 'Sünnetullah'dır... Bundan dolayı, tağutî güçler, dâima Hazret-i Resülüllahı hedef almış, O'nun (a.s.) vârisi olan büyük İslâm önderlerini 'baş düşman' ilân etmişlerdir... Bu vâkiâyı, tarihin geçmiş bütün devirlerinde görebileceğimiz gibi; günümüz dünyasında da rahatlıkla görebiliriz...

Büyük Şeytan Amerika'nın öncülüğünü yaptığı emperyalist güçler tarafından, Yüce Resülüllaha (a.s.) ve O'nun (a.s.) İlahî mektebine karşı sürdürülen açık ve gizli savaflara dikkat edersek, bunu (İslâmî şahsiyetlerin ve rehberlerin İslâm'daki önemini) daha iyi kavramış oluruz... Resülüllah (s.a.v.) Efendimizin İlahî yolunu ta'vîzsiz bir biçimde sürdüren, Muhammedî İslâm'ın inkılâbî ve kurtarıcı ruhunu yeniden ihyâ ve ikame eden İmam Humeynî (R.Aleyhi) ve O'nun Nebevî-Kur'ânî hattı ve Hizbullahî cemaati için emperyalist güçlerin "'kin, nefret, ithâm, iftirâ' kampanyaları yapmaları, Onu ve çizgisini 'en büyük hedef' ve düşman olarak ilân etmeleri ve İslâm'a olan tarihî hüçnalarını Onun şahsında ve cemaatin da almaya kalkışmaları ve bunun için de alarm durumuna geçmiş olmaları.. gibi vâkiâları göz önüne alırsak, konuyu daha geniş boyutlarıyla anlar ve bizzât müşâhede edebilme imkânını bulmuş oluruz...

Bu nokta-i nazardan, yani veraset-i nübüvvet ve müşâhhas rehberiyet noktasından konuya baktığımız zaman, "zamanımızda bulunan ve bizzât yaşayan, İslâm ümmetinin rehberini de kendi canımızdan, malımızdan, evlâdımızdan, anamızdan-babamızdan ve sair varlıklarımızdan daha fazla sevmemiz, İlahî ve İslâmî hedefleri ve emirleri doğrultusunda her şeyimizi fedâ etmemiz İmanî bir vecibe olarak tebellür etmektedir." Zirâ; bu asırda İslâm'ın varlığı, yaşaması, hayata ve cihana hakim kılınması ancak bununla mümkündür.. Resülüllah Efendimizin, "Emirime itaat bana itaattir; bana itaat Allah'a itaattir. Emirime isyan, bana isyan'dır; bana isyan ise, Allah'a isyan'dır." anlamındaki hadis-i şerifleri, işte bu İlahî gerçeği beyân etmektedir...

Onun için; Yüce Resülün(a.s.) İlahî da'vasını sürdüren İslâm hükümetini, inkılabını ve ümmetin rehberini nefsimizden daha fazla sevmeli, Muhammedî İslâm'ın İlahî hedefleri doğrultusunda canlarımızı ve her şeyimizi fedâ etmeliyiz. Allah'ı, Resülül-lah'ı, sevmenin ve râzi etmenin, Saâdet-i Ebediyyeyi kazanmanın yolu, işte ancak budur!..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ • خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ •

MEAL VE ANLAMI *

6) "Şüphesiz ki, o küfredenler, inzar etsen de, inzar etmesen de, (onlar için) müstâvidir; (her iki durumda da, yine) inanmazlar!" (Allah-u Teala, insanı 'akıl' gibi harika bir cihazla tehziz etmiş; hakk ile bâtıl, doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü temyiz edip ayırabilme istidadında yaratmış; kâinata sonsuz varlıkları İlahî hakikate canlı şahidler-ayetler yapmış; insanı da bu muhteşem kâinata bir fihrist, meyve ve 'ahsen-i takvîm' kalmış, Peygamber ünvanını taşıyan çok nuranî ve mübarek 'mürşidler-rehberler' vasıtasıyla onu sürekli olara irşad ve ikâz etmiş, ebedî hakikatlere dikkatlerini çekmiş; 'semavi kitaplar'la önlerine muhteşem dersler, deliller, kanunlar, prensipler ve yol gösterici-kurtarıcı ışıklar-nurlar koymuş ve bunlara uymasını emretmiş olduğu halde;.. bir kısım insanların bütün bu gerçeklerin üzerlerini 'örtmesi', aklını ve kalbini kapaması, İlahî ayetleri görmezlikten, lahûti sesleri duymazlıktan gelmesi.. bir vâkıd olarak müşâhade edilmektedir...

'Kâfir' denen bu yobazlar, Peygamberlerin ve İlahî kitapların sürekli uyarılarına, ahirette başlarına gelecek olan o müthiş akibetlerine dikkat çekmelerine, cehennem-zemheri gibi.. türlü türlü ilâhî ve ebedî azabları haber vermelerine rağmen, yine de vurdum-duymaz bir tavır takınmakta, inzar olunmamış gibi bir pozisyon sergilemekte, ebedî cehenneme ve felâkete doğru yuvarlanıp gitmektedir. Ki, bu tür muannid kafirlerle uğraşmaya, kıymetli ömür sermayesini bu tür yobazlar için harcamaya asla lüzum yoktur. Zira, bu tür kalbleri kararmış kafirler, Allah'ın hidayetinden mahrum ve uzak sapıklardır. "Allah, kime hidayet ederse, o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırursa, onlar zarara uğrayanların ta kendileridir. And olsun ki, biz, cin ve ins'den bir çoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, bunlarla idrak etmezler; gözleri vardır, bunlarla görmezler; kulakları vardır, bunlarla işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidir; hatta daha sapıktırlar. İşte onlar, (hakkı anlamaktan, görmekten ve duymaktan mahrum kalmış) gafillerdir." (A'raf-178,179); "Yoksa onların (kafirlerin) çoğunu hakikaten (söz) dinlerler, yahut akıllanurlar mı sanıyorsun? Onlar, başka değil, dört ayaklı hayvanlar gibidir; belki yolca daha sapıktır." (Furkan-44)

Onun için, Allah'ın yüce nizamı-dini olan 'İslâm'ın nur-efşân İlahî prensipleri, güneş gibi meydana olduğu halde, ona karşı gözlerini, kulaklarını, akıllarını ve kalblerini kapayıp da küfre dalan, kendi kafalarından uydurdıkları, yahut kendileri gibi aciz-zelif insanların ortaya attıkları paçavra kanunlara, düzenlere uyan ve onların savunuculuğunu yapan kafirlere nasihat et-

mek boynadır. Onlara karşı, İslâm'ın 'füllü tebliği' ve İlahî kalıncı ancak müessir olur, müstaid oldukları cehenneme, pis vücudlarına gönderir.)

7) (O kafirler, iman etmekten sarf-ı nazar edince) Allah da, onların kalblerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Ve onların gözlerinin üzerinde bir perde vardır. Ve onlar için azim bir azab vardır." (Allah-u Teala, îm-i etelisi ile iman edenlerle etmeyenleri kat'iyen bilmektedir. İman etmeye müstaid olmayan muannid kafirleri de bildiğinden dolayı Allah-u Teala, bu tip kafirlerin kalblerinin üzerlerine mühür vurmuş, böylece küfürlerini kalblerinde mahsur bırakmıştır. Zira kalb ve vicdan, nur-u iman sayesinde hakaiki İlahîyenin tecellisine mazhar olmakla, menbâ-ı kemâlat, hayâtîr ve zîadâr oldukları halde; küfrün ihtiyar edilmesiyile zulmetli, ıssız ve yılan, akreb, çayan gibi haşarat-ı muzır ra yuvasına inkılab ettikleri için, Allah-u Teala tarafından mühürlenmiş, kilitlemiş ki; o korkunç yuvadaki akreblerden, yılanlardan bezeriyetin içtinab edebilmesi ve korunabilmesi mümkün olabilsin! O küfür sebebiyle, kafirlerin kulakları da İlahî nuru ve duyma özelliğini kaybetmiş; küfür zulûmâthanesi olan kulakları, lahûti ışıklara kapalı kalmıştır.. Evet; "... İşte onlar (kafirler, Hak'dan) ayrılıp uzaklaştıkları zaman, Allah da onların kalplerini (hidayetten) uzaklaştırdı!" (Saff-5).. Bu durumda onların kulakları da, elbette İlahî sesleri duymaz, ona doğru da yönelmez... Bu tür kafirlerin "gözlerinin üzerinde bir perde vardır!". Bundan dolayı, onların gözleri kapalı ve örtülü durmaktadır; bu yüzden de İlahî gerçekleri göremezler, İlahî çağırının hakikatına ve yüce makamına eremezler!..

Ma'lumdur ki, göze ve görmeye ait İlahî ışık ve özellik, nur-u iman ile vücud bulur. Basar'ın (görün) nur-u iman'dan mahrum bulunması ve küfür zulûmatına gark olması ile, bu İlahî gerçekleri, da'vetleri ve alemleri göremez, onların lâhûti derecelerine eremez! Böyle bir küfür bataklığına sapanmış olanlar için de elbette "Azim bir azab vardır!" Zira küfür ağacı, ancak cehennemi ve zakkum gibi bir semereyi netice verir...

Evet; nasîki, gerçek imanın ve Allah-u Teala'nın dinine bağlanmanın neticesi 'felah' ve kurtuluş ise;.. Allah'ın hükümlerini reddetmenin, bezeri ve zeytani düzenlere intisab ederek onları savunmanın neticesi de ebedî olarak çok elim, azim ve şedid bir azab'dır. Yüce Rabbimiz, biz aciz kullarını şirk ve küfrün ve bezer-i tağutî düzenlerin her nevi etkisinden, zararından ve fitnesinden ve neticesinden, yüce lüf-u keremiyle muhafaza buyursun! Amin.. Ve selamün alel-mürselin, ve'l-hamdü lillâhi Rabb'il-Alemin!..

* Bakara Sûresi: 6-7

KUDÜS GÜNÜ

EYYAMULLAH'IN ÖNEMLİ GÜNLERİNDİR..

**" (EY MUHAMMEDİ) ORDU !.. (EY MUHAMMEDİ) ORDU ! ..;
(YÖNEL) KUDÜSE DOĞRU!... (KUDÜSE DOĞRU!..)!!..
(CANI SİYONİSTLERİ YOK ETMEK İÇİN) SAVAŞ!.. SAVAŞ!...
ZAFERE KADAR! (YİNE SAVAŞ!.. DÜRMADAN SAVAŞ!...) !..."**

"Kulunu (Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellemi) 'Mescid-i Haram'dan (alıp) 'Mescid-i Aksa'ya kadar götürün (Allah-u Teala) Sühban'dır (Her türü eksikliklerden münezzehtir.) (O Mescid-i Aksâ ki) Biz onun etrafını (Kudüsü) mübarek kıldık. (Ve bu gece yolculuğunu) Ona (Resül-ü Ekreme) ayetlerimizden bazısını gösterelim diye..(yaptırdık.) Şübhesiz ki O, (asıl) O (Allah-u Teala), Semi'dir, Basir'dir." (İsra:1)

Bir çok peygamberlerin vatanı ve medfun mahalli olan, milyonlarca şehidleri bağrında taşıyan ve 'Arz-ı Mukaddes' (kutsallaşmış toprak) ünvanını haiz bulunan 'Filistin' ve O'nun 'Pay-ı tahti' durumundaki 'Kudüs-ü Şerif' (Ki, Kur'an tarafından 'Mübarek' diye övülmüştür.) ve O'nun da kalbi olan 'Mescid-i Aksâ' (Ki, Allah-u Teala tarafından öğülmüş ve İslam'ın 'ikinci Kiblesi' ünvanını kazanmış, Resül-ü Ekrem'in 'Mirac' mucizesinin en önemli kısmı olan 'Semâvâta' uruc olayının başlangıç noktası ve kapısı olmuştur.), uzun yıllardan beri me'fun Siyonist Yahudi tarafından işgal edilmiş, mazlum yerli (Filistin) halkının bir kısmı katliam'a uğratılmış, bir kısmı göç'e zorlanmış, diğer kısma ise, 'esir'hale getirilmiştir.. Amerika, Rusya ve yandaşları olan tüm emperyalist güçlerin ortak kararı ile icra edilen bu alçak ve hain oyunun bozulması, tüm İslam toplamları gibi, Filistin toprağının da kalir güçlerin 'işgalinden' kurtarılması ve bu hususta daima 'teyakuzda' bulunulması amacıyla Merhum İmam Humeyni (R. Aleyh) ve İslam İnkılabı tarafından, 'Ramazan ayının son Cum'ası' her yıl

dünya müslümanlarınca 'anıması' maksadıyla, 'Kudüs günü' olarak ilan edilmiş, böylece; 'Kudüsün' (Kalbi olan Mescid-i Aksa ve çevresi olan Filistin ile birlikte) kurtarılması ruhunun ve şuurunun ayakta tutulması ve canlılığını koruması hedeflenmiştir..

Hazret-i İbrahim (s.a.v.)'in oğlu Hazret-i İsmail Aleyhisselam ve zürriyeti, 'Ümm'ül-Kurâ' (şehirlere aslı ve anası) olan 'Mekke-i Mükerreme' yi yurt; ve (Mescid-i Haram'ın kalbi ve çekirdeği olan) 'Kabe'yi de 'Kible' olarak itihaz edirenken; diğer oğlu Hazret-i İshak Aleyhisselam ve zürriyeti de, 'Mübarek havî' olan 'Kudüs-ü Şerif'i ve çevresini (Filistin) yurt edinmiş, böylece; 'Kudüs-ü Şerif', 'Hanif din' olan İslam'ın ve Yüce Peygamberlerin çok önemli bir merkezi durumuna gelmiştir. Hazret-i Davud Aleyhisselamın vasiyeti üzerine, Hazret-i Süleyman Aleyhisselam tarafından yedi yıllık hızlı bir çalışma sonucu inşa edilen 'Mescid-i Aksa', bir süre müslümanların namazda yönelecekleri 'kible'leri olmuş, bu da 'Kudüs'ün kudsiyetini bir kat daha arttırmıştır...

Allah-u Teala tarafından bir çok ni'metlere ve ikbâllere mazhar kılınan, fakat her zaman nânkörlük ederek bağı-ü isyân' içerisinde bulunan Yahudiler (Ben-i İsrâil), mübarek Kudüs'e ve Filistin beldesine liyâkati selbetmiş, maddî ve manevî yönden lââhi gazaba uğrayarak boyunlarına 'zillet' ve 'esaret' halkası geçirilmiş, zaman zaman o kutsal bölgeden tard edilmiştir...

Değişik tarihlerde, kendilerine 'Hidâyet Rehberleri'

olarak gönderilen, Allah-u Teâlâ'nın Yüce Peygamberlerinden bir kısmını 'Kati' etmekten çekinmeyen Yahudilerden azgın güruh'un (Bakınız; Bakara:91 ; Al-i İmran:21, 112, 181, 183; Nisâ:155), Allah tarafından lâ'netlenmiş oldukları bildirilmiştir: "İsrail oğullarından kafir olanlara, hem Davud'un, hem de Meryem oğlu İsa'nın isanı ile la'net olundu. Bunun sebebi, İsyan etmeleri ve hakkın sınırını aşmış olmalarıdır." (Maide:78). Bu da onların, zelim olmalarını doğurmuştur:"Biz kitab'da İsrail oğullarına şu haberi verdik: 'Siz arz(-ı mukaddes) de muhakkak iki defa 'fesad' çıkaracak ve muhakkak (Bana karşı) serkeşlik yapıp kabarcaksınız. İşte, o ikiden birinci (fesadlarının ceza) va'de(si) gelince, (muharebede) çok çetin bir kuvvete malik olan kullarımızı üzerinize musallat kıldık da, onlar evlerin aralarına kadar girip (sizi) araştırdılar. (Bu), yerine getirilmiş bir va'd idi. Sonra, bunlara karşı size tekrar devlet ve galebe verdik. Mallarına, oğullarla sizin imdadınıza yetiştik, cem'iyyetinizi de daha fazla çoğalttık. Eğer iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Eğer kötülük ederseniz, (yine) kendinize kötülük (etmiş olursunuz). Artık diğer (cezanın) va'de(si) gelince; yüzlerinizi kötülöneler, mes-cid(iniz)'e birinci defa girdikleri gibi gir(ip tahrip et)sinler, galebe ve istila ettiklerini mahv ettikçe etsinler, diye (başınıza yine düşmanları musallat ettik). (Tevbe ederseniz, o zaman) Rabbinizin sizi esirgeyeceğini umabilirsiniz. (Eğer tekrar fesada) dönerseniz, biz de (sizi, tekrar cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemli kafilere bir zindan yaptık."(İsra:4-8)

İnad, hırs, fitne ve fesadı 'şiar' haline getiren, bundan dolayı da yeryüzünde zuhur eden bütün anarşilere 'kayraklık'eden me'fun Yahudiler, Allah-u Teâlâ'nın ikazına-ih-tarına aldırış dahi etmeden, yıkıcı misyonunu icra etmeye devam etmiş, İslam'ın ve insanlığın en büyük ve en azılı düşmanı haline gelmiştir. Bundan dolayı, Alemlere Rahmet olarak gönderilmiş bulunan Resûlüllah Sallallahu Aleyhi ve Sellem tarafından büyük ölçüde te'dip, tenkil ve tehcir edilmiş olduğu halde, yine de uslanmayan Yahudi kavmi, Resûlüllah (s.a.v.)'ın vasiyetlerine istinaden, Hazret-i Ömer döneminde 'Hicaz' bölgesinden sürülmüş, böylece o kutsal beldeler, Yahudilerin habis varlıklarından temizlenmiş; 'Kudüs' ve çevresinin de feth edilmesiyle birlikte, bu saha daha da genişlemiş, me'fun ve habis Yahudiler, yavaş yavaş o mukaddes beldeleri terk etmeye başlamıştır..

İslam'ın ikinci kiblesi olan 'Mescidi Aksa'nın bulunduğu 'Enbiya Yurdu' mübarek 'Kudüs' şehri, 17. hicri (638 miladi) yılında Hz. Ömer zamanında feth edilmiş, böylece asli kutsal hüviyetine kavuşturulmuştur. Asırlarca İslam'ın nuru kucağında yaşayan ve müslümanlar için kutsal bir yurd olan Kudüs ve Filistin toprakları, bu süre içerisinde zaman zaman kafir güçlerin yağmacı ve sömürgeci iştahlarını kabartmış, İslam düşmanlığı saiki de buna eklenince; 'haçlı seferleri' denen, ve sekiz defa tekrarlanan, küfür dünyasının sürüler halinde, Kudüs'e doğru tarihi saldırılar

başlatmalarını doğurmuştur..

Hicri 489 (Miladi 1096) tarihinde başlayan ilk haçlı seferleri neticesinde, 492 hicri (1099 Miladi) yılında 'Kudüs-ü Şerif', canavar batılilar tarafından işgal edilmiş, zillet perdesine bürünmüş o günün İslam aleminin göbeğinde, canî-kafir bir kiralık kurulmuştur. Çevre bölgeleri de kontrollü altına alan bu me'fun kiralık, Selahaddin-i Eyyubi'nin 583 hicri (1187 miladi) yılında, 3 aylık bir muhasaradan sonra mübarek 'Kudüs' şehrini yeniden feth etmesi üzerine sarsılmış, ancak Kudüs çevrelerinde kısmi olarak varlığını korumaya çalışmış, lakin, tarih içerisinde tamamen yıkılmaktan kendini kurtaramamıştır. Kudüs'ün fethinden sonra, gerçekleştirilen bir kaç haçlı seferi, hedefine ulaşamamış, mukaddes Kudüs şehri ve çevresi, (Saltanatçı yönetimlere bağlı da olsalar) yine de -zahiren- müslümanların idaresi altında kalmaya devam etmiştir...

922 hicri (1516 Miladi) yılında Osmanlı yönetimine geçen mübarek Kudüs şehri ve çevresi, 1. Cihan savaşı esnasında emperyalistler tarafından işgal edilmiş, Osmanlıların daha önceki süreklî gafletli ve emperyalistlerin bilinçli 'iskan' politikaları yüzünden, Filistin bölgesi yavaş yavaş 'Yahudi' nüfuzu altına girmeye başlamıştır. Dünya emperyalistlerinin büyük yardımları ve destekleri ile, mukaddes 'Filistin' toprakları üzerinde 1948 yılında kurulan canî İsrail devleti, Kudüs-ü şerifin yarısını da kendi işgal bölgesine katmış, İslam alemine, bilhâssa Arap dünyasına hükmeden satılmış yönetimler tarafından bu siyonist ve emperyalist işgal, bil-fil onaylanmış 1967 savaşı ile de 'Kudüs' ve çevresi, İsrail eşkiyasınca tamamen işgal edilerek 'esaret zinciri' altına alınmıştır...

Filistin topraklarının ve mübarek 'Kudüs'ün canî siyonistlerin esâreti altına düşmesinden bugüne kadar, mazlum bölge müslümanları büyük boyutlu katliâmlara, tenkil ve tehcir olaylarına ma'ruz bırakılmış, kan içici siyonist rejim ve alçak hâmilileri tarafından tarihte misli görülmemiş zulümlere, işkencelere, cinâyetlere düşür edilmiş, Filistin toprakları, adetâ bir 'esir kampı' durumuna getirilmiştir...

İşte; mübarek Kudüs'ün ve Filistin'in bu yürekler acısı mazlumiyeti hengâmında zuhur eden, İmam Humeyni (R.Aleyh) ve muhteşem İslam İnkılabı tarafından yükselen kurtarıcı bir ses duyulmuş, dünya müslümanlarına 'Kudüs'ün' ve Filistin'in 'kurtarılması' çağırısı yapılmıştır. İslam İnkılabı merkezinde hemen oluşturulan 2 milyonluk 'Kudüs'ü kurtarma ordusu', bu ilâhî çağırının ilk fiilî tohumu ve çekirdeği olmuş, dünya müslümanlarına 'cihan-şumul İslam ordularını' oluşturmaları, bunun için de kendi bölgelerinde, bunu gerçekleştirecek adımlar atmaları mesajı ve sinyâli verilmiştir...

CANİ YAHUDİLER YOK EDİLECEKTİR!...

Mukaddes Filistin toprağını ve Kudüs-ü Şerifi işgal ettiği gündün beri, dünyanın her yanından, işgal bölgelerine sürüler hâlinde göç eden me'fun Yahudiler, kendileri için va'd olunmuş ilâhî gazaba uğramanın eşliğine gelip da-

yanmışlardır. Son günlerde, bilhâssa Rusya'dan yoğun şekilde İsrâil işgal bölgelerine dalgalar hâlinde göç eden, mazlum Filistin halkının öz yurdunu sürekli olarak işgalleri altında tutabileceklerini sanan azgın Yahudî câniler, Allah'ın izniyle çok yakın bir zamanda hak ettikleri eflim akibete uğrayacak, topyekün imhâ edilerek cehennemi boylayacaklardır, inşaallah...

Evet; "Siz, Yahudilerle mutlaka savaşacaksınız ve onları mutlaka (topyekün tepeleyip) öldüreceksiniz. Hatta her taş, 'Ey Müslüman! Bu arkamdaki Yahudî'dir, gel de onu öldür!' diyecektir."; "Müslümanlarla Yahudiler harbetmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Müslümanlar onları öldürecekler. Hattâ, Yahudiler, taşın ve ağacın arkasına saklanacak, her taş ve ağaç da: Ey Müslüman! Ey Allah'ın kulu! şu arkamdaki Yahudîdir; hemen gel de onu öldür! diyecektir..." (Müslim: 11/361-362; Zübde'tül-Buhari: 493; Tecrid-i Sarîh: 8/341; Tirmizi: 4/95) anlamındaki pek çok ehâdis-i şerîf, İsrâ suresinin 4-8. Ayet-i Kerimelerini adetâ tefsir sâdedinde, islâh olmayan ve gittikçe azgınlaşan Yahudilerin, ahırzamanda tekrar lâhî gazaba uğrayacaklarını, müslümanlar tarafından köklü bir şekilde imhâ edileceklerini, mukaddes Mescid-i Aksâ'yı, Kudüs'ü, Filistin'i ve yeryüzünün tümünü mel'un ve cânî Yahudilerden kurtarıp temizleyeceklerini açıkça haber vermekte, Müslümanların ona göre güç hazırlamalarının gerekliliğine dikkat çekmektedir...

İşte; Merhum İmam Humeynî (R.Aleyh) bu lâhî misyonun ifâsı için Ümmetin hazır olmalarını istemiş, her an tetikte bulunmaları ve gaflete dalmamaları için 'gufrân' ve 'rahmet' ayı olan Ramazan-ı şerîf'in, en son cum'a gününü, dünya müslümanlarının, her yıl anmaları maksadiyle 'Kudüs günü' diye ilân etmiş, bütün müslümanların kalblerinin Kudüs'ün kurtarılması için çarpmalarını sağlamıştır. 20 Milyonluk 'Muhammed ordusu' içerisinde 2 milyonunu 'Kudüs ordusu' diye ayıran ve Kudüs'ün kurtarılmasını mukaddes bir vecibe olarak telâkki eden, bunu 'İslam İnkılabı'nın büyük hedefleri arasına alan Merhum İmam Humeynî (R.Aleyh) ve mübarek izleyicileri, her yönden olduğu gibi, bu yönden de İslam'ın ve müslümanların izzetini koruyup yüceltmeyi başarmış ve kıyamete kadar devam edecek, mukaddes bir çığır açmışlardır...

"Horasan (tarafının)'dan siyah sancaklar çıkacak, hiç bir kuvvet onları önleyemeyecek ve neticede İlyâ'ya (Kudüs'e) (o sancaklar) dikilecektir." (Tirmizi: 4/128) gibi hadis-i şerîfler, 'Kudüs ordusu'nun lâhî misyonuna dikkat çekmekte, 'Ümmet-i Muhammed'e' (a.s.) ileri hedefler göstermektedir...

Değil yalnız Kudüs ve Filistin, tüm yeryüzü ve kâinat, Allah-u Teâla'nın mülküdür. Allah'ın mülkünde, Allah'ın hükümlerinden başka hükümler elbette hakim olamaz, olmamalıdır. Allah-u Teâlâya ve Yüce İslam dinine karşı savaş açmış olan rezil düzenler ve alçak kâfirler, her nevi hükümlerini Allah'a ait olan tüm topraklardan tard edil-

meli; mutlak hükümlerle sâdece Allah'a tahsis edilmeli; bunun gerçekleştirilmesi için de 'cihad ve kıtalın' her türlü bütünü yönleriyle yerine getirilmeli ve bu açıdan büyük çabalara girilmelidir.

'İslam İnkılabı'nın hazırladığı 'Kudüs ordusu', kutsal Kudüs'ün ve Filistin'in kurtarılması ve Allah'ın hükümlerinin, yani gerçek hürriyetin ve adaletin o bölgelerden başlayarak tüm yeryüzüne hükümlerle kılınması amacıyla kurulmuş, bu hususta bütün dünya müslümanlarının güçleri nisbetinde katkıda bulunmaları gayesi takib edilmiştir. İşte, 'Kudüs günü', bu ulvî gayenin ve mukaddes mefkûrenin temel dinamiklerinden biri olsun, diye ilân edilmiş, dünya müslümanları 'teyakkuz' durumuna getirilmiştir...

'İslam İnkılabı'nın lâhî câzibesine gerek istekli, gerek isteksiz olarak, kendini kaptırmış bulunan günümüz dünyasında, sarsılan ve yıkılmakta olan dengeler, yeni oluşumların müjdesini vermekte; şeytanî ve emperyalist güçler kudursa da, olaylar İslamın cihan-şümü hakimiyetinin tahakkuku doğrultusunda gelişmekte ve lâhî zaferlere doğru bir seyir çizgisi takib etmektedir...

"Onlar, Allah'ın nurunu (şeriatini) ağızlarıyla (sözleriyle) söndürmek istiyorlar. Fakat, kâfirler hoşlanmasalar bile, Allah, muhakkak nûrunu tamamlamak diyor." (Tevbe: 32); "(o kâfirler) Allahın nûrunu (İslam dinini) ağızlarıyla (kötü söz ve iftiraları ile) söndürmek istiyorlar. Fakat Allah, nûrunu tamamlayacaktır, kâfirler hoşlanmasalar da!.." (Saff: 9) Ayetleri, İslam'ın cihan-şümü mutlak hakimiyetini müjdelerken, "Yer yüzünde fitne (şirk-küfür) kalmayınca" (tüm tağut egemenlikler yıkılıncaya) ve din, tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla (bütün kâfirlerle) savaşın!.." (Bakara: 193; Enfal: 39) Ayetleri de, bu, İslâmî hakimiyete gidiş yolunu ve usulünü göstermektedir... Rahmeti sonsuz Yüce Rabbimizin büyük lütfu ve yardımı sayesinde, en yakın bir gelecekte, dünya müslümanlarının, 'müşterek' milyarlık "Muhammed orduları" harekete geçecek; dünyayı kan içici kâfirlere zindan edecek, tağut saltanatlarını ve hâbis düzenlerini başlarına geçirerek cehenneme gönderecektir. İşte, o zaman cânî siyonist İsrâil ve sair tüm kâfir güçler, yaptıkları cinayetlerin ve zulümlerin karşılığını görececek, tüm mazlum ve mustaz'af insanlık huzura ve sûrura kavuşacaktır, inşaallah...

Şanı Yüce Rabbimizden; biz aciz kullarını, Yüce dinini yer yüzüne yaymak için ayaklanan; lâhutî ve melekûtî alem-den bu ruhu uyandırmak için gelen "Hayye ale'l-cihad! hayye ale'l-kital!.." lâhî nağmesine ve davetine karşı; "Lebbeyk, Lebbeyk! Allahümme Lebbeyk!.." diye, mukabelede bulunan gerçek Hizbullahlardan eylemesini niyâz eyley, bu rûh ve şûr içerisinde bulunan tüm Hizbullah ümmetine "sonsuz selamlar olsun!.." deriz...

Mescid-i Aksâ, Kudüs, Filistin, Hicâz başta olarak tüm İslâm topraklarının kurtarılması ve İslâm'ın, cihan-şümü hakimiyetinin gerçekleştirilmesi ümidiyle...

Nur ve Hidayet Kaynağı Olan Kur'an-ı Kerim'in Nâzil Olduğu Ay ve Gün: 'ŞEHR-İ RAMAZAN' VE 'LEYLE-İ KADR'

Abdurrahman CANLI

Allah-u Teâla, insanların kurtuluşu için nur ve hidâyet olarak inzâl buyurduğu Kur'an-ı Kerim, insanlık hayatını tenvir eden ve insanları saadet-i dâreyn'e ulaştıran bir 'furkan' ve 'Habl'ullah"dır. Yegâne din ve hayat nizamı olan İslâm'ın esâsı olan Kur'an-ı Kerim, Allah-u Teâla'nın İlâhî ve ezeli bir kelâmı olarak, 'Ramazan' (Ramadan) ayı içerisinde ve 'Kadr' gecesinde, ya topyekün (bir cümle-i vâhide olarak) levh-i mahfuz'dan, dünya semâsına inzal buyuruldu, sonra münâsebet düştükçe tadrîcen indirilmeye devam edildi; veya ilk önce Ramazan ayı'nın 'kadr' gecesinde indirilmeye başladı. Ki; her iki halde de, mübarek 'Ramazan' ayı'nın ve 'kadr' gecesinin kelâmullah'a lâhuti ve nurânî (iç iç'e) birer zarf hüviyetini taşımış oldukları anlaşılabilir olmaktadır...

"(O sayılı günler) Ramazan ayıdır ki, Kur'an o ay için indirilmiştir. (O Kur'an), insanlar için bir hidâyettir; doğru yolun ve hak ile bâtılı ayırd eden hükümlerin nice açık delilleridir. Öyleyse içinizden kim o ay'a erişirse onu(n orucunu) tutsun, kim de hasta olur, yahut bir sefer üzerinde bulunursa o halde, başka günlerde, oruç tutamadığı günler sayısınca (orucunu kaza etsin). Allah size kolaylık diler, size güçlük istemez..." (Bakara: 185); "Şüphesiz onu (Kur'anı), kadr gecesinde biz indirdik. Bildin mi nedir kadr gecesini? Leyle-i Kadr, bin ay'dan hayırlıdır; o gece melekler ve Ruh (Cebrâil) Rablerinin izni ile, her iş için arka arkaya iner. O gece, fecrin doğuşuna kadar selam'dır (selamettir). "Kadr: 1-5"...Ayetleri, durumu açıklığa kavuşturmakta, böylece mübarek Ramazan'ın ve leyle-i kadr'in İlâhî değerini ve yüceliğini göstermektedir.

Ramazân'ın 17.,19.,21.,23.,27.,ve daha başka günlerinde, kuvvetli kavle göre son on gününde, yani Allah-u Teâla tarafından medh edilen, Kelamullah'a zarf niteliğini taşıyan ve bin aydan hayırlı olduğu bildirilen 'leyle-i

Kadr'in, 'ramazan ayı' nın içerisinde bulunması, bu mübarek ay'ın kudsîyetini daha da yüceltmektedir...

"Ey iman edenler! sizden öncekilere farz kılındığı gibi, sizin üzerinize de oruç farz kılındı. Gerek ki, (bu sâyede) fenâlıklardan korunasınız. O, size farz kılınan oruç, sayılı günlerdir. (...) (O sayılı günler) Ramazan ayıdır ki, Kur'an o ayda nâzil olmuştur..." (Bakara: 183-185) Ayetleriyle sâbit olan Ramazan orucu, hicretin 2. yılında farz kılınmış; "...Fecr(-i sâdik) olan ak iplik, kara iplikten size seçilinceye kadar (tan yeri beyaz iplik gibi ağarıncaya kadar) yeyin, için; sonra geceye kadar (güneş batıncaya veya gurutandan sonraki kızartı gidinceye kadar) orucu tamamlayın..."(Bakara: 187) ayetiyle, orucun günlük imsâk ve iftar sınırı ve zamanı belirlenmiştir...

"Hilâli görmedikçe oruç tutmayın, onu görmedikçe bayram da yapmayın. Şayet hava bulutlu olursa, onun miktarını hesap edin, ay'ı 30 gün üzerinden takdir edin."(Ebû Davud: 3/302; Müslim: 6/14-15); "Ay, yirmidokuz gündür. Hilâli gördünüz mü oruç tutun; onu gördünüz mü iftar (bayram)edin. Eğer hava bulutlu olursa, ay'ın miktarını (30 olarak) hesap edin." (Müslim: 6/16-20; Zübdet'ül-Buhari: 296; Tecrid-i Sarîh:6/252-253; Tirmizi: 2/14-15); İh...); "Biz ümmî bir ümmetiz; yazıyı hesabı bilmeyiz. Ay şöyle şöyle (bazen 29, bazen de 30 gün) olur." (Müslim:6/19; Z.Buhari: 299-300; Tecrid: 6/258); "İbn-i Abbas, Cuma gecesini hilâli gören Şamlılara ve Muaviyeye tabi olmayarak oruç tutmadı; "Biz cumartesi gecesini hilâli gördük!" dedi ve cumartesi günü oruç tuttu. Bayramı da bu hesaba göre yapacağını söyledi." (Bakınız; Müslim: 6/35; Ebu Davud: 3/309; Tirmizi: 2/17); "Resul-ü Ekrem (s.a.v.) Efendimiz, tek bir a'rabî'nin 'hilâli gördüm' demesi üzerine, oruç tutulmasını emretti." (Bakınız; Ebu Davud: 3/316; Tirmizi:2/15) gibi.. pek çok, yaklaşık anlamlı hadis-i şeriflerle, oruca başlama ve bayram yapma usûlü

gösterilmiş, işin dâima kolay ve şâibesiz yönü tercih edilmiştir...

Ramazan orucunun ve bayramların başlangıcı ile alakalı muhtelif hadislerden çıkarılan değişik içtihadî hükümleri mevzu-u bahis edinmek, gereksiz ihtilafları tedâî ettireceğinden dolayı, onlardan sarf-ı nazar ederek günümüzün muhtaç olduğu yönüne -çok kısaca- değinmekle iktifâ etmeği daha muvâfık bulduk...

Ramazan (ayı) gelince, cennet kapıları açılır.; "Ramazan ayı girdiğinde gök kapıları açılır; cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincirlerle bağlanır.;" "Bilerek ve Allah'a inanarak Ramazan orucunu tutanın geçmiş günahları bağışlanır.;" "Yalan ve kötü söz söylemekten vaz geçmeyenin yemeyi ve içmeyi bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur.;" "Allah-u Teâla buyurdu ki: Oruçtan başka, adem oğlunun her işi kendisininindir. Fakat, oruç benimdir. Onun sevabını ben vereceğim; sonra, oruç bir kalkandır. Sizden biriniz oruçlu iken kötü söz söylemesin, (kimseyi) terslemesin. Biri ona söver veya çarpışmak isterse, ben oruçlu biriyim! desin. Muhammed'in nefsi elinde olan (Allah)'a andolsun ki, oruçlunun ağız kokusu, Allah yanında m'sk kokusundan daha hoştur..."; "Oruç bir kalkandır, kul onunla cehennem ateşinden korunur." İh...(Bakınız; Z. Buhari: 295-298; Tecrid: 6/252-254; Müslim:6/7-13; Tirmizi: 2/9-10; Ebu Dâvud: 3/328-vd.; Tergib ve Terhib: 2/403-411; İlaahir...) gibi... yüzlerce hadis-i şerif, Ramazan-ı şerif orucunun önemini ve çok yönlü kudsiyetini beyân etmekte, İslam dininin ameli temel 'rükünlerinden' biri olan bu ilâhî hükmün manevî neticesine dikkat çekmektedir...

Dâima 'kötülüğü emredici' bir hüviyette olan (Yusuf: 53) nefis-i emmâre, ancak 'açlık' yolu ile terbiye olmuş; serkeşlik yaptığı; ve "Ben, ben'im; Sen de Sen'sin!" deme cür'etini gösterdiği Allah-u Teâla'nın huzurunda açlık sayesinde boyun eğmeğe mecbur kalmış ve açlığa dayanamayıp; "Ben Senin aciz kulunum, Sen ise; benim Aziz Rabbimsin!" diyerek, kulluğunu idrak edebilmiş olduğu, hadisile sâbit olmuştur... Hayvanî ve behimî hislerin zincire vurulmalarını ifade eden oruç ile, beşeriyet; melekîyet, letafet ve ulviyet istihalesine uğramış olmakta, dil, akıl ve kalb gibi.. bütün insanî uzuv ve unsurların 'Allah'a teslim' oluşunu, mide vasıtasıyla gelişen bütün duygu, organ ve hücrelerin mutlak bir ubudiyet, heybet ve haşyet içerisinde bulunuşunu, zapt altına alınışını, böylece; sâir mahlukata karşı gâyet mütevâzî duruşunu temsil eden ve riyasız bir ilâhî kurbîyeti simgeleyen Ramazan-ı şerif orucu; Allah-u Teâla'nın nihayetsiz nurlar, hayırlar ve feyizler yüklü bir hükmü ve emridir. Ki; bu ayda, Rabb'ül- Alemin ve Erham'ür-Rahimin olan Allah-u Teâla tarafından imanlı topluma ve gönüllere sonsuz nurlar, rahmetler, feyizler, mağfiratlar, ni'metler ve ihsanlar yağdırılmakta, muhteşem ilâhî sofralar açılmış bulunmaktadır....

Onun için; bu mübarek ayın günlerini ve gecelerini ihyâ

etmeğe, bilhassa mazrufu olan Kur'an-ı Kerim tilavetine müdâvim olmağa ve gereği ile bir küll olarak amel etmeğe çalışmalı; ve her yönden Kur'an ahkâmının icrâ ve intişârına ve hükümranlığı için çalışmağa gayret etmeliyiz. Zirâ; mübarek Ramazan ayında ve leyle-i kadr'de nâzil olan ve insanların mutlak kurtuluşunu hedef alan Kur'an-ı Kerim, yer yüzünün tümüne hakim olmak ve ilâhî hükümranlığını bil fiil hissettirmek için gönderilmiş ilâhî kanunlar ve prensipler mecmuâsıdır. Kur'anın bu nuranî hâsiyeti, onun dâima ve her yerde tatbik edilmesini ve tüm yeryüzünde hüküm-fermâ olmasını iktizâ eder. Ki, bütün mü'minlerin bu doğrultuda çalışmaları, bilhassa mübarek Ramazan ayının manevî bereketinden bu yönden istifade etmeleri, en büyük ilâhî bir vecibe olacağı kanaatindeyiz...

Dünyanın mazlum ve mustaz'af müslümanları, bu mübarek ay boyunca ellerini Allah-u teâla'ya doğru açmalı; dünya emperyalizminin ve habis uşaklarının, İslâm'ın ve müslümanların aleyhine kurdukları tuzakları, onların başlarına geçirmesi için Rabb'ül-Alemin'e büyük bir hüşu' ve tevâzu ile duâ etmeli; kâfirleri kahredecek gücün de Allah'a yönelmiş yaralı mü'min gönüllerden yükselen bu duâlar olduğunu bilmeli; bunu, Ramazan sonrası da ilel-ebed sürdürmelidir...

Allah'ın gerçekten askerleri olan Hizbullahî müslümanlar, mübarek Ramazan ayının çok yönlü nurundan, feyzinden ve bereketinden bol bol faydalanmalı, kan içici caniler tarafından em-sâlsiz zulümlere ma'rûz bırakılan günümüzün mazlum hakları yanında ve safında yer almalı, oluşturaçağı çok büyük güçlerle, tağutî düzünlerin alaşağı edilmesi için çok hızlı bir şekilde çalışmalıdır. Ramazan ayının, Leyle-i kadr'in ve onlarda nazil olan Kur'an-ı Kerim'in ilâhî sırrına ancak bu yol ile erişilebilir; İslâmî hakimiyetin kapısına ancak bu tür ilâhî vâsıtalarla girilebilir...

Bunun tahakkuku amacıyla tüm müslümanlar biraraya gelip el ele, omuz omuza gönül gönüle vermeli; bu hususta maddî ve manevî bütün imkânlarını seferber etmeli; zekât gibi, ilâhî bir mevhibe'nin 'fi sebîlillah' şikkına büyük çapta işlerlik getirmeli; çoğu gereksiz olan zekâtin değişik yerlere sarfını önleyip öncelikle İslâmî hizmet ve hareketler için harcanması sağlanmalı; böylece yeni büyük bir finansman kaynağı fişkirtmalıdır. Ki; maddî yönden de zafiyet içerisinde bulunan İslâmî hizmet ve hareketler, hiç değılse bu açıdan sıhâte ve selâmete -kısmen de olsa- kavuşmuş olacaktır...

Böylece; ilâhî bir nur, hidâyet, furkan olup da mübarek Ramazan ayında nazil olan Kur'an-ı Kerim, müşâhhas hâle gelmeye, yani İslâmî hükümet olmaya başlayacak, insanlık aleminin kararmış ufuklarına nur, huzur ve ışık saçacaktır, inşaallah.... İşte; Bayramları dahi buna kıyas edin ve ona göre de değerlendirin vassellâm... Bu ruh ve şuurda olan müslümanların, gerçek, yani 'İslâmî hakimiyet' bayramlarını kutlar, Yüce Rabbimizin hıfz-ı himâyesine cümlelenizi emânet eyleriz.

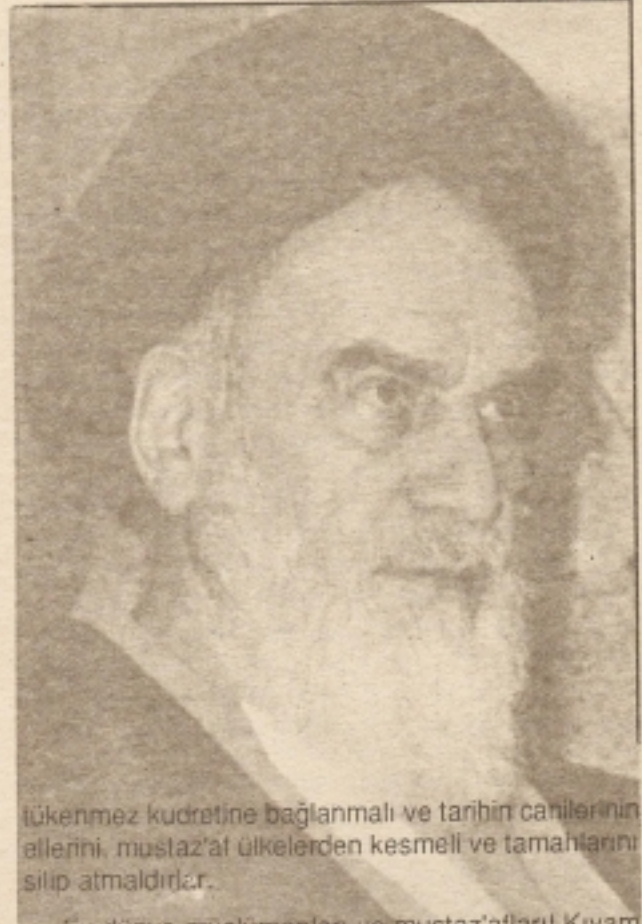
KADİR GECESİ VE KÜDÜS GÜNÜ DOLAYISIYLA

*Ey dünya müslümanları
ve mustaz'afları! Kıyam edin,
ayaklanın, mukadderatınıza sahip
olun. Ne zamana kadar
mukadderatınızı Washington ve
Moskova tayin edecek?
Ne zamana kadar Kudüs'ünüz
Amerika ve gasıp İsrail artıklarının
çizmesi altında çiğnenecek?
Ne zamana kadar Kudüs, Filistin ve
Lübnan toprakları ile o bölgedeki
zulme uğramış müslümanlar,
canilerin sultanı altında
bulunacaklar ve siz de seyirci
kalacaksınız?!..*

Bismillahirrahmanirrahim.

Mübarek Ramazan ayının son cuması "Kudüs Günü"dür. Mübarek Ramazan ayının son 10 gecesi büyük bir ihtimalle Kadir Gecesi'dir. Kadir Gecesi Allah (c.c.)'ye ibadetle geçirmek, ihya etmek, ilahi sünnettir. Kadir Gecesi bin aydan daha faziletlidir. Halk mukadderatı Kadir Gecesi tayin edilir. Kadir Gecesinin yanında, Kudüs Günü de müslümanlar arasına da ihya edilmelidir, değerlendirilmelidir. Kudüs Günü müslümanların uyanıp şuurlanmalarının menşesidir. Müslümanlar tarih boyunca özellikle son asırlardaki gafletten sıyrılmalıdır. Dünyanın süper kuvvetlerinden ve münafıklarından daha şuurulu olmalıdırlar. Dünya müslümanları kendi mukadderatını kendi elleri ve kudretleriyle hazırlamalıdır.

Müslümanlar Kadir Gecesi, Allah'dan başka kimseye kul olmamak, sadece Allah Tebarek ve Tealaya kulluk etmek için uyumayıp yalvarmalıdırlar. Mübarek ilahi ayın son Cuması olan Kudüs Günü, dünya müslümanları, Büyük Şeytanların ve Süpergüçlerin esaret kulluğundan kurtulup Allah'ın bitmez

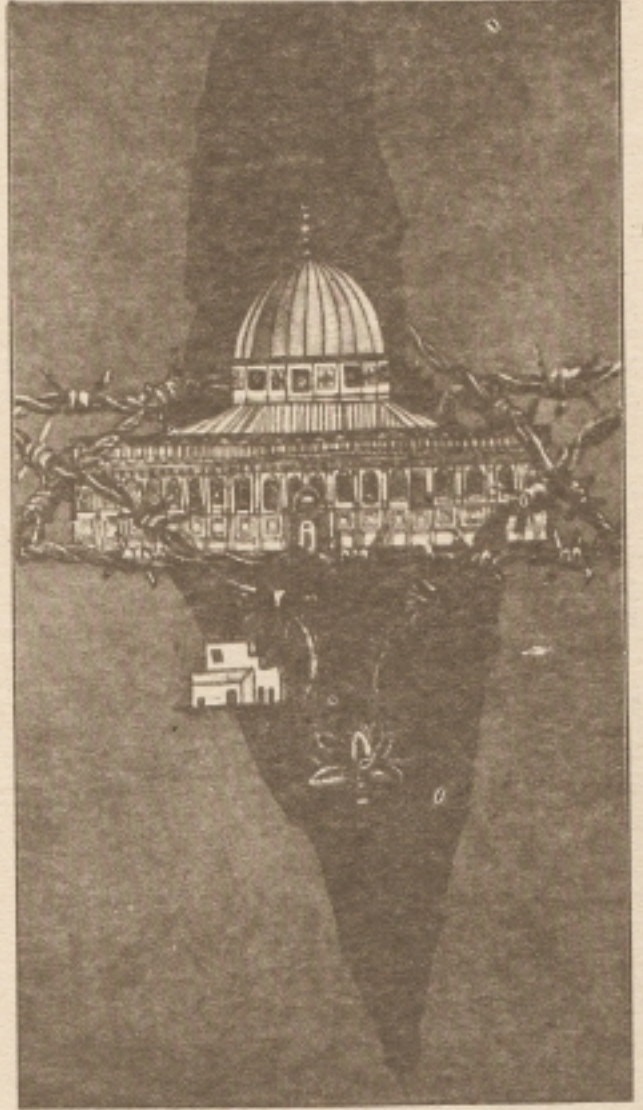

tükenmez kudretine bağlanmalı ve tarihin canilerinin ellerini, mustaz'af ülkelerden kesmeli ve tamahtalarını silip atmaldırlar.

Ey dünya müslümanları ve mustaz'afları! Kıyam edin, ayaklanın, mukadderatınıza sahip olun. Ne zamana kadar mukadderatınızı Washington ve Moskova tayin edecek? Ne zamana kadar Kudüs'ünüz Amerika ve gasıp İsrail artıklarının çizmesi altında çiğnenecek? Ne zamana kadar Kudüs, Filistin ve Lübnan toprakları ile o bölgedeki zulme uğramış müslümanlar, canilerin sultanı altında bulunacaklar ve siz de seyirci kalacaksınız?!.. Sizlere başkanlık edenlerden bazıları ne zamana kadar onların yaşamaları ve bekası için yardımlarda bulunacaklar? Dünyada aşağı yukarı bir milyar müslüman ve yüz milyon civarında Arap (ki, geniş çaptaki ülkelerinde sonsuz yeraltı ve yerüstü kaynaklara sahiptirler) ne zamana kadar Batı ve Doğunun ve onların artıklarının yağmacılıklarına, zulmüne, insanlık dışı katliamlarına şahid olacaklar? Ne zamana kadar Afganlı ve Lübnanlı kardeşlere reva görülen korkunç cinayet-

lere tahammül edip onların nidalarını, seslerini cevapsız bırakacaksınız? İslam düşmanlarına karşı koymak ve Kudüsü kurtarmak için ne zamana kadar Allahın kudretinden, silah ve askeri güçten gaflette bulunup, Süper-kuvvetlerle siyasi temaslarda bulunup uzlaşmakla vakit kaybederek İsrailin cinayetler işlemesine fırsat vereceksiniz; ve onun katliamlarına şahid olacaksınız?. Halkı müslüman olan ülke başkanları, tarihin kudretli politikacıları ve canileriyle siyasi müzakerelerde bulunmakla, Kudüs, Filistin ve Lübnanın kurtarılamayacağını bilmiyorlar mı? Her geçen gün onların cinayetleri ve zulümleri artıyor. Kudüsün kurtuluşu için iman ve İslam gücüne dayanan silahlardan faydalanılmalı ve Süper-kuvvetleri razı etmek için uzlaşma kokan siyasi oyunlara son verilmelidir.

Müslümanlar, özellikle Filistin ve Lübnan halkları, siyasi manevralarla vakit kaybedenleri ikaz etmelidirler, mazlum milletlerin zarar ve ziyanına sebep olacak siyasi oyunları kabul etmemelidirler. Ne zamana kadar Doğu ve Batının efsaneleştirilmiş yalanları, güçlü müslümanları sihirleyecek, ve onların kof ve boş propagandaları ne zamana kadar korku saçan, propagandalar addedilecektir?. Ne zamana kadar müslümanlar İslamın dev gücünden gafil bulunacaklardır? O müslümanlar ki, savaş silahından yoksun, eli boş fakat iman dolu bir kalple bazı zamanlar Allahu Ekber nidalarıyla, yarım asır zarfında, dünyada hayret verici fetihler kaydederek büyük değişikliklere vesile oldular. İslamın ve Tevhidin o çağın kudretler dolu dünyasında, temelini attılar. Tarihe kaydedilen o büyük zaferler ve gelişmeler eğer bugün, müslümanların bakışlarından uzak ise, Asrı Saadet askerlerinin hedeflerini izleyen, İran kahraman milletinin (ki, silahı sadece imanıydı) tahakkuk ettirdiği zafer, gözleriniz önündedir. Dünya ve müslümanlar gördüler ki, gayretli İran halkı, silahsız ve eli boş olarak çağın Süper-güçleri ile içteki ve dıştaki bağımlılarına karşı ayaklandılar ve bütün müşkillere rağmen, muhteşem İslam İnkılabını yıldırım hızıyla tahakkuk ettirdiler. Tarihin bütün canilerinin ellerini değerli ülkelerinden kestiler. Amerikalıların, solcu ve sağcı grupların düzenledikleri bütün komploları, iman ve akide dolu kalbleriyle ard arda etkisiz bıraktılar. Kadın, erkek, küçük ve büyük mertçe sahneye çıkararak ülkelerinin mukadderatını, kendi güçlü elleriyle belirlediler. Bugün Allah Tebarek ve Tealanın isteğiyle İslam Cumhuriyetinin bütün organları, İslam mektebine (ekolüne) ve İslam Cumhuriyetine inananların elinde bulunuyor. Fitnecilerle entrikacılar sahneden çıkarılmıştır. Bugün İran; Amerika, siyonizm ve İslam İnkılabının şamarını yiyenlerin, dıştaki propagandalarına rağmen, yapıcılık ve islahata doğru ilerlemektedir. İşte bu, İslam ülkelerine ve dünya mustaz'afı-

na bir ibret dersidir, yeter ki, İslami güçlerine vâkif olsunlar. Batının, Doğunun ve onlara bağımlılar ile artıklarının naralarından korkmamalıdır. Allaha güvenip İslam ve iman kudretine dayanarak kıyam etmelidirler. Ülkelerinden canilerin ellerini kesmelidirler. Kudüsün ve Filistin kurtuluşunu, bütün programlarının başına almalıdır. Siyonizm ve Amerikan artıklarının sultasında bulunmanın utanç lekesini üzerlerinden atmalıdır. Kudüs Gününü yaşatmalıdır ve Kudüs Gününü değerlendirmekle, mevcut umursamazlıkların ve gafletlerin zail olacağı ümit edilmektedir. Necip halkların kıyamı ile; bazı hain ülke başkanlarının ki, müslümanların ve İslamın muhalefetine rağmen İsrail ile el ele vererek Amerikan emriyle, müslümanların çıkarlarıyla bağdaşmayan hareketlerde bulunarak cinayetler dolu iğrenç siyasi hayatlarını sürdürmek peşinde olanları sahneden

çıkartıp tarihin mezarlığına gömmelidirler. İsrail ve Saddam gibi kafirler arasındaki savaşta, kafirler lehine hareketlerde bulunup İslama ve müslümanlara darbe vurmakla meşgul olan ve halkı müslüman ülkelerin başkanlığını gasbeden gasıplar, sahneden çıkarılmalı ve müslümanlara hükmetmekten el çektirilmelidir. Mısır, Irak ve münafıkların sultanı altında bulunan diğer necib müslüman halkları kıyam etmektedir. Bu cani başkanları müslüman diye cilvelendirmeye kalkışan fasit borazanları dinlememelidirler. O hainlerin sözde kuvvetlerinden korkmamalıdır. Amerikan uşağı Eflaki Saddamın, İslam ve müslümanların hayrından başka bir şey düşünmeyen İrana saldırdığına müslümanlar ve dünya halkı tanık oldu. Fakat Saddamın başı öyle bir taşa çarptı ki, Batılı ülke başkanlarına ve İsraille sığınmakla, kendini kesin devrilmekten kurtarmaları için feryad ediyor. İran halkı ve kahraman Silahlı Kuvvetleri, Saddam ile onun can yoldaşlarına öyle darbeler indirdi ki, devrilmekten ve kaçmaktan başka çaresi kalmamıştır. Siyonizmin propaganda borazanlarının haykırdığı aptalca hileler de Saddama bir çözüm yolu getirmeyecektir. İran halkı, Hükümeti, İslami Şura Meclisi, Ordu ve diğer silahlı kuvvetlerinin sağladıkları sarsılmaz

İslami birlik ve ilâhi dayanışma ile, her şeytani kudretin ve insan haklarına saldırıların karşısında duracak mazlumları müdafaa edecek, Kudüs ve Filistin, müslümanların malı oluncaya kadar değerli Lübnan ve Kudüsü destekleyecektir. Dünya müslümanları, Kudüs Günü'nün bütün müslümanların ve mustaz'afaların günü olduğunu bilmelidirler. Bu hassas noktadan, müstebkirlere ve kan emenlere karşı çıkmalıdır. Mazlumları güçlülerin zulmünden kurtarıncaya kadar mücadeleyi bırakmamalıdır. Dünya nüfuzunun ekseriyetini teşkil eden mustaz'afalar, emin olmalıdır ki, Allah Tebarek ve Tealanın vâdi yakındır. Ve müstebkirlere uğursuz yıldız giderek batacaktır.

Değerli İran halkı, bacılarım ve kardeşlerim! Kendi çapında eşine az rastlanan İran İslam İnkılabının büyük değerlere sahip olduğunu bilmektedirler. İşte bu değer, İnkılabın mektebi ve İslami olmasıdır. Büyük peygamberler işte bu değerler uğrunda ayaklanmışlardır. İran İslam İnkılabının ilâhi bir kıvılcım olmasını, zulüm altında yaşayan toplumlarda büyük patlamalara yol açmasını ve Hz. Mehdi'nin büyük İnkılabı güneşinin doğmasıyla sonuçlanmasını ümid ederiz.

Bu büyük İnkılabı gerçekleştiren şerefli İran halkı, İnkılabın devam etmesi yolunda da çaba harcamalı, sahnedeki katkısını daha da artırarak ilâhi adaletin yerleşmesine çalışmalıdır. Benim azizlerim, İnkılabın değeri ne kadar fazla olursa, onun gerçekleştirilmesi yolundaki fedakarlığın değeri de o kadar fazla olmalıdır. İlähi hedef ve Allah hükümetinin gerçekleşmesi yolundaki İnkılablar, büyük peygamberlerin uğrunda fedakarlıklarda buldukları İnkılabdır. Yüce İslam Peygamberi, kıymetli ömrünün sonlarına kadar olanca kuvvetiyle İslam yolunda herşeylerini feda ettiler.

Biz de, kendimizi Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ümmeti ve İmamların takibçisi bildiğimiz için, Allah yolunda müşküllere ve zorluklara İnkılabi sabırla tahammul etmeliyiz. Mağlubiyet alameti belirten hokkabazların yıkıcılık eylemlerinden korkmadan büyük İslam ve hak hedefi yolunda büyük Peygamberler ve evliya gibi fedakarlıklarda bulunalım. Allah Tebarek ve Teala mücahidlerin ve mazlumların yardımcısıdır.

Selam, İslam dinine ve tarih boyunca Hak yolundaki mücahidlere ve şehidlere! Selam, İran, Filistin, Lübnan ve Afganistan şehidlerine! Selam, batıla karşı Hak cephesinde savaşanlara ve Allahın salih kullarına!

Vesselamu aleykum ve rahmetullah..

(Merhum İmam Humeyni'nin (R.Aleyh) Kudüs Günü münasebetiyle yayınladığı, 31.7.1981 tarihli mesajı)

*Ahiret'e irtihâlinin 30. yıldönümü münâsebetiyle
kendi çağına damgasını vuran ve tağutî güçlerin boy hedefi olan*

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN SAİD-İ NURSÎ (R.ALEYH) HAZRETLERİ

(Geçen sayıdan devam)

İlhan AKSÖĞÜT

"Elde Kur'an gibi bir mu'cize-i bâkî varken, başka burhan aramak, aklıma zâid görünür." "Elde Kur'an gibi bir burhan-ı hakikat varken, münkirleri ilzam için gönlüme sıklet mi gelir?"

Güçlü imanı, harika ilmi, eşsiz ahlaki ve takvâsi ile İslâm'ın canlı ve müşâhhas bir timsali olan Üstad Bediüzzaman Said-i Nursî Hz.leri; cesâreti, şecaati, dirayeti, basireti ve ferâseti ile de temayüz etmiş bir İslam kahramanıdır. Asrın hastalığına göre ve onu tedâvi edecek ma'nevî ilaçları **eczahâne-i Kur'anîye'den** istinbât ve istihrâç ederek asrın biçâre mâriz sakınlerine takdim eden, bununla yüzbinlerce insanın imanının kurtarılmasına, ruhî, kalbî ve ma'nevî cihetten sıhhat bulmasına vesîle olan, bundan dolayı da kendi zamanında tağutî güçlerin bütün şimşeklerini tek başına kendi üzerine çeken merhum üstad (Rıdvanullahî aleyh) Hz.'leri, bütün ömrü boyunca yüce Resulün (s.a.v.) nurlu yolunda yürümeyi ve o yüce Resule (s.a.v.) iktidâ etmeyi yegâne düstur edinmiş, bunu da hayatının her anında ve her safhasında bil-fiil izhar edip isbat etmiştir...

Dinsizliği ve imansızlığı ta'mim eden hunhar bir rejime karşı; imanın, Kur'an'ın ve İslâm'ın esaslarını ve lâhî cevherlerini büyük bir liyakât, ciddiyet, ihlas, samimiyet ve azimle savunan ve tağutî rejime ma'nen kök söktüren yüce üstad (r. aleyh), birkaç kez idama mahkum edilmiş, on küsur defa zehir verilerek suretiyle su-i kasde ma'ruz bırakılmış, lâkin yüce Mevla'nın takdiri gereği daima mahfuz kalmıştır. Çok partili sisteme geçiş dönemlerinde de aynı ta'vizsiz hizmetini devam ettiren merhum üstad, rejimi sembolize eden tağutî fırka ile muvâzâa maksadiyle kurulmuş diğer tağutî fırka arasındaki -yüzeysel ve biçimsel- ihtilâflardan **İslamî hareket** adına istifade etme yollarını aramış, iki fırkanın birbirleriyle boğuşmalarından-boğuşturulmalarından müslümanların nefes alma ve geniş kapsamlı faaliyetlerde bulunma yollarına başvurmuştur. (Fakat, maalesef bir kısım kendini bilmezler; bu ince siyaseti kavrayamamış, ehven kabul ettikleri bir şerre angaje olma ve rejim adına şerde erime yoluna girmişlerdir...).

Hürriyet ve demokrasi sloganlarının atıldığı 1950-1960 yılları arasında dahi emsalsiz bir baskı altında bulunan üstad Bediüzzaman, Hz.leri, bu dönemlerde 'gözetim' altında bulunduğu İsparta'nın dışına çıkma hakkından tamamen mahrum bırakılmış; değil bir başka şehire, bir semtten diğer bir semte gitme hürriyeti bile elinden alınmıştır. En totaliter yönetimlerde bile benzeri görülmeyen zalimâne bir uygulama ile, ziyaretçilerinin bile, gelip gitmesi kontrol altına alınmış, Üstad toplumdan soyutlanmış tarzda bir hayat yaşamaya mecbur bırakılmıştır. Buna rağmen, geceli gündüzlü 'irşad' faaliyetlerini büyük bir cehd ve azimle sürdüren yüce üstad, İslam tarihinin en mazlum ve en mağdur çok ender mücahidlerinden biri sıfatını da kazanmıştır...

İnsan psikolojisini ve nebevî tebliğ usulünü en ince noktasına kadar bilen ve ona göre kitlelere yönelen üstad Said-i Nursî Hz.'leri, insanların fitratlarında mündemiç bulunan meyli-İslam hissiyatını ve imanı cevherlerini i'mal edip işlemeye çalışmış; Türk, Kürd ve Arab... bütün müslümanların İslam'a hadim kılınmasını hedef almıştır. Hutbe-i Şamiye, Mektubat, Asâr-ı Bediyye ve münazarat gibi.. kitaplarında, bu tür (her kavmi okşayıcı) hitabeleri bolca görmek mümkündür. Üstadın bu ince irşadî metodunu ve Nebvî siyasetini kavramayanlar ve kavramak istemeyenler, Üstadın -haşa- ta'vizkar bir üslûb kullandığı ve zaman zaman Türklere imtiyaz tanıdığı, Arapları üstün gördüğü yahut da kürdlüğe mütemâyil olduğu zehabına kapılabilmekte; böylece tamamen yanlış, indî, hissî hatalı bir kanaat taşıyabilmektedir. Fakat; Kur'an mantığını ve onun canlı timsali olan Resulullah (s.a.v.)'in mektebini ve tebliğ usulünü kavramış olanlar ve o kudsî açıdan konuya bakanlar, üstad'ın ne kadar büyük bir mürşid olduğunu, Resulullah (a.s.)'a ittibat meslek edinmiş ne büyük bir şahsiyet olduğunu yakinen teslim ederler...

'ÜSTAD'IN YOLU, CADDE-İ
KÜBRA-YI KUR'ANİYE'DİR.

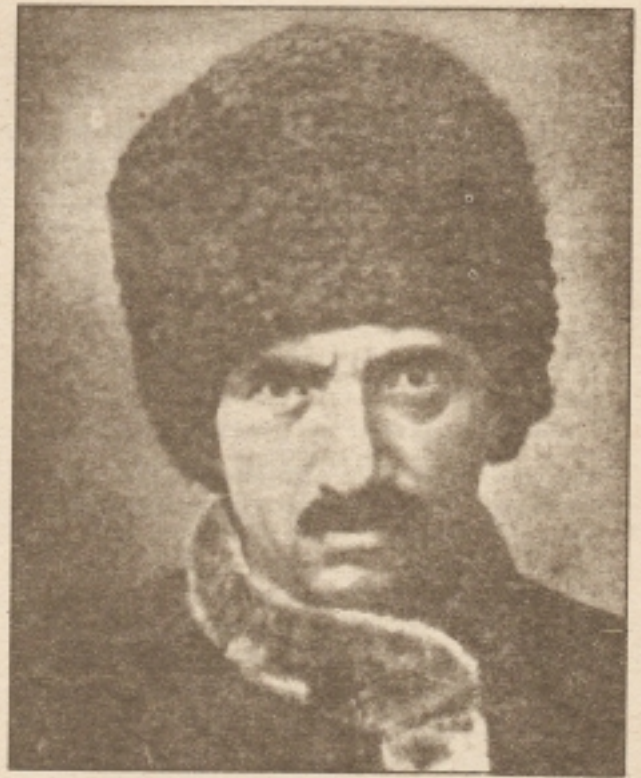
Üstad, kavmiyet cihetiyle "kürd" mezheb cihetiyle de 'şafil' olmakla beraber, 'İmanî, Kur'anî ve İslamî' rükünleri esas olarak almış; bu daire içerisinde bulunan bütün kavim, mezheb, meşreb ve meslek mensuplarının tümünü muhatap kabul etmiş, "mü'minler kardeşler" hükmünü temel şiar ve prensip edinmiştir. Yüce Resulullah'ın (a.s.) ehl-i beytine karşı özel bir alakası olan, irfanî mektebini onlardan alan, 'İmam-ı Ali, İmam-ı Zeyn'el-Abidin ve İmam-ı Ca'fer'de sembolleşen bir çizginin takipçisi olduğunu söyleyen 'cevşen'ül-Kebîr' 'kadise-i ercüzüyye ve celcelütiyye' gibi.. Ehl-i Beyt kanalıyla gelen dua ve virdleri hayatının ve yolunun temel taşları edinen Üstad Bediüzzaman Said-i Nursî Hz.'leri, İman ve İrfan mektebinin büyük temsilcilerinden olmakla temâyüz etmiş ve bu özelliği hâiz olan meşhur Risale-i Nur külliyatını, gelecek nesillere nâdide bir miras olarak bırakmıştır...

"Elde Kur'an gibi bir mu'cize-i bâkl varken, başka burhan aramak, aklıma zâid görünür."

"Elde Kur'an gibi bir burhan-ı hakikat varken, münkirleri ilzam için gönüme sıklet mi gelir?"

Sözü, üstadın mesleğini, meşrebini, imanî ve İslamî anlayış tarzını bârız şekilde ortaya koymaktadır. Zirâ; serapa delâil-i imaniye, İslamiyye ve akliye olan Kur'an-ı Kerim, ayrıca; mü'minleri yüce Resule (s.a.v.), Enbiyaya (a.s.) ve suleha'ya iktida etmeye da'vet etmekte, güçlü ve geniş bir cemaat-i azime'nin nafi bir uzvu ve unsuru haline getirmektedir... Bu da, cihan-şumul İslamî vahdetin ve uhuvvetin esâsını ve temel dinamizmini oluşturmaktadır...

"Sözler", "Mektubat", "Lem'âlar", "Şuâlar", "Mesnevi-i Nuriye", "İşârâtü'l-İ'câz", "Âsâr-ı Bediyye", "Münâzarat", "Hutbe-i Şamiyye" gibi... kitaplardan vücud bulan "Risale-i Nur" denen külliyât ise Üstad Bediüzzaman Said-i Nursî Hazretleri, "Hakâik-i İmaniye"yi tahkiken ta'lim noktasında, tarihte eşi olmayan Kur'anî bir çığır açmış; erkân-ı imaniyyenin tümünü yakînî bir surette ve hârika bir tarz'da isbât etmiştir. Kelâm ve felsefenin kavuşamayacağı akli ve mantiki delillerle erkân-ı imaniyyeyi kat'iyen vüzuha kavuşturan Hazret-i Üstad, tasavvufa girmeden 'İrfânî' mektebin de şâhkasına yükselmiş; akıl ile kalbi birlikte işletebilmiş, kar'lerinde en küçük bir şüphe ve istifham uyandırmadan imanın 'ayn'el yakin' ve 'hakk'ele-yakin' derecelerinin husûlüne vesile olmuştur. Üstadı Kur'an-ı Kerim yoluyla, "her şey'de Allah'u Teâlâ'nın varlığına, vahdâniyyetine, hallâkiyyetine, uluhiyyetine ve rubûbiyyetine sarahaten delalet eden ayetler" olduğunu gösteriyor; Kur'an-ı Kerimin lâhî minhâcı ile her yerde imanî-irfanî suyu buluyor, çıkarıyor. Kur'anın her bir ayetiyle, birer

'Asâ-yı Mûsa (a.s)' gibi, nereye vursa, imanın 'hakk'el-yakin' âb-ı hayatını çıkarıyor. Böylece; kâinatta mevcut olan her şey'de, İmanî ve Tevhidî bir pencere açıyor, Muhyiddin-i Arabî (k.s.)'nin; "Allah'ı bilmek, varlığını bilmenin gayridir" sözünün ifade ettiği "Kur'an-ı Kerimin, Minhâc-ı Hakikisini ve Cadde-i Kübrasını" irâe ediyor...

Üstad Bediüzzaman Hazretleri afâkî ve haricî noktada kalb, akıl ve ruha açtığı bu umumî İmanî ve Tevhidî mirsad yolu ile birlikte, Kur'an-ı Kerimden enfûsî ve derunî hâs bir meslek ve 'tarik-ı ubûdiyyet ve mahbubiyet' istinbât etmiştir. Ki; bunlar dört Kur'nî esâsa dayanmaktadır ve şu şekilde ifade edilmiştir:

"Der Tarik-i Acz-i Mendi Lâzım Âhmed Çarı Çiz Acz'i mutlak, fakr-ı mutlak, şevk-i mutlak, şükr-ü mutlak ey aziz!..."

Nakşilerin;

"Der tarik-i Nakşibendî lâzım âmed çarı terk: Terk-i dünya, terk-i ukbâ, terk-i hestî, terk-i terk

" sözü ile ifâ edilen meslekleri; "dünyayı, ukbâyı, varlıkları terk etmeyi ve bu terk olayını da terk edip unutmayı" gerektirdiği halde; Üstad'ın Kur'an'dan istinbât ettiği; ve Allah-u Teâlâ'ya karşı mutlak bir acz, mutlak bir fakr (ve yakarış), mutlak bir şevk (ve huzu) mutlak bir şükr (tefekkür ve ubûdiyet) içerisinde bulunma" mesleği; dünya'yi, ahire-

tin 'mezraa'sı olarak kabul etme ve toplumun bilfiil içerisinde bulunmak suretiyle ve toplumla birlikte 'Allah'a yönelme.. vâkıasını gerektirmektedir. Ki, Üstad, zaten hayatıyla de bunu isbatlamıştır.

Bu birinci esas, yani 'acz-i mutlak' hatvesi: "Sakın nefsinizi tezkiye etmeyin! (temize çıkarmayın!)" (Necm-32) ayetinden istinbat edilmiş, nefsin, hevasını 'ilahlaştırmasına' yol açacak kadar tehlikeli bir his olan tekebbürden tecerrüd edilmesi ders verilmiştir. İkinci esas, yani 'fakr-ı mutlak' hatvesi: "ve o kişilere benzemeyin ki, (onlar) Allah'ı unuttu onlara; onlardır fasıkların ta kendileri!" (Haşr. 19) ayet-i kerimesinden alınmış; nefsin, kendini Allah-u Teala'dan -hâşâ- müstağni görmesi ve kusur, amel ve ubudiyet noktasında 'nisyana' müstağrak olması ve gaffele dalması.. ihtimallerinin bertaraf edilmesi esas alınmıştır... Üçüncü esas, yani 'şevk-i mutlak' hatvesi: "Sana gelen iyiliğe ait şey Allah'tandır, ve sana isabet eden kötülüğe ait olansa nefsendendir..." (Nisa-79) ayet-i kerimesinden istinbat edilmiştir. Nefis, iyiliği daima kendinden; kötülüğü başkasından bildiğinden dolayı, fahr ve ucbe müptela olur; azim ve gayretten uzak kalır, böylece büyük bir 'tekasül ve atalet' içerisinde gark olur gider. Bu da, ubudiyet görevinin ihmalini doğurur... Şevk ve onun saiki olan şefkat, bu illeti tamamen ber-

taraf eder. Ki, işte bu ayet-i kerime ile bu nurlu yol açılmış bulunmaktadır. Dördüncü esas, yani 'şük-ü mutlak' hatvesi, ki; daimî tefekkürü, fikrî ve fiilî ubudiyeti tazammun etmektedir. O da: "Ve Allah'la beraber bir başka ma'bud'a dua etme; (zira) ondan başka ilah yoktur! Herşey helak olucudur; ancak O'nun vehidir (baki) kalan! (her nevi) hüküm ona aittir ve hepiniz O'na döneceksiniz!" (Kasas-88) ayet-i kerimesinin, haşmetli ve ilahî bahr-i muhitinden istinbat edilmiştir. Ki, bunun ve diğer hatvelerin çok geniş ve uzun izahları vardır. (Sahifelerimiz buna müsait olmadığından dolayı, bu kadar ile iktifa ediyoruz...)

Hem; parti, demek, resmî görev politikadan nefret eden üstad Bediüzzaman Hazretleri, bütün hayatı boyunca, İslamî siyasetin en ince noktalarını uygulamış ve 'sırrın tenevveret' sırrına mazhar olarak 'gizliden gizliye' faaliyetini sürdürmüş; içerisinde bulunduğu müslüman toplumun keyfiyet, kemiyet ve istitaat noktasında müsait olmamasından dolayı, fiilî cihad, kıyâm ve hükümet-i İslamiye mes'elelerinin tatbikini nesli-âtiye havale etmek mecburiyetinde kalmış; 'çiçekler baharda açar; bizler acele ettik kış'da geldik, sizler ise, cennet-âsâ bir baharda geleceksiniz...' gibi.. pekçok sözleriyle, durumu açıklığa kavuşturmuştur...

İttihad-ı İslam'ı, 'İslâmî vahdeti ve uhuvveti' gaye edinen ve hedef olarak alan üstad Bediüzzaman Hazretleri, İslam'ın Hükümranlığı hususunu düstur edinmiş; istikbale Kur'an'ın hükmedeceğini ve 'İslam İnkılabı'nın sesinin en gür ve en muhteşem şekilde yükseleceğini beyan etmiş; bunu da 'hazret-i Mehdi (a.s.) İnkılabı' çerçevesi dahilinde olduğunu, olacağıni söylemiştir...

ÜSTAD BEDİÜZZAMAN SAİD NURSI (R. ALEYH) HAZRETLERİNİN EBEDİYETE İRTİHALİ

87 yıllık uzun ve bereketli bir ömrünü iman, Kur'an ve İslam yolunda harcayan Üstad Hazretleri, vefatına birgün kala, rüyalarında Resulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimizi görüyor; ve devrîsi gece kendilerine kavuşacağı, onun için de acele olarak Urfa'ya 'Halilü'r-Rahman'a hareket etmesinin gerekliliği emrini ve müjdesini alıyor. Büyük bir aşk ve heyecanla uykudan uyanan üstad hazretleri, şoförlüğünü yapan talebesini çağırıyor ve, aile-acele otomobil ile (gece yarısı) Isparta'dan ayrılarak, işaret ettiği istikamete doğru sür'atle yol alıyor ve olaydan Isparta emniyetinin, hatta en yakınlarının bile haberi olmuyor...

Sabah geç saatlerde duruma vakıf olan Isparta emniyet yetkilileri, konuyu derhal Ankara'ya bildirmiş; dahiliye bakanlığı ise, bütün emniyet kuvvetlerini

alarma geçirerek Üstad'ın, geçmesi muhtemel olan bütün yolları kontrol altına almıştır. Lakin, çok hızlı bir şekilde Ankara üzerinden bir güzergah takib ederek ilerleyen Üstad Bediüzzaman Hz.'leri, 23 Mart 1960 sabahı Urfa'ya giriş yapmış ve bir otele yerleşmiştir. Üstadın gelişinden haberdar olan Urfa halkı, Üstadın kaldığı otele akın akın gelmeye ve mahşerî bir kalabalık oluşturmaya başlamış; üstadın mübarek yüzünü görebilmek aşkıyla yanıp tutuşmuştur...

Dahiliye Bakanlığı, üstad hazretlerinin Urfa'ya vâsıl olduğu haberini alır almaz, telefon ve telsizlerle Urfa valiliğinden ve Emniyet müdürlüğünden, Üstad'ın derhal Urfa'dan çıkarılmasını, tekrar sürgün yeri olan Isparta'ya gönderilmesini acilen istemiştir. İlgililer tarafından, dahiliye bakanı Dr. Namık Gedik'in konuyla ilgili kesin emri Üstad'a iletiliyor ve bu istek, üstad tarafından kesin bir dil ile reddediliyor. Ankara'ya durum iletilince; Nakım Gedik'ten, daha sert ve daha katı bir ifade ile **'Urfa'dan çıkarılma'** emri geliyor ve durum, tekrar Üstad'a arz ediliyor. Ahirete, ebediyete gitmenin aşkı ve heyecanını yaşayan aziz Üstad, asla Urfa'dan çıkmayacağını, burasının kendisi için vatan olduğunu, üzerine basa basa söylüyor. Dahiliye bakanı Namık Gedik'in, bu gayr-i insanî muamelesi karşısında da müslüman kamuoyunda tepkiler büyüyor. Vicdanlarında isyan ateşi yanan ve şiddetli bir şekilde galeyana gelen binlerce fedakar talebesi ve onbinlerce Urfalı müslüman halk, ömrünün son gününü yaşayan Üstad Hazretlerinin etrafında pervane gibi dönüyor, yamyamların reva göremeyeceği bu insanlık dışı uygulamanın kaldırılmasını ve Urfa'nın misafiri olan Üstad'a dokunulmamasını istiyor...

Fakat; Ankara'dan, Üstad Said-i Nursî Hz.'lerinin derhal Isparta'ya gönderilmesi emirleri tekrar tekrar geliyor; Urfa valiliği ile emniyet müdürlüğü ise ne yapacağını şaşırıp kalıyor. Emniyet yetkilileri tarafından, dahiliye bakanının yeni ve kesin emri Üstad'a iletilince, celallenen yüce Üstad; yumruğunu masaya sert bir biçimde vurarak: "Ona söyleyin, ben buradan çıkmayacağım ve burası benim karargahımdır!" diyor.

Güya ehven-i şerr olan bir yönetimin, bu adice ve vahşiyce tavrı, müslüman halk üzerinde çok te'siri uyandırmış; nefretlere ve la'netlere vesile olmuştur. Zira 87 yaşındaki bir pir-i fânî'nin, ülke içerisinde bir şehirden bir şehire gitmesine ve hasretini çektiği ve doğum yeri olan şark vilayetlerinden birinde kısa bir müddet misafir olmasına müsaade etmeyen bir zihniyetin, bir yönetimin, elbette, insanlıkla zerre kadar alakası yoktur ve olamaz!... İşte; bu yönetim, **'demokratik'** bir yönetimdir; yönetimde ise, **'Menderes hükümeti'** vardır...

İşte; bu hükümetin dahiliye bakanı olan Namık Gedik, Urfa valiliğine ve Emniyet müdürlüğüne şu tür

canice bir emir gönderiyor: **"Said-i Nursî'yi derhal, der-dest ederek belediyeye ait bir çöp arabasına koyun ve acele olarak sürgün yeri olan Isparta'ya, çöp arabası ile gönderin!"** Şu 20. asrın alçaklığına, şu aydın ve uygar geçinçenlerin vahşiliğine bakın! Dünya çapında büyük bir İslam alimine, hem de 87 yaşındaki bir pir-i fânîye reva görülen, şu tüyler ürpertici adiliğe bakın!.. İnsanlığın sembolü olan müslümanlara **'gerici, yobaz!'** deyip, yaygara yapan şu gaddar zihniyetin, ne kadar şahsiyetsiz, ne kadar rezil ve ne kadar canavar ruhlu olduklarını görüp anlayın!.. Ve **".. binlerce la'net olsun size, düzeninize, demokrasinize, ilericiliğinize ve uygarlığınıza!.."** deyin.

Evet; Ankara ile Urfa valiliği ve emniyeti arasında teati edilen mezkûr konuşmalar, emirler ve bilgiler tabiatıyla uzamış, böylece leyle-i kadr gelip çatmış, saat gece yarısına doğru ilerlemiştir. Dahiliye Bakanı Namık Gedik'in, mezkur kesin emrini üstada bildirmek ve gereğini yerine getirmek için tekrar otele gelen mahallî yetkililer, aziz Üstad'ın **'teslim-i ruh'** etmiş olduğunu görür ve durumu Ankara'ya bildirirler, böylece sükûnete (!) kavuşmuş olurlar...

23 Mart 1960 Miladî/26 Ramazan 1379) Hicrî-Kamerî gününün akşamı ve **'Leyle-i Kadr'** (27 Ramazan gecesi)'nde mübarek gözlerini şu fani dünyaya kapatan Üstad Bediüzzaman Said-i Nursî Hazretleri, hasretiyle yanıp tutuştuğu Mahbub-u Ezelî, Ma'suk-u Ebedî, Ma'bud-u Layezelî ve Rabb'ül-Alemin olan Allah-u Teala'ya vâsıl olmuş; mübarek ruhu ebedî bir huzur ve sükun bulmuştur. **"Muhakkak her nefis ölümü tadacaktır"; "Muhakkak ki bizler, Allah'a aldız (Allah'tan geldik); ve muhakkak ki yine O'na döneceğiz."** İlahî hükmü tecelli etmiş; tek başına İslam'ın izzetini korumuş, asrın hunhar zalimlerinin karşısında asla eğilmemiş ve volkan gibi karşılıklarına dikilmiş olan yüce Üstad, ruhunu Rahman'a teslim ederek **'ölüm'** şerbetini içmiştir.

"Ey nefis-i mutmainne! Dön rabbine, Ondan razı olarak ve rızasını kazanmış bulunarak! Artık katil (salih) kullarının arasına ve gir cennetime!..." (Fecr-27,30) İlahî hitabı, adetâ aziz üstadı ve emsallerini de kapsamı içerisine almakta, ilâhî rıza ve ebedî saadet ile müjdelemektedir, inşaallah...

24 Mart 1960 günü, ülke içinde ve dışında onbinlerce müslümanın doldurduğu ve bütün esnafların işyerlerini kapatarak **'genel yas'** ilan ettikleri Urfa'da, cenaze namazı çok muhteşem ve mahşerî bir kalabalık ile kılınan Üstad Said-i Nursî Hazretleri, Halil'urrahman'da kendisi için önceden hazırlanmış olan bir makbere gömülmüştür...

Üstad Bediüzzamanın vefatı, o günkü tüm basın baş manşeti olmuş; kafir güçleri sevindirmiş, müslümanları da büyük bir yasa ve hüzne boğmuştur...

MEZAR SOYGUNCULARI OLAN CANAVARLARIN ALÇAKLIĞI

İnsanlık tarihi, birçok canileare ve kan içici canavarlara çokca şahid olmuştur. Ama; cenaze ve ölü düşmanı katillere çok az ve çok ender şahid olmuştur. Bir gece baskını sonucu iktidarı eline geçiren 27 Mayısçı komitecilerin, en hunharlarından birinin özel direktifi ile, Üstad'ın Urfa'daki mezanna gece yarısı musallat olan vahşi güçler, tank ve topların himayesi altında mübarek Üstadı, yattığı mezardan çıkarmış; askeri bir uçak ile aziz Üstad'ın na'sını alıp kaçmışlardır. Bugüne kadar Üstadın cenazesinin ne yapıldığı, nereye götürüldüğü ve ne gibi bir muameleye tabi tutulduğu hala bilinmemektedir. Yeri geldikçe, insanlıktan, uygarlıktan, ileriliktan ve özgürlükten dem vuran bu cenaze düşmanı yamyamlar, bu vahşeti nasıl ve ne ile izah edeceklerdir? Yıllarca zulmettikleri, şehir şehir süründürdükleri, hapishane ve zindanların demirbaşı kıldıkları, her nevi insanlık dışı muamelelere ma'ruz bıraktıkları merhum Üstad Saidi Nursi'nin ölüsünden-cenazesinden ne istemişlerdir?.. Bu adice ve alçakça muameleyi hangi kaldeye göre ona reva görmüşlerdir?.. Bir cenazeden ürken ve korkan veya hinc alma yoluna giden zihniyetten daha adı, daha nadan bir zihniyetin yeryüzünün başka yerlerinden ve tarihin geçmiş dönemlerinde bulunması mümkün müdür?.. Ey İslam dışı rezil güçler! sizin insanlığınız, Sizin uygarlığınız ve özgürlük anlayışınız işte budur!..

Aziz Üstad'ın cenazesini yiyen, kaybeden bu insan bozması akbabalar, bu canavarlıklarının hesaplarını er-geç verecek, nesiller boyu sürekli olarak la'netle anılacaktır... Hele, mahkeme-i kübra'daki İlahi hesapla ve azab-ı elimle, o zalimlerden üstad'ın ve sair mazlumların intikamları kat kat alınacaktır, inşaallah...

NAMİK GEDİK'İN AKİBETİ

Merhum üstad Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretlerinin vefatından yaklaşık olarak iki ay sonra, 27 Mayıs 1960'da gerçekleştirilen askeri darbe sonucu, Demokrat Parti iktidarının tüm yönetim kadrosu, darbeciler tarafından yakalanmış, değişik yerlerde gözetim altına alınmıştır. Üstadın yaka-paça zorla, bir belediye çöp arabasına bindirilerek Isparta'ya gönderilmesini isteyecek kadar adileşen zamanın dahiliye bakanı Dr. Namık Gedik de, bir kısım ekabir ile birlikte Ankara Kara Harp Okuluna hapsedilmiş, Allah-u Teala tarafından başka zalimler eliyle zelil ve rezil bir duruma getirilmiştir. Bir ara, bunalıma düşen Namık Gedik, kendini Harp Okulunun üst katlarının birinin penceresinden caddeye atmış ve intihar etmiştir. Yüce Allah'ın takdirine bakınız ki, Üstad için istediği beledi-

ye çöp arabası, Namık Gedik için getirilmiş, paramparça olan cesedi Ankara Belediyesine ait bir çöp arabasına konularak kaldırılmıştır...

Tarih boyunca, gelmiş geçmiş tüm zalimlerin de akibeti aynı olmuş; çoğu dünyada iken bile, bu tür İlahi belalara ve felaketlere uğramıştır. Üstad'ın "Benden sonra fazla yaşayamayacaksınız; ölümüm başınıza bir bomba gibi patlayacak ve başınızı dağıtacak! Sizin mütemerrid reislerinizin bir kısmı gebertilecek ve arkadam gönderilecektir. Ben de onlardan mahkeme-i kübra'da intikamımı alacağım!.." anlamındaki sözü, Namık Gedik'in ve emsallerinin ma'lum akibetiyle -kısmen de olsa- zuhur etmiş ve bu adeta 'ibret-i alem' duruma gelmiştir...

HAZRET-İ ÜSTAD'IN VEFATINDAN SONRA HAREKET SAPTIRILYOR

Beşinci Şua başta olarak, birçok risaleleri ve bizat hayatının bütünüyle tağutî düzenlerin ref edilmesini ve Kur'an'ın hakim kılınmasını esas alan bunun için de, gerekli olan müsait şartlardan ve maddî güçten mahrum bulunduğundan dolayı, manevî cihad yoluyla yetinmek zorunda kalan merhum Üstad Said-i Nursi Hazretleri ve imani cereyanı, laik rejim tarafından iki binden fazla takibata ve tahkikata ma'ruz kalmış kendi zamanında en büyük hedef ve düşman olarak ilan edilmiştir. Fakat; merhum Üstad'ın vefatından kısa bir zaman sonra, 'sızma' hareketlerle Risale-i Nur cereyanı, maalesef mecaz değişikliğine uğramış, bir kısım karanlık merkezler tarafından rejimin bekçisi durumuna getirilmek istenmiştir. Fakat; bu son günlerde, Risale-i Nur hareketi içerisinde gelişen bir akımın, hareketi tekrar müsbet mecrasına çevirmek için çaba sarfetmekte olduğu gözlenmekte, bu da Hizbullahî müslümanları dil-şad etmektedir. Üstadı gerçekten tanıyan ve seven talebeleri, inşaallah hareketi, 'karanlık merkezlerin' ve çıkarıcı çevrelerin tasallutundan kurtaracak ve aslı hüviyetine kavuşturacaktır. Böylece aziz üstad'ın mübarek ruhu şad olacak, İslami hareket 'külli' planda güç bulacak, maddî ve ma'nevî ferec-fütuhat ve ebedî saadet kapıları açılacaktır. İnşaallah!..

ASRİN İKİ NUR TİMSALİ

Kur'an mektebinin iki nurlu temsilcisi asrımızda zuhur etmiş; birbirinin mütemmimi ve selef ile halefi olmuştur. Ki biri; Üstad Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretleri, diğeri ise; 'İslam Çağı'nın müjdecisi ve emperyalist güçlerin korkulu rü'yası put-kıran İmam-ı Ümmet Ruhullah el-Musevi el-Humeyni Hazretleridir. Bereketli ve mübarek hayatları, birbirine çok yönden muvafık ve mutabık olan bu iki İslam kahra-

manı, ömürlerinin tamamını Allah yolunda ve İslam'a hizmet uğrunda sarfetmiş, bunun dışında hiçbir gaye ve maksat asla takip etmemişlerdir. Bir bütünün parçaları, çift yüzlü aynanın birer yüzü mesabesinde olan bu İslam kahramanlarının birbirine mutabık olan yönlerinden bir kısmını şu şekilde hülasa edebiliriz:

* Gerek Üstad, gerekse İmam (r. anhüm), doğuşlarından itibaren İslam'ın içerisinde bulunmuşlar ve hayatlarının bütün zamanları İslam ile geçmiş, çok kısa bir süre için de olsa, İslam dışı ideolojiye asla intisab etmemişlerdir...

* Her ikisi de, hakim olan gayr-i İslamî güçlerin 'mekteplerinde' okumamış, onların eğitiminden geçmemiş; onların kültür izlerini üzerlerinde asla taşımamış; tamamen 'vahy' kültürü ile yoğurulmuşlardır...

* Her ikisi de, başlarındaki sarık, cübbe ve sair kılık ve kıyafetleriyle İslamî bir görünüm arzemiş; gayr-i İslamî düzenlerin ve kültürlerin modasını, kılık-kıyafetini vb. izlerini asla taşımamışlardır...

* Hem Üstad, hem de İmam; hakim olan düzenlerden resmi görev ve me'muriyet almamışlar, tamamen izzet ve hürriyet içerisinde yaşamışlardır...

* Her ikisi de imanın ve İslam'ın hakimiyetini ve topluma egemen olmasını esas almış, tâlî ve fer'î meselelere takılıp kalmamışlardır...

* Her ikisi de, parti-dernek ve cemiyet gibi resmi ve legal (izinli) bir hareket kurup başlatmamış; tamamen 'gizli' ve 'cemaati' bir hareketi esas almış, tebliğ konusunda asla ta'vizler vermemiş, tağutî güçlerle uzlaşma içerisine girmemiş; hakim güçler tarafından sürekli baskı ve tahakküm altına alınmışlardır...

* Üstad merhum da, akılcı-selefi mantığına muhalif bir çizginin saliki olmuş; İrfani mektebi düstur edinmiş; merhum İmam Humeynide, aynı yolun şahı-kasına yükselmiştir. Ki, 'vahdet'ül-vücut'a vb. leri-ne bakışlarında ve sair anlayışlarında büyük yakınlıklar müşahede edilmektedir. İmam Humeyni (r. aleyh) merhum, zaten 'ehl-i beyt' mektebinin son halkalarından birini ve önemlisini oluştururken, Üstad Said-i Nursî Hz. leri de, aynı mektebin saliki olmuş ve o mektebi 'meşreb ve meslek' ittihaz edinmiştir...

* Her ikisi de 'vehbî' ve 'ledûnî' ilimlere-feyizlere mazhar olmuş; zühd., verâ, takvâ ve ilimde harika bir tarzda temayüz etmiştir...

* Her ikisi de, topluma inmeyi, daireyi geniş almayı ve bir kısım menfî şahsiyetleri İslam'a istihdam etmeyi prensip olarak kabul etmiş ve uygulamış; hedef olarak da, bilhassa hakim olan tağutî güçleri almış, halka ise acımıştır.

* Üstad vefat ettiği 1960 senesi, İmam Humeyni merhumun fiili çıkış yaptığı ve uzun vadeli programını uygulamaya geçtiği ve aleni olarak Şahlık rejimi aleyhine beyanatlar vermeye ve bunu bir program dahilinde ortaya koymağa başladığı sene'dir...

* Ve ikisi de, tam 87 sene yaşamış; bu bereketli ömürlerinin tamamını Allah yolunda harcamıştır...

* Merhum Üstad'la, merhum İmam-ı Ümmetin 'İslamî uhuvvet', 'vahdet', 'ittihad' ve 'İslamî hükümlerlik' (Cemahir-i müttehede-i İslamiyye) anlayışlarında tamamen 'ayniyyet' ve mutabakat olduğu görülmektedir... Ve hâkezâ...

Allah-u Teala'nın sonsuz selâmı ve rahmeti merhum Üstad'ın da, merhum İmamın da üzerlerine olsun; ve her ikisi de nur içinde yatsınlar!... Amin!...

**"Onlar, Allah'ın dininden (kanunlarından) başkasını mı arıyorlar?
Halbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi ister istemez O'na boyun eğmiştir
ve ahirette O'na çevrilip götürüleceklerdir."**

(Âl-i İmran: 83)

"ALLAH'IN HÜKÜMRANLIĞI VE TEVHİD"

Seyfullah PUTKIRAN

İnsanoğlu'nun en büyük da'vası, 'sâadet-i ebedi-
yeyl', yani 'âhireti' kazanma da'vasıdır. Küçük cis-
mi, zayıf bünyesi, sınırlı gücü ve iktidarı ile birlikte
büyük ideâleri, gayeleri, arzuları ve sınırsız ihtiyaç-
ları olan şu fâni insan, bu sınırlı ömür sermayesi ile
'sonsuz bir hayatı' elde etme imkânına sahiptir.
Kendisine bu 'sınırsız imkân' bahşedilen insan,
aklını yerli yerince kullanıp hareket eder, yönünü
'ebed'ül-âbâd' yoluna doğru çevirir ve 'sırât-ı
müstâkîm' üzere giderse; mutlu neticeyi elde etmiş,
sonsuzluk murâdına ve arzularına ermiş olacaktır...

Alem-i Gayb ve Şehâdeti, şu mükemmel ve hârika
yaratığı olan insan için ve onun, izâhı mümkün olma-
yan 'istem, arzu, ihtiyaç, hayâl ve ideâline' (kuşatıcı
şekilde) cevâp vermesi maksâdıyla 'yaratan' ve tan-
zim eden Allah-u Teâla, içindekileriyle birlikte gök-
lerin, yerin ve bütûn mükevvenâtın 'hükümrân-
lığını' yalnız ve yalnız kendisine tahsis kılmuştur.
İnsanoğlunu da öncelikle kapsayan bu ilahî
hükümrânlığa, fizikî-fitrî-tabîî-câ'li ve yaratılış gibi hu-
suslarda 'ızdırârî-icbârî' ve gayr-i ihtiyârî boyun
eğen, eğmek mecburiyetinde olan insan; fikrî, kalbî,
aklı ve amelî cihetten de 'ihtiyârî' olarak boyun
eğdiği, 'mutlak itâat ve ubûdiyet' içerisinde bulun-
duğu zaman, ilahî irâdeye ve marziyâta uygun şekil-
de hareket etmiş ve böylece 'ebedî saadeti' ka-
zanmış olacak; aks-i takdirde ise, 'ebedî hüsrâna'
uğrayarak cehennemi boylayacaktır...

"Allah'a nasıl olup da küfrediyorsunuz? Hal-
buki siz ölümler iken, (sizi) o diriltti. Sonra sizi yine o
öldürecek, tekrar sizi o diriltecek ve nihâyet yine
yalnız O'na döndürüleceksiniz. Yerde ne varsa,
hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip de
onları yedi gök halinde tesviye eden O'dur ve O,

her şeyi hakkiyle bilendir." (Bakara: 28-29) "O,
göklerde de Allah'dır, yerde de! Gizlinizi de bilir,
aşkânınızı da! Ve ne kazanacağınızı da bilir; O'dur
gökleri ve yeri hak ile yaratan. O'nun 'ol!' diyeceği
gün (her şey hemen) olur. O'nun sözü hak'dır.
Sûr'a üfleneceği gün de 'mülk' O'nundur.
Görülmeveni de, görüleni de bilir. Ve o, hakim'dir,
hâbir'dir." (En'am: 3,73); "Muhakkak ki sizin rabbî-
niz; gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş'a
hükmeden Allah'dır. Gündüzü; durmadan kovalayan
gece ile bürür. Güneş, ay ve yıldızlar o'nun
emri ile mûsâhhâr kılınmışlardır. Bilin ki; yaratma
da, emir de O'nundur. Rabb'ül-alemin olan Al-
lah'ın şânı ne yücedir. Onlar, (Allah'ın) göklerde ve
yerdeki o muâzzam mülk-ü saltanat(ın)'a, Allah'ın
yaratığı her hangi bir şeye, belki ecellerinin yak-
laşmış olduğuna da hiç bakmadılar mı? Artık bun-
dan sonra, hangi bir söze inanacaklar ki?" (A'raf:
54, 185); "şübhesiz ki sizin Rabbiniz gökleri ve ye-
ri altı günde yaratan, sonra arş üzerine istivâ ede-
rek 'tedbir-i emr'de bulunan Allah'dır. Onun izni
olmadıktan sonra, hiç kimse şefââtçı olamaz,
Rabbiniz olan Allah işte budur! O halde (birliğini
tanıyarak, yalnız) O'na ibadet edin. Artık tezekkür
etmez misiniz?" (Yunus: 3)...

"O, hanginizin amelî daha güzel olduğu (husu-
sunda) sizi imtihan etmek için gökleri ve yeri altı
günde yaratandır. (Bundan önce ise) arşı su
üstünde idi. And olsun ki; 'ölümden sonra mu-
hakkak ki yine diriltileceksiniz!', desen; kâfirler
mutlaka, 'bu, ap-açık bir aldatmadan başka (bir
şey) değildir!' derler." (Hûd: 7); "Görmedin mi ki,
Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Eğer diler-
se sizi giderir, yep yeni bir halk (yaratık) getirir. Ve

bu, Allah'a göre güç değildir." (İbrahim: 19-20) gibi.. daha pek çok ayetleriyle yüce rabbimiz, 'mutlak yaratıcılığına', emsalsiz kuvvet ve kudretine dikkat çekmekte, akli başında olanları şiddetle ikaz etmekte, bu kadar izzet, azamet, hikmet ve saltanat sahibi olan 'zât-ı sübhânisinden' ve ilahî ubudiyetten gaflette bulunulmamasını istemektedir...

Şu koca koca alemleri ve çok acâib hamûlelerini 'harika' bir tarzda, hiç yoktan yaratan, fevkalâde bir şekilde tefriş, tezyîn ve tanzim eden Allah-u Teala, hiç şüphesiz hepsinin 'idâresini, terbiyesini ve tedbirini' de deruhte etmekte, herşeyi 'mutlak tasarrufu' altında bulundurmaktadır. Bu hususta kendisine müdâhele edebilecek hiçbir güç; veya irâdesine, kudretine ve tasarrufuna iştirâk edecek bir 'şerik' asla mevzu-u bahs olamaz! Zira, tek Hâlık, tek mutasarrıf ve tek müdebbir yalnız O'dur; her şey o'nun kulu, mahiûku, meczûbu ve mahkûmudur..." De ki: arzı iki günde yaratanı siz mi ikfâr (perdeleyip göz ardı) edeceksiniz ve O'na eşler koşup duracaksınız? (Halbuki) O, Rabb'ül-alemin'dir. Allah, o arz üzerinde sabit dağlar ve bereketler yarattı. Arz'da bulunanların rızkını da takdir etti. (Bunların birlikte, kaç günde yaratıldığını) soranlar için, tam dört günde!. Sonra, buhar halinde olan göğü yaratmayı kast etti de ona ve arza: 'İkiniz de isteyerek, yahud istemeyerek gelin! buyurdu. Onlar da, 'isteye isteye geldik!' dediler. Bu suretle onları yedi gök olmak üzere iki günde (merhalede) vücade getirdi. Her gökde o'na ait emri vahyetti. Dünya göğünü de kandillerle donattık. (Ve onu afetlerden) koruduk. İşte (bütün) bu(nlar), O mutlak kadir, O her şeyi hakikiyle bilen (Allah)ın takdirdir." (Fussilet: 9-12); Göklerde ve yerde kim varsa, ister istemez kendileri de, gölgeleri de sabah, akşam Allah'a secde eder(ler). "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir? diye sor; 'Allahdır!, de...; ...De ki, Allah her şeyi yaratandır. O bir'dir, her şeye galib ve hakimdir." (Ra'd: 15-16); "Onlar, Allah'ın dininden (kanunlarından) başkasını mı arıyorlar? halbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi ister istemez O'na boyun eğmiştir ve ahirette o'na çevrilip götürüleceklerdir." (A. İmran: 83)

Evet, göklerin ve yerin 'yegane Hâlıkı, Rabbi ve İlâhî' olan Allah-u Teala, bütün mevcudâtı Kendi Zât-ı Ulûhiyyetine "kesin kes boyun eğdirmiş ve itâât ettirmiştir." Bu mevcudât içerisinde en âciz, en fakir ve en muhtaç olduğu halde, kâinâtın 'şuur ve akıl sahibi' bir meyvesi olan insanın da O Yüce Yaratıcıya mutlak surette boyun eğmesi, itâât ve ubudiyet

"Sizin Allah'dan başka taptıklarınız (hükümlerine-kanunlarına uyduklarınız) bir takım isimlerden ibaret (putlar düzenler)dir ki, o isimleri siz ve atalarınız uydurmuşsunuzdur. Allah-u Teala, bunlara (uymanız için) bir delil (de) indirme miştir. (Halbuki) hüküm ancak Allah'ındır; ve O, yalnız kendisine ibadet etmenizi emretmiştir. İşte doğru ve gerçek din (hayat nizamı) budur. Fakat, insanların çoğu bunu bilmezler!... Hüküm ancak Allah'ındır; yalnız ona tevekkül ettim. Ve tevekkül edenler de, yalnız ona tevekkül etmelidirler."
(Yusuf: 40, 67)

içerisinde bulunması, kaçınılması mümkün olmayan en büyük ve en ehemmiyetli bir vecibe'dir.

Fakat, maalesef insanoğlu içerisinde o kadar sukut etmiş, akıl, şuur, basiret, kalb, fikir ve vicdandan o kadar kopmuş zavallılar var ki; Yüce Hâlık ve Azâmetli Malik'ül-Mülk olan Allah'a 'teslim olmaktan' kendilerini müstağni hissetmekte, Allah'ın hükümlerinden başka ve onlara zıd kanunlara, prensiplere uymakta, ihdas edilen beşerî düzenlere 'boyun eğerek' kendi gibi zelif yaratıkları ve habis merci'leri Allah-u Teala'ya ortak koşmakta, böylece aciz mahlûkata ve tağutlara 'kul' olmaktadır.

Zirâ; her şeyin yegane hâlıkı olan Allah-u Teala, yarattığı bu varlıkların ve 'mülk'lerin sahibi, idarecisi, hükümrânıdır da!.. Kendi yarattığı, kendi mülkü olan yerlerde, elbette Kendisinin ilahî hükümleri, kanunları, tâ'mimleri hakim olacaktır. Yaratmasında ve yaşatmasında 'eşî' ve benzeri olmadığı gibi; 'kanun ve hüküm koyuculuğunda' da aslâ 'eşî' ve ortağı olamaz. Bir insan, gerek ferdî ve gerek içtimâî sahada olsun, Allah'ın hükümlerine mutlaka 'boyun eğmeli'dir.

Bu, mü'min ve müslüman olduğunun alâmetidir. Ve yine, Allah'ın kanunları ile birlikte hiç bir kimsenin ve merci'nin kanunlarını, hükümlerini kabul etmemeli ve 'red' etmelidir. Ki, bu da 'tevhid'in, gerçek iman gereğidir. Aksi takdirde, yani Allah'ın kanunları ile birlikte, başka kanunların kabullenilmesi ve onlara da itaât edilmesi, 'şirk'in doğmasını ve 'tevhid'in' yıkılmasını doğurur. "...Göklerin ve yerin ve aralarındaki her şeyin mülkü (hakimiyeti) Allah'ındır. O

dilediğini yaratır; ve her şeye kadirdir." (Mâide: 17); "(Ey insan!) sen bilmez misin ki, göklerin ve yerin mülkü (hükümlerini) Allah'ındır? O dilediğine azâb eder, dilemediğini bağışlar. Allah, her şeye kadirdir." (Mâide: 40);

"Göklerin ve yerin ve içlerinde ne varsa hepsinin mülkü Allah'ındır. Ve O, her şeye kadirdir." (Mâide: 120); "Bütün göklerin ve yerin mülkü gerçekten Allah'ındır; O'na âittir. O hayat verir ve öldürür. Size Allah'dan başka ne bir veli vardır, ne de bir yardımcı! (Tevbe: 116)... Madem ki, gökler ve yeryüzü 'içindekilerle birlikte' Allah-u Teala'nın 'mülküdür' olarak, her şeyi mülkünde istediği gibi tasarruf etme ve istediği 'hükümler' uygulamaya haklı da O'na âittir. O'nun ilahî hükümlerini dışında kalan hükümlerle-kanunlarla yeryüzünü veya bir bölümünü idare etmek isteyenler, Allaha karşı savaş açmış oluyorlar. Bu tağutlara boyun eğip, onların düzenlerine uyanlar da onlara 'kul' olmuş hâbis uşaklardır, müşriklerdir..."

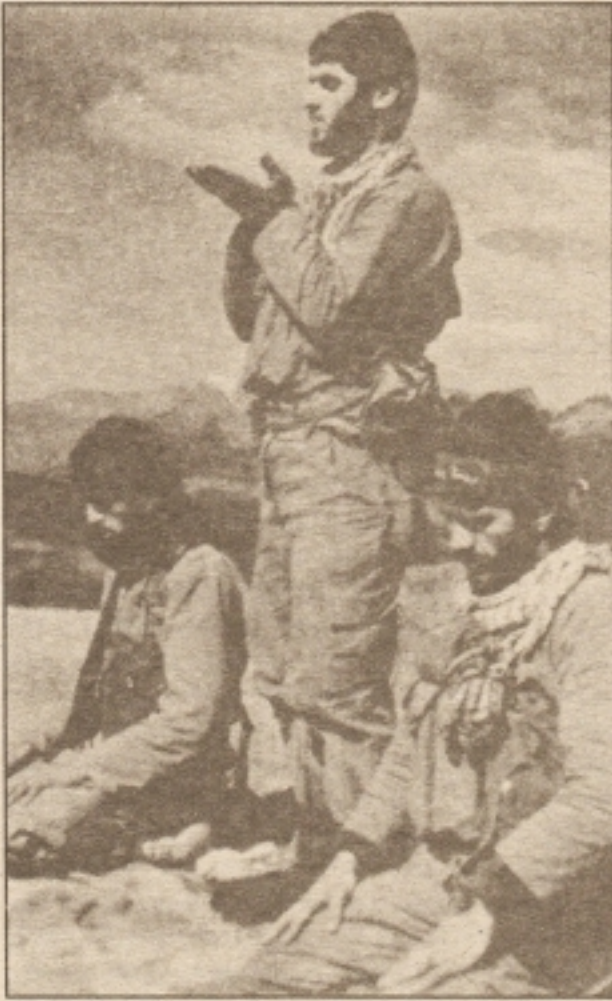
Onun için; Allah-u Teala'ya gerçekten iman eden müslümanlar, İslam dışı hiç bir 'ideolojiye' ve düzenlere zerre miktar itibar etmemeli ve tüm 'hakimiyetin' Allah-u Teala'ya has ve ait olduğunu teslim etmelidir. Evet; "...Hüküm ancak Allah'ındır. O, hakkı anlatır ve O, fâsîl edenlerin (eğriyi doğrudan ayıranların) en hayırlısıdır. Öldükten sonra insanlar, hak mevâilâri olan Allah'a 'red' olunurlar. Dikkat edin: hüküm yalnız O'nundur ve O, hesâba çekenlerin en çabuk olanıdır." (En'am: 57, 62);

"Sizin Allah'dan başka taptıklarınız (hükümlerine-kanunlarına uyduklarınız) bir takım isimlerden ibaret (putlar-düzenler)dir ki, o isimleri siz ve atalarınız uydurmuşsunuzdur. Allah-u Teala, bunlara (uymanız için) bir delil (de) indirmemiştir. (Halbuki) hüküm ancak Allah'ındır; ve O, yalnız kendisine ibadet etmenizi emretmiştir. İşte doğru ve gerçek din (hayat nizamı) budur. Fakat, insanların çoğu bunu bilmezler!... Hüküm ancak Allah'ındır; yalnız ona tevekkül ettim. Ve tevekkül edenler de, yalnız ona tevekkül etmelidirler." (Yusuf: 40, 67); "(Ey müşrik kâfirler!) bu (azâb size) şundan dolayıdır ki; 'Allah bir'dir!' denildiği zaman, küftünüz. Fakat O'na 'şirk' koşulunca (da) iman ediyordunuz. Artık size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökden bir rızık indiriyor. (Her nevi şirkden tevbe ile imana ve Allah'ın hükümlerine) dönecek kimseden başkası (bu ilahî ayetleriden) ibret almaz. Haydi (ey mü'minler!), kâfirlerin hoşuna gitmese de, Allah'a, O'nun dininde ihlâs erbabı olarak ibadet edin.

(O'nun hükümlerine ortaklar katmayın)." (Mü'min: 12-14)... gibi, Kur'an güneşinden parılayan ayetler, 'hakim-i mutlak'ın Allah-u Teala olduğunu ayânen beyân buyurmakta, bu hususta 'zerre' kadar bir iştirâk, kanşıklık ve ortaklık 'şirk' olarak kabul edilmektedir.

Zaten, bir toplum düzeni 'Allah'ın kanunlarına' göre yön alırsa, kâinattaki mevcut 'ahenk, mizan ve tenasüb' o toplumda da müşahede edilebilir. Allahın kanunları ise, 'bir bütünlük' arz etmektedir. Zira, ilahî kanunu vaz' eden Allah-u Teala 'bir' ve 'tek' olduğundan dolayı, toplumu yönlendirecek ve Allahın yarattığı olan insanları idare edecek kanunlar da 'tek' koymalıdır. Kanunların 'tek' kaynaklı olmaması, 'bir kaç kaynaklı' olması durumunda 'bir kaç ilâh'ın' (haşa) kabulü söz konusu olacaktır. Zira, kanunlara ancak 'hükümler' olanlar koyabilir. Hükümler olan ise, 'ilâh'dır. Gerçek ilâh ise, ancak Allah-u Teala'dır. Şu halde; başka kişi, kuruluş veya mercilere 'kanun ve hüküm koyma' hakkı tanıyanlar, onları 'ilâh' kabul etmiş olacaklardır. Bu tip kimselerin "Allah'a iman etmiş" görünmeleri veya müslümanlık iddiaları sadece 'kuru bir vehim'den öte hiç bir anlam taşımamaktadır. Zira; Allah-u Teala, kendine 'ortak' koşulmasını şiddetle men etmiş, faillerini ise 'müşrik' diye isimlendirerek, 'ebedî cehennemlik' olarak nitelendirmiştir. Evet; Allah'ın kanunlarıyla birlikte, başka kişi ve kurumların kanun koyma yetkisini kabul edenler ve onlara 'ikrâh olmadan' uyanlar, Allah'a 'şirk' koşmuş olmakta; Allah-u Teala ile beraber o 'kanun koyucu' tağutlara da tapma, tapınma ameliyesi içerisinde bulunmaktadırlar...

Bu durum; büyük şirk, küfür, isyân ve tuğyân olmakla beraber, dünyevî ve maddî yönden de "fesad" ve anarşi doğurmaktan başkası, hiç bir sonuç veremeyeceğini yine Yüce Rabbimiz açıklamaktadır: "...De ki: O, yalnız bir tek ilâh'dır. Ve ben de O'na şirk koştuğunuzdan beriylim." (En'am: 19); "Sizin ilâhınız, bir tek ilâh'dır (Ve O da Allah'dır). Rahman'ur-rahim olan Ondan başka hiçbir ilâh (hüküm sahibi, ma'bud) yoktur." (Bakara: 163); "Allah da şöyle buyurdu: İki ilâh edinmeyin. O, ancak bir tek ilâh'dır. O'nun için yalnız benden korkun." (Nahl: 51); "Eğer Allah, onların hevâlarına (ve hevâlerine) uysaydı, gökler ve yer ve bunların içinde bulunanlar fesada uğrardı (nizam bozulur, anarşi olurdu). Hayır, biz onlara (tabi olsunlar diye) zikirlerini (Kur'anlarını) getirdik. Onlarsa, kendilerinin (bu) zikrinden yüz çeviricilerdir." (Mü'minun: 71);

"De ki: Allah'la beraber, dedikleri gibi (başka) ilâhlar olsaydı, o takdirde arşın sahibine (Allah'a üstün gelmek için) muhakkak ki bir yol arar (O'nunla çarpışır)lardı." (İsrâ: 42); "Eğer her ikisinde (göklerde ve yerde) Allah'dan başka ilâhlar olsaydı, onların ikisi de (gökler ve yer) muhakkak ki harap olup gitmişti. Demek, arşın sahibi olan Allah, onların vasf edegeldikleri şeylerden (ortaklıklardan) yüce'dir, münezzeh'dir." (Enbiya: 22); "Doğrusu Biz, onlara hakkı (Tevhidi) getirdik. Şüphesiz onlar (Alaha şirk koştukları) yalancıdır. Allah, hiç evlât edinmemiştir, beraberinde bir ilâh da yoktur. Eğer müşriklerin dediği gibi, Allah'la beraber bir takım ilâhlar olsaydı, o takdirde her ilâh kendi yarattığını götürür, tek başlarına kalarak aralarında ayrılıklar baş gösterir ve bir kısmı diğerlerine üstün gelmeye çalışırdı. Allah, onların isnâd ettiği şirk vâsıflarından münezzehdir. Allah, gaybın ve hâzırın âlimidir; O, müşriklerin koştukları şirklerden çok yücedir." (Mü'minun: 90-92)...

Demek; Allah'ın nizamının hakim bulunmadığı veya Allah'ın kanunlarıyla birlikte başka başka 'ilâh itihâz edilen' kişi, kurum, kuruluş ve mercî'lerin de hükümlerinin geçerli olduğu bir toplumda 'fesâd, anarşi, kargaşa ve herc-ü mercler' baş gösterecek, insanlığın huzuru, saadeti ve emniyeti sarsılıp 'hayatı' zehir olacaktır. Ki, günümüzün 'İslam hükümlerinden mahrum' ülkeleri, bunun en bariz ve en açık delilidir...

İslam'ın fahrî-gönüllü müdâfîsi ve bekçisi olan Hizbullah gençliği!

Allah'ın yüce dinini ya tamamen kaldıran veya halkdan gelecek tepkileri göz önüne alarak, ferdi yönlerine dokunmayarak sair tüm hükümlerini ilga eden asrımızın hain, gaddar ve rezil tağutlarına karşı 'alârm' durumunda bekleyip kalman, İslamî hassasiyetinin gereğidir. Billhassa, Allah'ın bir kısım emirleriyle birlikte, tağutların da bir kısım hükümlerini şahsında ve hayatında tatbik etmeğe uğraşan ve müslüman olduğunu da her an vurgulamaktan geri kalmayan, asrın kurbanlarına ve zavallı insanlarına 'İslam'ın cihanşümül kurtarıcı mesajını' ve 'bölünmezliğini' sunma misyonunu bütün zerrâtıyla ifâ etme, yerine getirme mecburiyetinde olduğunu unutmamalısın.

Tağutî düzenlerin; bütün kurumlarıyla ve güçleriyle 'hakka, hak nizama' karşı vermekte oldukları 'yıldırım savaş' karşısında, cüz'î ve kısır faaliyetlerle yetinmek aslâ tasvib edilemez! Bu kadarcık sınırlı çalışmaların, bu 'ortak küfür cephesine' karşı mukavemet edemeyeceğini, elbette sizler de takdir edersiniz. O'nun için, 'hayye âlel-cihâd!..' deyip, hayatımızı ortaya koymalı, 'cihâdın her türüsünü' icrâ için 'tağutlara karşı kıyam' adımını atmalı ve kapısını açmalıyız...

Müslüman geçinen gafiller iyice bilmelidir ki; kâinâtın 'tek' olan ilâhı, 'tek' olan hüküm mercii ve 'tek' olan kanun koyucusu vardır. İnsan toplumu da, kâinâtın dışında olmadığından dolayı, bu ilâhî kanundan aslâ muâf ve müstağni kalamayacaktır.

Üstelik, insanın 'akıl, şuur, idrâk ve fikir sahibi' oluşu dolayısıyla, sorumluluğu sair varlıklardan daha ağır ve daha da büyüktür.

Gerçek müslüman, Allah'ın hükümlerine tam boyun eğen ve kesin teslim olan; hiçbir beşerî kanunu kabul etmeyen ve onlara "teslim-i silâh" etmeyip 'baş kaldıran' kimsedir. Allah'a gerçekten iman etmiş ve teslim olmuş insanlar, aslâ O'nun ilâhî ve mutlak 'hakimiyetine' şerikler koştuklarıdır...

Mi'rac-ı Muhammedî

Sallallahu Aleyhi Vesellem Üzerine

(Üstad Bediüzzaman Said-i Nursi (R. Aleyh)den)

Bu seyahat-ı cüz'iyede bir seyr-i umumî ve bir urûc-u küllî yar ki: Tâ Sidret-ü l Müntehâya, tâ Kab-ı Kavseyn'e kadar merâtib-i külliye-i Esmâiyyede; gözüne, kulağına tesadûf eden Âyâ-yı Rabbâniyyeyi ve acâib-i san'at-ı İlâhiyyeyi işitmiş, görmüştür, der. O küçük cüz'î seyahatı hem küllî, hem mahşer-i acalb bir seyahatın anahtarı hükmünde gösteriyor.

İşte çenden, o bir abddir. Ve o seyahat, bir mi'rac-ı cüz'îdir. Fakat, bu abdin, bütün kâinata taallûk eden bir emanet bereberindedir. Hem şu kâinatın rengini değiştirecek bir nur beraberdir. Hem saadet-i ebediyenin kapısını açacak bir anahtar beraber, olduğu için, Cenâb-ı Hak kendini, "bütün eşyayı işitir ve görür" sıfatıyla tavsîl eder. Tâ o emânet, o nur, o anahtarın cihan-şumul ve muhîr ve umum kâinata âmm ve bütün mahlûkata şâmil hikmetlerini göster-sin.

Hakikat-ı Mi'rac; Zât-ı Ahmediyenin (a.s.m.) merâtib-i kemalâtta seyr ü sülûkünden ibarettir. Yâni, Cenâb-ı Hakkın tertib-i mahlûkatta tecelli ettirdiği ayrı ayrı isim ve unvanlarla ve Saltanat-ı Rubûbiyyetinde teşkil ettiği devair, tedbir ve icadda ve o dairelerde birer arş-ı Rubûbiyyet ve birer merkez-i tasarrufa me-dar olan bir semâ tabakasında gösterdiği âsâr-ı Rubûbiyyeti, birer birer o abd-i mahsusa göstermekle, o abdi, hem bütün kemalât-ı insaniyyeyi câmi', hem bütün tecelliyat-ı İlâhiyyeye mazhar, hem bütün tabakat-ı kâinata nâzır ve Saltanat-ı Rubûbiyyetin dellâli ve Marziyyat-ı İlâhiyyenin mübelliği ve tılsım-ı kâinatın keşşafı yapmak için, Buraka bindirip, berk gibi semâvatı seyrettirip, kat'-ı merâtib ettirerek, kamer-vârî menzilden menzile, daireden daireye Rubûbiyyet-i İlâhiyyeyi temâşâ ettirip, o dairelerin samâvatında makamları bulunan ve ihvanı olan enbiyayı birer birer göstererek, tâ Kab-ı Kavseyn makamına çıkarmış, Ehadiyyet ile kelâmına ve rû'yetine mazhar kılmıştır.

Mi'racın hikmeti o kadar yüksektir ki, fikr-i beşer ulaşamıyor. O kadar derindir ki, ona yetişemiyor. O kadar incedir ve lâtifdir ki, akıl kendi başıyla göremiyor. Fakat bâzı işaretlerle, hakikatları bilinmezse de vücutları bildirilebilir. Şöyle ki:

Şu kâinatın hâlikı, şu kesret tabakatında nur-u vahdetini ve tecelli-i Ehadiyyetini göstermek için, kesret tabakatının müntehasından tâ mebd'e-i vahdete bir hayt-ı ittisal suretinde bir Mi'rac ile bir ferd-i mümtaz, bütün mahlûkat hesabına, kendine bir muhatab ittihaz ederek, bütün zîşuur namına, makasid-ı İlâhiyyesini ona anlatmak ve onunla bildirmek ve onun nazarı ile âyin-i Mahlûkatında cemâl-i san'atını, kemâl-i Rubûbiyyetini müşahede etmek ve ettirmek-tir. Hem Sâni-i âlemin; âsârın şehadetiyle nihayetsiz cemâl ve kemâl vardır. Cemâl hem kemâl, ikisi de mahbub-u lizâtihidirler. Yâni bizzat sevilirler. Öyle ise o cemâl ve kemâl sahibinin cemâl ve kemâline nihayetsiz bir muhabbeti vardır. O nihayetsiz muhabbeti, masnuâtında çok tarzlarda tezahür ediyor. Masnuatını sever, çünkü, masnuatının içinde cemâlini, kemâlini görür. Masnuat içinde en sevimli ve en âli zihayattır. Zihayatlar içinde en sevimli ve âli, zîşuurdur. Ve zîşuurun içinde câmiyyet itibariyle en sevimli insanlar içinde bulunur. İnsanlar içinde istidadı tamamıyla inkişaf eden, bütün masnuatta münteşir ve mütecelli, kemâlatın nûmunelerini gösteren fert, en sevimidir... İşte Sâni-i mevcudat, bütün mevcudatta intişar eden tecelli-i muhabetin bütün envainı; bir noktada, bir âyinede görmek ve bütün enva-ı cemâlini, Ehadiyyet sırrıyla göstermek için şecere-i hilkatten bir meyve-i münevver derecesinde ve kalbi, o şecerenin hakaik-ı esasıyyesini istiab edecek bir çekirdek hükmünde olan bir zâtı, o mebd'e-i evvel olan çekirdekten, tâ münteha olan meyveye kadar bir hayt-ı ittisal hükmünde olan bir Mi'rac ile, o Ferdin, kâinat nâmına mahbubiyetini göstermek ve huzuruna celbetmek ve rû'yet-i cemâline müşerref etmek ve ondaki hâlet-i

kudsiyyeyi başkasına sirayet ettirmek için kelâmiyle taltif edip, fermaniyle tavzif etmektir...

Şu şecere-i Tûba-i Mâneviyye olan Mi'racın beşyüzden fazla meyvelerinden nümune olarak yalnız beş tanesini zikredeceğiz.

BİRİNCİ MEYVE:

Erkân-îmaniyyenin hakaikını göz ile görüp, melâkeyi, cenneti, âhireti, hattâ Zât-ı Zülcelâli göz ile müşahede etmek; kâinata ve beşere öyle bir hazine ve bir nur-u ezeli ve ebedî bir hediye getirmiştir ki: Şu kâinatı, perişan ve fâni ve karmakarışık bir vaziyet-i mevhumeden çıkarıp, o nur ve o meyve ile, o kâinatı kudsiî mektubat-ı Samedaniyye, güzel âyine-i cemal-i ehadîyye vaziyeti olan hakikatını göstermiş. Kâinatı ve bütün zışuuru sevindirip mesrur etmiş. Hem o nur ve o meyve ile beşeri; müşevveş, perişan, âciz, fakir, hâcâtı hadsiz, a'dası nihayetsiz ve fâni, bekasız bir vaziyet-i dalâletkâreneden o insanı o nur, o meyve-i kudsiyye ile Ahsen-i Takvîmde, bir mu'cize-i kudret-i Samedaniyyesi ve mektubat-ı Samedaniyyenin bir nüsha-i câmiası ve Sultan-ı Ezel ve Ebedin bir muhatabı, bir abd-i hassı, kemâlâtının istihsanı, halîli ve cemâlinin hayretkârı, habibi ve cennet-i bâkriyesine namzettir misafir-i azîzi suret-i hakikîsinde göstermiş, insan olan bütün insanlara, nihayetsiz bir sürur, hadsiz bir şevk vermiştir.

İKİNCİ MEYVE:

Sâni-i mevcudat ve sâhib-i kâinat ve Rabb-ül-âlemîn olan Hâkim-i Ezel ve Ebedin marziyyat-ı Rabbâniyyesi olan İslâmiyetin, başta namaz, esasatını, cin ve inse hediye getirilmiştir ki: O marziyyatı anlamak, o kadar merak-âver ve saadet-âverdir ki, târif edilmez. Çünkü: Herkes, büyükce bir veliyy-i ni'met, yahut, muhsin bir padişahının uzaktan arzularını anlamağa ne kadar arzu keş ve anlasa, ne kadar memnun olur. Temenni eder ki: " keşki bir vasita-i muhabere olsa idi, doğrudan doğruya o zât ile konuşsa idim. benden ne istiyor, anlasa idim. Benden onun hoşuna gideni bilse idim" der. Acaba bütün mevcudat, kabza-i tasarrufunda ve bütün mevcudattaki cemâl ve kemâlât, Onun cemâl ve kemâline nisbeten zayıf bir gölge ve her anda nihayetsiz cihetlerle Ona muhtaç ve nihayetsiz ihsanlarına mazhar olan beşer, ne derece Onun marziyyatını ve arzularını anlamak hususunda hahişger ve merak-âver olması olduğunu anlarsın.

İşte Zât-ı Ahmediyye (a.s.m.) yetmiş bin perde arkasında O Sultan-ı Ezel ve Ebedin marziyyatını

doğrudan doğruya Mi'rac semeresi olarak hakkal-yakîn iştirip getirip beşere hediye etmiştir.

Evet, beşer Kamer'deki hâli anlamak için ne kadar merak eder ki: Biri gidip, dönüp haber verse. Hem ne kadar fedakârlık gösterir. Eğer anlasa, ne kadar hayret ve meraka düşer. Halbuki Kamer, öyle bir Mâlik-ül Mülkün memleketinde geziyor ki: Kamer, bir sinek gibi küre-i arzın etrafında pervaz eder. Küre-i arz, pervane gibi Şemsin etrafında uçar. Şems, binler lâmbalar içinde bir lâmbadır ki: O Mâlik-ül Mülk-ü Zülcelâlin bir misafirhanesinde mumdarlık eder. İşte Zât-ı Ahmediyye (a.s.m.), öyle bir Zât-ı Zülcelâlin şununatını ve acâib-i san'atını ve âlem-i bekada hazain-i rahmetini görmüş, gelmiş, beşere söylemiş. İşte beşer, bu Zât-ı kemâl-i merak ve hayret ve muhabbetle dinlemezse, ne kadar hilâf-ı akıl ve hikmetle hareket ettiğini anlarsın.

ÜÇÜNCÜ MEYVE:

Saadet-i Ebediyyenin definesini görüp, anahtarını alıp getirmiş; cin ve inse hediye etmiştir. Evet, Mi'rac vasıtasıyla ve kendi gözüyle cenneti görmüş ve Rahmân-ı Zülcelâlin rahmetinin bâkî cilvelerini müşahede etmiş ve saadet-i ebediyyeyi kat'iyyen, hakkal yakîn anlamış, saadet-i ebediyyenin vücudunun müjdesini cin ve inse hediye etmiştir ki: Biçare cin ve ins, kararsız bir dünyada ve zelzele-i zevâl ile adem ve fira-ı ebedî denizine döküldüğü olan vaziyet-i mevhum-e-i canhıraşanede oldukları hengâmda; şöyle bir müjde, ne kadar kıymetdar olduğu ve idam-ı ebedî ile kendilerini mahkûm zanneden fâni cin ve insanın kulağından öyle bir müjde, ne kadar saadet - âver olduğu târif edilmez. Bir adama, idam edileceği anda, onun atvıyla kurb-u şâhânedede bir saray verilse, ne kadar sürura sebeptir. Bütün cin ve insanı dedince böyle sürurları topla, sonra bu müjdeye kıymet ver...

DÖRDÜNCÜ MEYVE:

Rü'yet-i cemâlullah meyvesini kendi aldığı gibi, o meyvenin her mü'mine dahi mümkün olduğunu, cin ve inse hediye getirmiştir ki, o meyve, ne derece leziz ve hoş ve güzel bir meyve olduğunu bununla kıyas edebilirsin. Yâni: Her kalb sahibi bir insan; zicemâl, zikemâl, ziihsan bir zâtı sever. Ve o sevmek dahi, cemâl ve kemâl ve ihsanın derecatına nisbeten tezayüd eder, perestîş derecesine gelir, canını feda eder derecede muhabbet bağlar. Yalnız bir defa gömesine, dünyasını feda etmek derecesine çıkar. Halbuki: Bütün mevcudattaki cemâl ve kemâl ve ih-

san, Onun cemâl ve kemâl ve İhsanına nisbeten, küçük birkaç cemaatin, güneşe nisbeti gibi de olmaz. Demek nihayetsiz bir muhabbete lâyık ve nihayetsiz rû'yet ve nihayetsiz bir iştiyâka elyak bir Zât-ı Zülcelâl Velkemâlin saadet-i ebediyyede rû'yetine muvaffak olması ne kadar saadetâver ve medar-ı sùrur ve hoş ve güzel bir meyve olduğunu insan isen anlarsın...

BEŞİNCİ MEYVE:

İnsan, kâinatın kıymetdar bir meyvesi ve Sâni-i Kâinatın nâzdar sevgilisi olduğu, Mîrac ile anlaşmış ve o meyveyi, cin ve inse getirmiştir. Küçük bir mah-lûk, zayıf bir hayvan ve âciz bir zışuur olan insanı, o meyve ile o kadar yüksek bir makama çıkarır ki: Kâinatın bütün mevcudatı üstünde bir makam-ı fahr veriyor. Ve öyle bir sevinç ve sùrur-u mes'udiyetkârane veriyor ki, tasvir edilmez. Çünkü: Âdil bir nefere denilse: "Sen Müşir oldun." Ne kadar memnun olur. Halbuki: Fânî, âciz bir hayvan-ı nâtik zevâl ve firak sillesini daima yiyen biçare insana, birden ebedî, bâkî bir cennete Rahî ve Kerîm bir Rahmanın rahmetinde ve hayal sùr'atinde, ruhun vüs'atinde, aklın cevelânında, kalbin bütün arzularında, mülk ve melekûtunda tenezzühe seyerana ve cevelana muvaffak olursun, denildiği vakit. insaniyeti sukut etmemiş bir insan, ne kadar derin ve ciddi bir sevinç ve sùruru kalbinde hissedeceğini tahayyül debilirsin...

Birinci Temsil:

Şimdi, makam-ı istima'da olan zâta deriz ki: İlah gömleğini yırt, at. Mû'min kulağını geçir. Ve Müslim gözlerini tak. Sana iki küçük temsil ile bir-iki meyvenini derece-i kıymetini göstereceğiz.

Mesela: Senin ile biz beraber bir memlekette bulunuyoruz. Görüyoruz ki; herşey bize ve birbirine düşman ve bize yabancı... her taraf müdhiş cenazelerle dolu... işitilen sesler yetimlerin ağlayışı, mazlumların vaveylâsıdır. İşte biz, şöyle bir vaziyette olduğumuz vakitte; biri gitsen, o memleketin padişahından bir müjde getirsen o müjde ile, bize yabancı olanlar ahbap şekline girsün. Düşman gördüğümüz kimseler, kardeşler suretine dönse. O müdhiş cenazeler, huşû ve huzûda, zikir ve tesbihe birer ibadetkâr şeklinde görünse. O yetimane ağlayışlar, senâkârane "yaşasınlar" hükmünde girsün. Ve o ölümler ve o soymaklar, garâtlar; terhisat suretine dönse. Kendi sùrurumuz ile beraber, herkesin sùruruna müşterek olsak; o müjde ne kadar mesrurane olduğunu elbette anlarsın. İşte Mîrac-ı Ahmediyyenin (a.s.m.) bir meyvesi olan nur-

u İmandan evvel şu kâinatın mevcudatı, nazar-ı dalâletle bakıldığı vakit; yabancı muzır, müz'ic muvahhiş ve dağ gibi cirimler birer müdhiş cenaze; ecel herkesin başını kesip adem-âbâd kuyusuna atar. Bütün sadalar, firak ve zevalden gelen vaveylâlar olduğu halde, dalâletini öyle tasvir ettiği hengâmda; meyve-i Mîrac olan hakaik-ı erkân-ı İmanîyye nasıl, mevcudatı sana kardaş, dost ve Sâni-i Zülcelâlîne zâkir ve müsebbih; ve mevt ve zeval, bir nevi terhis ve vazifeden âzâd etmek; ve sadalar, birer tesbihat hakikatında olduğunu sana gösterir. Bu hakikatı tamam görmek istersen, İkinci ve Sekinci Sözlere bak...

İkinci Temsil:

Senin ile biz, sahra-yı kebir gibi bir mevkideyiz. Kum denizi fırtınasında, gece o kadar karanlık olduğundan, elimizi bile göremiyoruz. Kimsesiz, hâmisiz, aç ve susuz, me'yus ve ümitsiz bir vaziyette olduğumuz dakikada birden bir zât o karanlık perdesinden geçip; sonra gelip, bir otomobil hediye getirsen ve bizi bindirsen, birden cennet-misâl bir yerde istikbalimiz te'min edilmiş, gayet merhametkâr bir hâmimiz bulunmuş, yiyecek ve içecek ihzar edilmiş bir yerde bizi koysa; ne kadar memnun oluruz, bilirsin.

İşte o sahra-yı kebir, bu dünya yüzüdür. O kum denizi, bu hâdisat içinde harekât-ı zerrat ave sey-i zaman tahrikiyle çalkanan mevcudat ve bicâre insandır. Her insan, endişesiyle kalbi dâğdâr olan istikbalî; müdhiş zulûmat içinde, nazar-ı dalâletle görüyor. Feryadını işittirecek kimseyi bilmiyor. Nihayetsiz aç, nihayetsiz susuzdur. İşte Semere-i Mîrac olan marziyyat-ı İlahîyye ile şu dünya, gayet kerim bir zâtın misafirhanesi, insanlar dahi, onun misafirleri, me'murları, istikbal dahi, cennet gibi güzel, rahmet gibi şirin ve saadet-i ebediyye gibi parlak görüldüğü vakit ne kadar hoş, güzel, şirin bir meyve olduğunu anlarsın...

"HAMA OLAYI VE İRAN İSLAM İNKİLÂBİ

(Geçen sayıdan devam)

İKİNCİ BÖLÜM

KISACA SURİYE ve SURİYE İSLAM CEPHESİ'NİN YAPISI ve HAREKET SEYRİ

13 milyon civarındaki nüfusunun % 70 küsuru Hanefî, Şafîî ve Ca'ferî'lerden oluşan müslüman; % 10 ve 15 arası Nusayrî ve Dürzî; % 10'u (Katolik-Ortodoks-Marunî-Nasturî ve Protestanlardan oluşan) Hıristiyan; geriye kalanlarının da İsmailiyye, Yezidî ve Yahudîlerden meydana gelen Suriye, bilindiği gibi uzun yıllar Osmanlı idaresi altında yaşamış; Birinci Cihan Savaşında Osmanlıların dağılmasından sonra da 1920'de Fransız mandası altına geçmiştir.

1944'de bağımsızlık anlaşması imzalanan ve 1945'de yürürlüğe sokulmağa başlanan, ancak 1946 yılında Fransız güçlerinin ülkeyi terk etmesiyle bağımsız (?) devlet statüsüne kavuşan Suriye, o günden bugüne kadar bir türlü istikrara kavuşamamış; uzun süren askerî darbelerle karşı karşıya gelmiştir.

Bu cümleden olarak, ilk darbe Mart-1949'da (Amerikan güdümlü) olmuş; onu Ağustos 1949'daki Amerikan güdümlü askerî darbe ta'kib etmiştir. Bu yönetim de, çok güdümlü Şubat 1954 darbesine kadar devam etmiştir.

Fikrî temeli 1950'lere dayanan ve Nusayrî Zeyi Ar-suzî, Hıristiyan Mişel Eflak ile Sünnî Kökenli Selahaddin el-Bitar tarafından kurulan "**el-Baas el-Arabi**" (Arapların Yeniden Dirilişi) denen ideolojik kuruluş, (nasyonal-sosyalist bir yapı olarak) geliştirilerek, son ikisi tarafından '**parti**' olarak resmen faaliyete geçirilmiştir. 1955'lerde siyasî etkinliğini hissettirmeğe başlayan parti (**el baas**), sünnî (?) kökenli kişilerin yönetimi altında bulunan Arab Sosyalist Partisi ve Suriye Komünist Partisi ile güçlü bir işbirliğine girmesi neticesinde 1957'de Suriye'de yönetimi tamamen ele geçirmiş ve Cemal Abd'ün-nâsır'ın Mısır ile de ittifak kurmayı başarmıştır.

El-Baas'ın sağladığı Suriye-Mısır ittifakı, 1 Şubat

1958'de Birleşik Arab Cumhuriyeti'ni doğurmuş; bu -sözde- Cumhuriyet, Suriye'de gerçekleştirilen 29 Eylül 1961 askerî darbesi neticesinde tarihe gömülmüştür. Bu tarihten sonra; Suriye Baası, dahillî hesaplaşmalara sahne olmuş; 8 Mart 1963'de sünnî (?) Baas'cı Selahaddin el-Bitar'ın egemen olduğu askerî bir darbe yapılmış, birkaç ay sonra etkinlik yine sünnî (?) Baasçı olan Hafız el-emin'e geçmiş olmakla birlikte **Mişel Eflak-Hafız el-Emin ve Selahaddin el-bitar** üçlüsü Suriye'de mutlak hükümranlılığı elde etmiş ve **Baas'ın 'pan-Arab' (Arab Birliği) ve 'merkeziyetçi'** ideolojisini esas almışlardır.

Bu kanada karşı; **Baas'ın, 'mahalli-bölgesel' ve 'adem-i merkezietçi'** görüşün temsil eden Sâlih Cedîd-Nureddin el-Attasî-M. Umran ve Hafız el-Esed (ikisi sünnî, ikisi de nusayrî) gurubunun 23 Şubat 1966'da gerçekleştirdikleri askerî bir darbe ile yönetim köklü bir el değişikliğine uğramış; ünlü Hafız el-Esed yönetiminin kapısı açılmış ve ilk dönemi başlamıştır. Bu darbe ile Hava Kuvvetleri Komutanlığını ele geçiren Hafız El-Esed, artık parti için muhaliflerini diskalifiye etmenin yollarını aramaya başlamıştır. Yönetimde etkinliği elinde bulunduran ve kendisi gibi Nusayrî olan Salih Cedid'e karşı 25 Şubat 1968'de başarısız bir darbe girişiminde bulunan Hafız el-Esed, 23 Kasım-1970 tarihinde yaptığı askerî bir darbe ile yönetimi tamamen ele geçirmiş, muhaliflerinin hepsini diskalifiye etmeyi başarmıştır. Hafız el-Esed'in mutlak hakimiyet kurması üzerine, **Baas'ın kurucusu olan ünlü Mişel Eflak ile arkadaşı Selahaddin el-Bitar, 'merkeziyetçi' Baas'ın temsilcileri ve savunuculara olarak, bu yapıdaki Irak'a firar etmişlerdir. O günden sonra, Irak Baas'sı ile Suriye Baas'sı arasında zıtlık ve düşmanlık baş göstermiş, bu da büyük bir ideoloji savaşını doğurmuştur... (Böylece; Irak Baas partisinin, Suriye Baas partisinden daha radikal olduğu da anlaşılabilir olmaktadır...)**

Suriye'de rakipsiz şekilde iktidarı eline alan ve zalim bir dikta düzeni kuran Hafız el-Esed, kendinden

önceki tağutî yönetimlerin başvurduğu ve halkı müslüman olup da, yönetimleri şirk ve küfür olan diğer ülkelerde de görüldüğü zulüm, baskı ve sindirme eylemlerini sürdürmeye başlamış, bu yolla tağutî rejiminin iyice kökleşip kuvvetlenmesini amaçlamıştır. (30). Hafız el-Esed'in bu baskıları, tabiatıyla ara sıra **'tepkiler'** doğurmuş, yer yer fiili mukavemet hareketlerini netice vermiştir. Bunlardan en önemlisi, Hama'lı mücahid Mervan Hadid'in, Suriye İhvanı'nın desteğinden ve onayından mahrum olan bireysel nitelikli, Esed rejimine karşı silahlı eylemi ve bunun sonucu olarak da, Esed rejimi tarafından yakalanıp idam edilmesi ve şehadete ulaşması olayıdır. Ki bu, bir gurup müslümanların Esed rejimine karşı kapsamlı bir şekilde baş kaldırmalarına ve silahlı eylem başvurmalarına sebep olmuştur. (31)...

İRAN COĞRAFYASINDA İSLAM, DEVLET OLUYOR.

Bilindiği üzere 11 Şubat 1979 tarihinde İran coğrafyasında muhteşem İslamî İnkılabı gerçekleşmiş, ezilen dünya müslümanları ve mustaz'afı için büyük bir ümit ışığı olmuştur. Dünya müstekbirliği ise, Büyük şeytan Amerika'nın öncülüğü altında **İslam İnkılabı'**na karşı çok yönlü saldırı başlatmış ve dünya müslümanları için bir **'eksen'** olmasını önlemeye çalışmıştır... Durum bu merkezde olunca, dünyanın başka bölgelerinde bulunan İslamî Hareketlerin, **İslam İnkılabı** ile irtibat kurarak fikir ve hareket birliği içerisine girmeleri, en azından kendi bölgelerinde başvuracakları fiili hareketlerin **'sınırı, yeri ve zamanı'** hususunda **'istişarede'** bulunmaları İslamî ve Kur'anî bir gereklilik olarak karşımıza çıkmakta; ciddî ve samimi bir hareket, bunu kat'iyen elzem kılmaktadır...

Fakat; Suriye İhvanı'nın bir kısmının öncülüğünde 1979 yılının yaz aylarında, yani **İslam İnkılabı'**nın hakim oluşundan 5-6 ay sonra kurulan ve Suriye'de **'fiili kıyam ve eylem'** yolu ile devrim yapmayı amaçlayan **'Suriye İslam Cephesi'** maalesef İslam İnkılabı ile isticare bile etmeden ve mutabakat sağlamadan, fiili eylemlere başvurmuş; 16 Haziran 1979'da **Halep Topçu Okulu'**na düzenlenen silahlı bir operasyonla 60 civarında harb okulu öğrencisi öldürülmüş ve bir o kadan da yaralanmış, böylece Esed rejimi ile ipler tamamen, bil-fil koparılmış ve dönüşü olmayan bir yola girilmiştir. (32)...

El-Beyanunî, Adnan Sadeddin, Said Havva ve Adnan Ukla gibi... şahsiyetlerin kurucularından ol-

duğu ve etkinlik gösterdiği, fakat çok renkli ve değişik düşünce erbabının içerisinde aktif rol aldığı **Suriye İslam Cephesi**; mezkûr olaydan ve sair bir kısım eylemlerden sonra, kendini artık gizleyememiş ve varlığını ilan etmek zorunda kalmıştır... Suriye dışına çıkmış bulunan **Suriye İslam Cephesi'**nin yönetici kadroları, gerek Suriye'de ve gerekse Suriye dışında, bilhassa, Avrupa'da yayınlanan, basın yolu ile peş peşe bildiriler, broşürler ve mesajlar yayınlamış; kısa bir süre sonra, Suriye rejimini **silahlı eylem** ile yıkıp yerine İslamî düzen kuracaklarını alenen ilan etmiş, Hama kentinin de **'merkez'** olduğunu yeri geldikçe belirtmişlerdir... Bunu yaparken de, **İslam İnkılabı'** ile irtibat kurma ihtimallerine dahi yer vermedikleri gibi; Eylül-1980 yılında başlamış bulunan İran-İrak savaşını ve emperyalist güçlerin çok yönlü oyunlarını ve Saddam rejiminin yapısını ve saldırganlığını kaale almamışlar, tam aksine Saddam ile işbirliği yapmakta dahi herhangi bir sakınca görmemişlerdir...

Adı geçen cephe'nin bu sorumsuzca tavırları, Hafız el-Esed gibi bir cani'nin müslümanlar aleyhine

fiili harekete geçmesine, tağuti düzenin korunması için muhtelif zulümler ve katliamlar icra etmesine sebep olmuştur. Her düzenin; kendini yok etmeye niyetli olan ve o amaçla eyleme geçen kişi ve hareketleri yok edeceği ve bunda kendini ma'zur göreceği tabiidir. Hakim olan bir düzenden, bundan başkasını beklemek elbette safdillik olur. Onun için, mes'elenin bu yönünden çok, diğer yönünü, yani o tür zalim ve tağuti düzenlere koz verme; **'zemin, zaman, güç ve kapasite'** hesabı yapmadan veya bunları nazar-ı itibara almadan fevri çıkış yönünü sorgulamalı, faillerinden ve müsebbiblerinden hesap sorulmalıdır...

İşte; Suriye İslam Cephesi'nin bir kısım eylemlerini ve dünya kamuoyuna alenen açıkladıkları niyetlerini ve durumlarını büyük bir koz ve fırsat olarak değerlendiren mel'un Hafız el-Esed rejimi, güya yıkılmamak ve varlığını korumak iddiasıyla bir sürü katliamlar gerçekleştirmiş, böylece canî çehresini dünya kamuoyuna göstermiştir. Mart 1980'deki **Halep**, Nisan 1980 ilk **Hama** katliamları ve cinayetleri, mel'un Hafız el-Esed'in gerçekleştirmiş bulunduğu sistematik katliamlarından sadece bazılarıdır... Hafız Esed, bu alçakça zulümleri icra ederken, Suriye halkına karşı gayet mazlumane bir pozisyon takınmış; buna gerekçe olarak da adı geçen cephe'nin eylemlerini, niyetlerini, iç ve dış basında yayınlanmış bulunan muhtelif bildirilerini ve mesajlarını göstermiş, kendini ve düzenini korumak zorunda kaldığını söylemiştir... Elindeki bu kozları bahane ederek **'kuzu postuna'** bürünmeye muvaffak olan canî Hafız Esed rejimi, böylece, Suriye İslam Cephesi'nin **'merkez'** diye lanse edip **'hedef'** olarak gösterdiği **'Hama'**nın kahraman müslüman halkını, **'katliam'** edebilmenin ortamını hazırlamaya başlamış (33) ve Ekim-Aralık/1981 tarihleri arasında **'Hama'** çevresinde yaptığı hazırlıklarla ve askerî yığınaklarla, meşhur ve hazin **'Hama katliamını'** gerçekleştirebilmenin fırsatını kollamaya başlamıştır (34)...

MAZLUM HAMA HALKI KATLIAMA UĞRUYOR

Tağuti rejiminin ve zalim saltanatının devamını sağlamak için her türlü zulmü ve cinayeti kendisi için mübah kabul eden rezil Esed rejimi, **Suriye İslam Cephesi'nin** verdiği kozları bahane ederek, meş'um **Hama Katliamını** gerçekleştirmiş; onbinlerce mazlum, ma'sum ve her şeyden habersiz müslümanların mübarek kanlarını alçakça akıtmıştır. Bu alçakça cinayetin işlenmesinde, Suriye İslam Cephesi'nin çok

büyük vebali ve sonsuz sorumluluğu vardır. Zira; az yukarıda da değindiğimiz gibi; Suriye İslam Cephesi'nin yönetici kadrosunun tamamı Suriye dışına çıkmış, buldukları ülkelerde verdikleri beyanatlarla, basına yansıyan bildirileri ile Hafız el-Esed rejimini uyanık bulunmaya sevk etmiş, Hama başta olarak, İslami potansiyel yönünden güçlü olan yerleri ikide bir **'hedef'** olarak göstermişlerdir. Hatta, bu durum kendi yayın organlarında da sürdüren Suriye İslam Cephesi; 7 Haziran 1980 tarihli **'en-Nezir'** dergisinde, Suriye ve özellikle de **Hama** halkını aleni olarak **'cihada ve kıyama'** başlamaya davet etmiş, benzeri bildirilerle de bunun dozajını iyice artırma yoluna gitmiştir. Buna karşılık, Hafız el-Esed, Suriye halkını, bilhassa müslüman kitleyi yanına almayı, hiç değilse **'çekimser'** bırakmayı sağlamak amacıyla **'dindar'** görünme ihtiyacı duymuş, sık sık camilerde görünmeye başlamış, İslam'a ve müslüman halka tavizler verme.. yollarına başvurmuş (36), böylece Suriye İslam Cephesi'nin **'merkez'** kabul ettiği **'Hama'**yı yalnızlığa itmeye Suriye halkından soyutlanmış bir biçimde bırakmaya çalışmıştır. Zaten; Mervad Hadid, Adnan Sadeddin ve Said Havva gibi isimlerin **'Hama'lı** oluşları (37) ve Suriye İslam Cephesi'nin sürekli olarak **Hama'yı** -adeta- **'hedef'** gösterir gibi ön plana geçirmesi.. gibi faktörler de, Hafız el-Esed'in **'Hama'yı** hedef alarak, mazlum halkını alçakça **'katliam'** yapmasına sebep olmuştur...

Evet... Suriye İslam Cephesi; **'beyanat'**, **'misak'**, **'en-nezir'** ve **'el- müctema'** gibi kendi yayın organlarında, dünya kamuoyuna açık bir şekilde yayınladıkları **'yazı, bildiri, broşür ve mesajlarla'**; **"amaçlarının, Suriye rejimini devirmek olduğunu"** **"bunun yerine de İslam devletini kuracaklarını, konuyla alakalı bütün hazırlıkların tamamlandığını"** **"bunu gerçekleştirmek için de tek yolun silahlı kıyam ve fiili cihad olduğunu"** alenen ilan etmiş (38), böylece; uykuda olan Esed rejimini uyandırmış ve harekete geçirmiştir... Cephe'nin en önde gelen simalarından olan Said Havva, 9 Aralık 1980'de, Batı Almanya'da yayınlanan **'die Welt'** gazetesinin kendisiyle yaptığı bir röportajda, **"Suriye Cephesi'nin Suriye rejimini devirip yönetimi ele almaya tam anlamıyla hazır olduğunu"** (39) açıklamış; Cephe'nin Said Havva'dan da etkili şahsiyeti olan Adnan Sadeddin ise; **'misak'** ve **'Ennezir'**'de yayınlanan mülakat ve beyanatlarında (Sanki, Esad rejimini yıkmışlar? veya yıkmak? üzereler.. gibi) **"kuracakları? Yeni yönetimin? şeklini, yapısını ve işleyiş tarzını..."** aleni olarak ilan etmiş (40), bu tür sansasyonel haberler ve

şamata yüklü beyanlar, Hafız el-Esad rejiminin teyakkuza ve alarma geçmesini, adı geçen **cephe** ile irtibat halinde olan şahıs ve bölgeleri **'hedef'** itihaz etmesini doğurmuştur....

Bazı gurupların Irak üzerinden Hama'ya silâh sokmuş olmasına mukabil, Hama halkı (kitle olarak) tamamen silâhtan tecrid edilmiş; Suriye İslâm Cephesi tarafından **'güçlü merkez ve karargâh'** denilerek **'hedef'** olarak gösterilmiş; bir kısım guruplara va'd edilen yardımlar-destekler gönderilmemiş; adı geçen cephe'nin **'blöfleri'** neticesiz kalmış; kısacası; mazlum Hama halkı; adı geçen cephe tarafından -maalesef- desteksiz ve yardımsız bir şekilde câni Esed rejiminin insâfsız eline ve katliâmına terk edilmiştir (41). Bu da, tabiiyetiyle **'Hama katliamının'** boyutlarını biraz daha büyütüştür... Hareket öncülerinin bu kadar büyük gafleti neticesinde **'Hama'**yı abluka altına alan Hafız el-Esed rejimi, müslüman halka karşı değişik baskı ve zulüm metodları uygulamış, halkın, **din, iman, namus, şeref ve hürriyetine** tecavüzlerde bulunmaya başlamıştır. Bunun üzerine; dinini, namusunu ve mukaddes değerlerini **'savunma** zarureti ile karşı karşıya kalan mazlum ve kahraman Hama halkı, tağutî Suriye rejimine karşı **'mukavemet'** etmeye başlamış, câni Esed rejimine bağlı askerî güçlerden 50'ye yakın uşağı tepkeleyerek cehenneme yollamış, böylece; **'Şehadet'** tarihimizde yeni ve şanlı sahifeler açılmıştır. (42)...

İSLAM İNKILABININ DOĞUŞU VE TAĞUTİ GÜÇLERİN OYUNLARI

Ma'lum olduğu vechiyle; **İslam İnkılabı**, tabiatı gereği uzun mücadele yılları neticesinde **'zafere'** ramak kaldığı 1978'in son ve 1979'un ilk günlerinde tarihi **ölüm-kalım** savaşını vererek; 100.000'lerce şehid, yaralı ve mazlum evladını sineye gömerek; 2 Şubat/11 Şubat 1979 tarihlerinde **mutlak hakimiyet** kurmuş, dünya tağutluğunun bölge temsilciliği olan **'şahlık'** rejimini tarihin çöplüğüne atmıştır.

Bu muhteşem İslamî İnkılab, dış güdümlü olmayıp tamamen **İslamî, vahyî ve Nebevî** olduğundan; **'Ne doğu, Ne batı; Sırf İslamî!'** prensibi **'esas'** aldığından, kısaca; **'tam inkılabî'** (yabancıların tabirleriyle; **radikal, militarist-savaşçı ve yayılmacı**) bir karakter taşıdığından dolayı, tüm dünya kâfirliğinin ve tağutî-emperyalist güçlerin **'tek hedefi'** haline gelmiştir. Onun için de, emperyalist güçler; **İslam İnkılabına** karşı, **İnkılâb'**ın ilk günlerinden itibaren, acil bir tarzda, değişik ve çok yönlü oyunlara, komplolara,

santajlara, entrikalara, yalanlara, iftirâlara, karalamalara, tahrib ve 'yok etme' operasyonlarına başvurmuşlardır. **"askerî darbe girişimleri"**, **"halkı, bilhâssa etnik gurubları isyân ettirme gayretleri"**, **"mezhebî kutuplaşma sağlama ve tefrika çıkarma çabaları"**, **"münâfık ve uşak zihniyetleri devlet mekânizmasına sızdırarak üst kadrolara yerleştirme ve böylece 'kal'ayı içden fethetme' gayretkeşlikleri"**, **"halk ile üfeti ve her türlü siyâsi-içtimâi-iktisâdî, askerî ve teknik gelişmeyi sabote etme faaliyetleri"**, **"dünya kamü oyu'ndan ve uluslararası kurumlardan ve plâformlardan tecrid etme, yalnız bırakma entrikaları"**, **"siyâsi, iktisâdî, içtimâi, askerî, ilmi ve her türlü ambargolar-ablukalar uygulama fiilleri"**, bunlardan (komplolardan.. vs'.den) sâdece bazılarıdır...

Bütün bu çok kapsamlı -değişik- hileler, tuzaklar ve komploların, **İnkılâbın** yıkılmasını sonuç vermemesi neticesinde de, mezkûr olumsuzluklara ve iç çatışmalara ilâveten (Ordu'nun dağılımı-şığı dağılımı-şığı fırsat bilinerek) dünya istikbârının bölge uşağı olan **'Irak baas rejimi'** sancağı altında **'tek ordu, tek cephe'** hâlinde 'birleşen' dünya emperyalizmi, **İslâm İnkılâbını** yıkmak amacıyla **karadan, havadan ve uzaydan** saldırılarla yitirilmiş bir savaş başlatmış; **İslâm İnkılâbının** bir çok yerleşim kentlerini yerle bir etmiş ve bir o kadarını da fiilen işgal etmiştir.

Dışarıdan ve içeriden bu kadar tehlikelerle, hatta **ölüm ve felâketlerle** karşı karşıya bırakılan İslâm İnkılâbı'na karşı dünya müslümanlarınca uyanan **muhabbet-hürmet-râbitâ** (bağlılık), hele **şefkat-merhâmet ve rikkât** duygularını ve **'Müslümanların tek millet olduklarının bilincine varma'** duyarlılıklarını yok etmek, hiç olmazsa dumura uğratmak için harekete geçen **"gizli ve hâin güçler"**, böyle bir kritik zaman'da **'Hama Olayı'** gibi değişik senâryolar hazırlamaya, **'yardıma kendi muhtaç'** olan İslâm İnkılâbına da (niye, yardım yapmadı? diye) **'hayâlî faturalar'** çıkartmaya başlamışlar, böylece; **dünya müslümanlarının, hatta mustâz' aflarının "umut ışığı" olan İslâm İnkılâbı** üzerinde şübheler, şâibeler ve itimâdsızlıklar uyandıрмаğı amaçlamışlardır.

Bu hususta kefare güçler, emperyalist merkezler ve münâfık mihrâklar açık veya kapalı bir surette **baş rolü** oynarken; bazı kereler de **'müslüman'** hatta **'mücâhid'** görünümü piyonlarını devreye sokarak **"İslâm İnkılâbına"** karşı **'yıkıcı'** faaliyetlerini (dolaylı biçimde) sürdürmektedirler. Bu, mertçe olmayan menhus faaliyetler neticesinde, hasb-el-beşer etkile-

nen toplumlar içerisinde samimi, mes'elenin künhüne vâkıf olmayan, olma imkânı bulamayan müslüman kardeşlerimizin bulunacağı, bunların da, ister istemez bu menfî propagandalar ve vesveseler sonucu, **İslâm İnkılabı**'na karşı tavır takınacağı, hiç olmazsa söğuyacağı ve bağlılığının (kesin-kes) kopacağı tabî-

***İslam İnkılabı'nın,
mer'iyette bulunan 'siyasetini'
sabote edecek, plan ve
programlarını
akamete uğratacak her türlü
indî, fevrî ve 'keyfe mâ yeşâ'
hareketlerden kaçınmak, gerçek
imanın ve samimi
müslümanlığın 'za rurî'
gereğidir.***

İdir. Böylece; **İslâm alemi**'nin büyük bir kesimini oluşturan sünni müslümanlarla **İslâm İnkılabı** arasındaki itikâdî, dinî, siyâsî, cihâdî ve amelî tüm bağlar kopacak, **İslâm İnkılabı** yalnızlığa itilmiş olacak ve yavaş yavaş (El'iyazubillah) yıkılması sağlanacak; sünni müslümanlar ise, hâmisiz, imamsız, hükümet-siz, devletsiz ve yardımcısız bırakılacak; tağutî düzenlerin sultası altında (hâl-i hazır, mevcut) rezil ve zelil bir hayat içerisinde yuvarlanıp gidecek ve emperyalist kâfirler de, derin bir nefes alacak ve sürekli bir şekilde rahata kavuşacaktır...

İşte; Hama ve benzeri olaylar bahâne edilerek **İslâm İnkılabı**'na karşı (güyâ, yapıcı tenkid adı altında) başlatılan, yer yer ve zaman zaman gizli veya açık bir şekilde sürdürülen menfî ve yıkıcı propagandaların asıl amacı veya doğuracağı netice ancak budur! **'Hama'** olayı, ayrıca; muhtelif islâm ülkelerinde **İslâm İnkılabı**'na karşı 'millî-kavmî', 'mezhebî-meşrebî', 'tarihî, coğrafi', 'nefsî veya şeytanî'.. bir kısım derunî hastalıkların, kinlerin ve düşmanlıkların nüksedip zuhur etmesine de vesîle olmuştur...

Hele; içerisinde yaşadıkları ülkelerin hakim olan tağutî düzenlerine karşı **'temennâ'** etmeyi meslek hâline getiren; hakim güçlerin ni'metlerinden?" (parti, dernek, makam, mevki, ikbâl, sermâye, mülkiyet ve şöhrat gibi.. 'metâ'ul-ğurur' olan imkânlarından) istifade etme yarışını içerisinde giren; yazar, çizer, molla,

ağabey, efendi.. ünvânlarıyla toplumun -güyâ- **'elit'** tabakasını oluşturan; takvâ ve cihad rolleri ile bir kısım müslümanları etkileyen; **'bûkâlamun'** gibi dâima renk (sâtt ve çizgi) değiştirmeği itiyâd haline getiren; kendi değişken tavrı ve yandaşları için ismarlama ve uydurma fikhî hükümler ihdâs eden (47); sunî ulemâ ve molla taslaklığı ile geçinip gününü gün eden; ara sıra **'tağutlardan?'** bahsetmeği ve bunu sırf sloganlaştırmayı branş edinen bir kısım ahundların, katliâmın her yıldönümünde **'Hama'**'yı dillerine dolamaları, güyâ Hama'ya ağıt yakar görünerek **İslâm İnkılabı**'na karşı kin, nefret ve zehir kusucu tavırlar sergilemeleri, **Hama'**'yı vesile ederek **İslâm İnkılabı**'na karşı doğrudan veya dolaylı bir biçimde saldırılarda bulunmaları, çok fecî ve hâzin bir manzara olarak müşahede edilmektedir...

Halbuki; Allah'ın dininin hakim kılınması için çabalamak, yani Allah'a gerçek ubudiyet görevinin ifâ edilmesi için geldiğimiz şu fani dünya'da, gayet hassas olmamız; Allah'ın dinini hakim kılmış ve bunu tüm cihana hakim kılmak için çalışmayı şiar ve esas edinmiş olan **İslâm İnkılabı**'nın müdafaa ve muhafazası için çalışmamız İlahî bir vecibe olarak tebellür etmektedir. Bilhassa, **"Allahın ayetlerini semen-i kalil mukabilinde satmayın!"** (48); **"hakki, bâtil ile karıştırmayın!"** (49); **"dünya hayatı, aldatıcı bir metâ'dan başka bir şey değildir."** (50); **"...hakki bilerek gizleyenlere Allah lâ'net eder, lâ'net edici olan (herkes de) lâ'net eder."** (51) gibi.. yüzlerce İlahî terhib, tahzir ve tehditler karşısında, yürüklerimiz ürpermeli ve tir-tir titremeliyiz. Ve; bugünün yarını, muhakeme-i kübra'nın da olduğunu unutmamalıyız...

Şunu açıkça ifade etmek gerekir ki; bile bile hakki gizleyenlerin, peşin hükümlü ve içten pazarlıklı olarak **İslâm İnkılabı**'na menfî gözle bakanların, değişik ferî ve mezhebî görüşleri kendileri için **'din'** edinen bağnazların, **'dall ve mudill'** (52) pozisyonunda bulunup da bilgiçlik taslayanların, kalblerinde maraz bulunanların.. bu ve benzeri yazılarla insaf dairesine gelecekleri biraz zor olsa da; bilmeden veya yanlış bilgi neticesinde **'hama'** olayından ve saireden dolayı, **İslâm İnkılabı**'nı suçlu zanneden samimi müslüman kardeşlerimizin konuyu kavrayıp teslim edeceklerine ve **İslâm İnkılabı**'na karşı su-i zanlarını tekrar hüsn-ü zanna çevireceklerine inanıyoruz. 'Suriye Dosyası' yazarı gibi.. Bir kısım samimi ve halis kardeşlerimiz bu vesile ile yardımcı olabilirsek (53), kendimizi bahtiyar hissetmiş ve Yüce rabbimize de sonsuz hamd-ü senâlarımızı arz etmiş oluruz, inşaallah...

CİNNİ VE İNSİ 'EL-HANNÂS'DAN KAYNAKLANAN EVHÂM, ŞÜBHE VE VESVESELERİN YIKILMASI

Ma'lum olduğu gibi ve daha önce de temas ettiğimiz üzere; **İslam İnkılabı**, 11 Şubat 1979 tarihinde bil-fiil 'İran' coğrafyasında hakim olmuş, dünya müslümanlarının bir kısmı İnkılabı layıkı vechiyle anlamış ve kıymetini takdir ederek birlikteliğini ve inkıyâdını arzetmiş; bir kısmı müsbet bakışla yetinmiş; bir kısmı 'teğet' geçmekle işi geçiştirmiş; bir kısmı ise **İnkılaba** şübhe ile bakmış; diğer bir kısım ise, emperyalistlerin oyunlarına gelerek **İnkılabın** aleyhine geçerek menfi ve yıkıcı bir misyonu üstlenmiştir... Bu son iki, bilhassa son kısım müslüman zümre, maalesef **İslam Ümmeti** ve **Ümmetin vahdeti** için daima bir engel ve parazit hüviyetini oynamış; nice saf ve iyi niyetli müslümanları da şüphelere ve vehimlere düşürmüşlerdir.

Henüz devlet olmamış İslamî hareketlerin, devlet ve cihan-şümül bir yapıya kavuşmuş olan **İslam İnkılabı** bile irtibat halinde bulunması, istişareyi ve itaati esas alması, Yüce Kur'anın İlahi öğretileri arasında olduğu ehil zevatça bilinmektedir. Ve yine; bütün İslamî hareketlerin, **devlet ve hükümet** olmuş olan bir **İslamî yapı'nın**, yani **İslam İnkılabı'nın** sulh halinde olduğu ülkelerle sulh halinde olması, savaş halinde olduğu ülkelerle de (hükmen) savaş halinde olması, keza İslam mektebinin muktezasıdır. Hâl böyle olduğu halde; Suriye İslam Cephesi, **İslam İnkılabı'nın** kuruluşundan sonra oluşturulmuş, İslam İnkılabı ile hiç bir istişarede bulunulmamış ve gerek **Suriye İslam cephesi'nin** kuruluşu ve gerekse hareketi konusunda **İslam İnkılabına** danışılmamıştır. Danışıldığı iddia edilen konularda da tavsiyesine uyulmamış, 'velâyet' yetkisi bil-fiil kabullenilmemiştir. Aksine bir hareketle, **İslam İnkılabı'nın** amansız düşmanı, yüzbünlerçe müslümanın katili ve emperyalist güçlerin uşağı olan kâfir Saddam rejimi ile dostluk ve işbirliği içerisinde girilmiş; **İslam İnkılabı** ile sulh ve barış halinde bulunan Suriyeye karşı, tâ işin ilk başından itibaren savaşıma kararı alınmış; dış basına verilen beyanatlarda ısrarlı İran İslam Cumhuriyeti gibi '**kan dökücü?**' olunmayacağı ve içindeki kâfirlerle karşı hoşgörü ile muamele edileceği özellikle vurgulanmıştır...

Onun için; İslam İnkılabı'nın şer'i konumu, üstlendiği cihan-şümül misyon, içerisinde bulunduğu şartlar, Suriye İslam Cephesi'nin karşık-karmaşık ve şâibeli durumu, Ceph'e'nin Irak ile ve batı ile irtibatlı du-

*Ehl-i beyt-i Resülüllah
(s.a.v.)'ın yüce yoluna karşı
gerçek müslümanlar aslâ
lâkayd kalmamalı
(mezhebsizlik ile mezhebi
din edinme marâzına
kapılmadan) o yüce nesli
kendileri için rehber
ittihâz edinmelidir...*

rumları ve Suriye'nin İslam İnkılabı ile olan siyasî, iktisadî ve askerî ilişkileri.. gibi bir sürü meseleler göz önüne alınmalı ki; **İslam İnkılabı'nın Hama Olayı** karşısında 'suskun' kalmasındaki esbab-ı mucibe gereği gibi anlaşılabilirsin...

İşte; bu gibi pozisyonlardan dolayı **İslam İnkılabı**, 'Hama'dan yana açıkca tavır koymamış, cânî Suriye rejimi ile olan barış ve anlaşmalı durumunu bozmamıştır. Bu durum, 'kasıtlı' olanların ellerinde bir 'koz' olarak kullanılmış, sürekli olarak 'sâfi' zihinler idlâl edilmek istenmiştir. Onun için, bu konunun geniş (şer'i) tahlilinin yapılması, **olayın içyüzünün** ve **İslam İnkılabının** tutumunun 'esbab-ı mucibesinin' vüzuha kavuşturulması gerekmektedir.

Evet; "**çağa, İslam çağı damgasını**" vurdurtan muhteşem **İslam İnkılabı**, Hama Olayı'na karşı neden pasif bir tavır takındı? Ve Suriye rejimi gibi bir küfür düzeniyle neden ilişkilerini kesmeyip devam ettirme yolunu seçti? Öyle bir inkılab ki; **değil dünya müslümanlarının, tüm dünya mustaz'aflarının da sığınağı ve 'umut ışığı'** olmuştur. Öyle bir inkılab ki; **aç-perişan-ezilen ve esir insanlığın 'kurtarılması'nı tek amaç edinmiştir.** Öyle bir inkılab ki; **l'îlâ-yı kelimetüllahın ve onun uğrunda savaşmanın verdiği tad, zevk, aşk ve lezzet, artık İslamî terminoloji'de 'tâ'ziye'ye yeni bir ta'rif, "tebrik" ta'rifini getirmiş; günlük yüzler-binler şehidler için, "hoş-amedî"ler-şenlikler şeref vesilesi olmuş; "Hüseyin İftiharımız, şehâdet şianımız", "her gün aşûrâ, her yer Kerbelâ" (54) düsturunu canına ve kanına nakşetmiştir... Böyle bir inkılab, nasıl olur da 'Hama'daki müslüman kardeşlerinin feryatlarına karşı sessiz kalabilir? Bunun şer'i (İslamî) izahı nedir?**

İşte: çok önemli olan bu hususun tamamen açıklığa kavuşabilmesi için konuyu, şu **ana başlıklar** çerçevesinde ele almamız gerekecektir: **İslam İnkılabı 'Hama'ya neden sessiz kaldı? sessiz kalışının esbâb-ı mucibesi nelerdir? Hama halkını emri vâki karşısında bırakanlar, güyâ kıyama hazırlayanlar ve hareketi yönlendirenler kimlerdir? Ve buna neden tevessül etmişlerdir? Hama halkı neden direnme gereği duymuştur?...** Bu soruların cevabları verildince, mes'elinin iç yüzü de tamamen anlaşılacak, inşaallah...

İSLAM İNKILABI, 'HAMA'YA NEDEN SESSİZ KALDI?

İlahî 'vahy'in temel esprisini iyice kavramış olanlar yakinen bilirler ki; 'sünnetullah'ın seyir tarzı; 'imamlar'ın (nebi olsun, velî olsun) ya, 'kavli-fiilî nâsb ta'yin ve istifa'; veya, sırf 'fiilî nâsb tâ'yin ve istifa' (yani, bil-fiil seçme-temâyüz ettirme) usûliyle gönderilmiş oldukları, şeklinde cereyan etmiştir. (Ki, birinci şık; **peygamber olan imamlar için**, ikinci şık ise; **peygamber olmayan imamlar için** geçerlidir.) Onun için; İslam fıkhi ve tarihî muvâcehesinde konuya baktığımız da; 'İslam İnkılabı'nın nâzımı, mihverî ve merkezi' mesâbesinde olan 'imamlar'ın organizesi-otoritesi altında bulunması (İlahî, kat'i bir vecibe olarak) lazım gelen müslümanlar, tarih boyunca bu İslamî ve İlahî otoriteye ve organizasyona tabî oldukları müddetçe 'meşruiyet' içerisinde bulunmuş, böylece de; maddî-manevî, dünyevî uhrevî tüm sahalarda yüceldikçe yücelmiş; aksi takdirde de, maddî ve manevî, dünyevî ve uhrevî, aklî-kalbî, ruhî-ahlâkî-siyâsî-içtimâî.. tüm hususlarda tedenni ve tereddüt etmişlerdir. (55)

Ve yine, şu husus da iyice bilinmelidir ki; "yer yüzünde fitnenin her türlü sünû silip-süpürmek ve Allah'ın dinini (hükümlerini) küre-i arz'ın tümüne hakim kılmak için..." (56) çağın değişik, çok boyutlu savaşını veren, vermeğe devam eden, günümüz 'İslam İnkılabı'nın 'bu nokta-i nazardan' küfür dünyasının değişik coğrafyaları üzerinde muhtelif plan-program ve hesaplar yaptığı-yapacağı tabiidir. Zira; 'İnkılâbî' yapı ve karakter onu gerektirir. (İşte; -işin ğarib tarafı, bazı müslüman kesimlerin devam eden koyu gafletlerine rağmen- emperyalist güçler, (doğusuyla-batısıyla) İslam İnkılabının bu yapısını ve özelliğini iyice kavramış, onun için de inkılabın yıkılması hususunda **çok kapsamlı bir işbirliğine** girişmişlerdir. Stratejik silahların sınırlandırılması, kuv-

vet indirimi, Afganistan hususunda anlaşmaları, Körfez politikaları, Güvenlik Konseyi Ortak Kararları, Irak'a her türlü 'ortak destekler' ve İnkılab'a karşı her hususta 'birlikte' hareket etme anlaşmaları-gizli komploları vs. vs... sadece, görülebilen basit birer örneklerdir. Üstelik, İslam İnkılabı dışındaki diğer-bazı- İslamî hareketler hususunda ihtilaf'a düşüklere, hatta bazan da ayrı ayrı yardımlarda da bulunabildikleri halde...

Binâen-aleyh; dünya'nın neresinde bulunurlarsa, bulunsunlar; samimi olan bütün müslümanların çok dikkatli ve hassas olmaları icab eder. Hele, İslam İnkılabı'nın, mer'iyyette bulunan 'siyasetini' sabote edecek, plan ve programlarını akamete uğratacak her türlü indî, fevrî ve 'keyfe mâ yeşâ' hareketlerden kaçınmak, **gerçek iman ve samimi müslümanlığın** 'za rurî' gereğidir. Hiç kimsenin, hiç bir mahallî hareketin; **İslam İnkılabını** 'emr-i vâki'lerle 'karşı karşıya' getirmeye; 'gâye ve hedefini saptırmaya'; oldu-bittilerle (bir nevi) 'yönlendirmeye' kalkışmaya ve 'kendi başına buyruk' olmaya aslâ hakkı ve selâhiyeti yoktur!

Bilindiği üzere;.. İslam, serapa bir nizam, intizam, itaat, disiplin ve prensibler manzûmesi'dir. Müslümanların, 'ulul'emr'lerine (İmamlarına-İslamî devletlerine) 'taat' içerisinde bulunmaları çok kuvvetli İslamî bir 'vecibe'dir. (57). 'Allahî', 'Peygamberî', 'kitabî', 'kiblesi', 'dini' ve 'imani' 'bir' ve 'aynî' olan gerçek 'Hizbullahî' müslümanların, 'imam'larının da (devlet, hükümet ve halifelerinin de) 'bir' ve 'tek' olması icabeder. Zira; Yüce dinimiz (İslam), kesin olarak bunu (İmamin-Ulul'emr'in tek olmasını) âmir bulunmaktadır. (58) Böyle olunca da; **cihad-savaşı başlatma, sulh ve barış yapma veya barışı bozma.. Selâhiyetlerinin de 'imam'ın veya o'nun 'yetkili kıldığı' zevâtın olduğu, olacağı da kezâ (yine) Yüce İslam'ın İlahî hükümleri muktezâsadır. (59)...**

Bu nokta-i nazardan çıkarsak, Suriye vb. gayr-İslamî devletlerle muâhede ve musalaha akdeden 'İslam İnkılabı'na karşı; "gayr-İ müslimlerle-kâfirlerle barış olur mu?" diyerek taarruz edenlerin (60), böylece (gizli ihanet kasıtları yoksa); gaflet ve cehaletleri anlaşılabilir olmaktadır. Ki, bu konuyu aşağıda daha detaylı bir şekilde işleyerek tam vûzuha kavuşturmağa çalışacağız, inşaallah...

Şu kesinkes bilinmektedir ki; 'küfür tek millettir'. Ve kâfirlerin tümü de İslam'a düşmandır. Kâfirlerden asla 'dost' olamayacağı, iman-viddan-insaf sahibi bir kâfirin bulunamayacağı (61) riyazî ve Kur'anî bir vâkıâ'dır. Bununla beraber Yüce İslam Dini;

Müslümanlarla vahdet, ittihad, uhuvvet, teâvün, velâyet gibi unsurlar üzerinde 'ilgi' ve 'alaka'yı esas alırken; kâfirlere karşı 'cihadî' esas almış, fakat gerektiği takdirde de 'sulh' ve 'barış' tecviz etmiştir. Şimdi, bunun (kâfirlerle barış ve anlaşma yapılabilirliğinin) şer'i dayanağını tesbite çalışalım:

KÂFİRLERLE BARIŞ VE ANLAŞMA YAPILABİLİR Mİ?

a) Evet; İslam Devleti (İmam, İnkılab), lüzum gördüğü takdirde kâfirlerle muâhede ve musalaha yapabilir: Delil: 1) Kur'an-ı kerim'den: "eğer onlar barışa yanaşırlarsa; sen de (barışa) yanaş ve Allah'a tevekkül et..." (Enfal: 61), "Ancak o kimselere dokunmayın ki; aranızda 'misak' (anlaşma) bulunan bir kavme sığınmış bulunurlar..." (Nisa: 90). Ayrıca; ahd'e vefa'yı âmir bulunan bütün Ayet-i Kerimeler de, muâhedenin-anlaşmanın 'cevâzına' delil olduğu, olacağı ma'lûmdur. (62). 2) Sünnetten: Resûlullah Sallallahü Aleyhi ve Sellem Efendimizin mübarek hayatlarını; siyerlerini ve uygulamalarını az çok inceleyenler yakinen bilirler ki; Resûlullah Efendimiz, değişik tarihlerde Yahudiler ve Mekke'li müşrikler başta olmak üzere, "gerekli olan durumlarda" bir çok kez kâfirlerle muâhedeler- anlaşmalar imzalamışlardır. Ki bu husus, tevatür'le nakledilegelmiştir. (63). 3) İcma-i ümmetten: Müslümanların imamı (devleti), "zaruret olmazsa da kâfirlerle anlaşma yapabilir" şeklindeki Cumhur'un kavli yanında; "zaruret ve maslahat doğarsa, imam'ın (İslam Devletinin) kâfirlerle muâhede ve anlaşma yapabileceği" hususunda bütün müctehidler 'ittifak' etmişlerdir (64)

KÂFİRLERLE DEĞİL BARIŞ; İTTİFAK VE TAKİYE BİLE CÂİZDİR

b) Evet; İslam Devleti (İmam-İnkılab), zaruret zamanlarında kâfirlerle ittifak ve askerî pakt'lar bile kurabilir. Bu hususta, Yüce Peygamberimizin (asm) açık ve kat'i tatbikatları vardır (65). İslam Uleması da, Efendimizin (asm) bu uygulamalarını esas alarak, bu hususu fikhî hükümler halinde tasrih etmişlerdir (66)

c) Zaruretlerin, İslamî siyaset ve maslahatların, ba'zan da ferdî-içtimâî-dinî-siyasî ikrahların ve endişelerin husûle getirdikleri pozisyonlar; "kâfirlere karşı dost imiş gibi görünme.. İmanını gizleme.. Hileli yolu ihtiyâr etme.. Zahirî, ta'viz imiş gibi

görünen hareketlere tevessül etme.. Ve takiyeye'de bulunma..."nın da cevazı, kezâ kitab, sünnet, icmâ, kıyas-akıl ve maslahat.. gibi 'şer'i' delillerle sabittir (67).

Bu husus (İslam devletinin, kâfirlerle sulh-barış ve anlaşmalar imzalamasının cevazı hususu) vûzuha kavuştuktan sonra, İslam inkılabının Suriye ile vâki muahedesi anlaşması muvacehedsinde Hama'dan yana tavir koymamasının esbab-ı mucibesine -artık- geçebiliriz:

İSLAM İNKILABININ, HAMA'DAN YANA TAVIR KOYMAMASININ 'BİRİNCİ' ESBAB-I MUCİBESİ?

İslam İnkılabı'nın 'Hama' kıyımı-olayı vesilesiyle Suriye'ye karşı ve Hama'dan yana tavir koymamasının esbab-ı mucibesini, 'iki' ana esas'a dayanmaktadır: 1) Hukuk-u şer'iyye nokta-i nazarından. Ki, ahd'e vefa'nın vacib; ğadr ve ihanetin ise, haram olduğu kesindir. 2) Siyaset-i şer'iyye ve maslahat-ı İslamiyye nokta-i nazarından. Ki, İslam devletinin hayatiyeti ve bekası büyük ölçüde buna bağlı bulunduğu ma'lûmdur. Bu iki ana unsur'un ayrı ayrı dayanakları ve izahları vardır. ezcümle:

1) 'Kitabullah' olan Kur'an-ı kerim'den: İslam fikhinin ve hukukunun en büyük kaynağının Kur'an-ı kerim olduğu, bütün mü'minler tarafından bilâşek ve ş-şübhe kabul edildiği ma'lûmdur. Onun için, her hususta ilk baş vurulacak 'hüküm' merciinin 'O' olacağı tabiidir. Binâen-aleyh; (her konuda olduğu gibi) bu hususta da en büyük 'söz sahibi' olan Yüce Kur'an'a kulak verelim:

"Muhakkak ki; iman edip de hicret edenler ve (hicretten sonra da) mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad edenler; ve (o muhacir mü'minleri) barındırıp da yardım edenler; işte onlar (Muhacirlerle-Ensar) birbirinin velileridir (dostları-koruyucularıdır). İman edip de hicret etmeyenlere gelince: Hicret edecekleri zamana kadar, sizin onlara hiçbir şey ile velâyetiniz (koruma yükümlülüğünüz) yoktur. (Bununla beraber) şayet onlar (da), 'din' hususunda sizden yardım isterlerse; 'sizinle aralarında misâk (anlaşma) bulunan bir kavim aleyhinde olmamak üzere', onlara yardım etmek boynunuza borçtur. Muhakkak ki Allah, yaptıklarınızı (ve yapacaklarınızı) gören'dir." (Enfal: 72)

İşte; Kur'an-ı Kerim, bu yüce ayetle konumuza kesin bir açıklık getirmiş bulunmaktadır. Zirâ; dikkat edilirse, ayette 'mü'minler' 3 gruba ve sınıfa ayrı-

İmişti: a) Hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihâd eden mü'minler. b) (Allah yolunda cihâd ile birlikte) muhacir mü'minlere barınak (yer, yurd, iş ve mesken) hazırlayıp da (her hususta) yardımcı olan mü'minler. c) Hicret etmeyip (İslamî devlete iltihak etmeyip) de 'kâfir' bir kavim (devlet) içersinde (güçsüz olduğu halde) yaşayan mü'minler... Bu üç sınıf 'mü'minler'den, ilk 'iki' sınıfın, yani 'muhacirlerle-ensarın' birbirlerinin 'velileri' oldukları, yani birbirleri hakkında 'velâyet' (koruma ve korunma) haklarının bulunduğu beyan edilmiş; 'üçüncü' sınıf olan (hicret etmeyen) 'mü'minler' hakkında ise, böyle bir şeyin olmadığı, yani 'velâyet' (kuruyup kollama ve dostluk) hakkının bulunmadığı bildirilmiştir.

Ancak; 'hicret etmeyen' bu mü'minler, (başka konularda değil, yalnız) 'din' hususunda 'yardım' talebinde bulunurlarsa; onların bu taleplerine icabet etmek ve onlara yardım elini uzatmak 'güçlü' mü'minler (İslamî devlet) üzerine İlahî bir vecibedir; borç ve yükümlülüktür. fakat, bu 'borç' ve yükümlülük; önemli bir şart'a bağlıdır. Ki o da; 'sizinle aralarında misâk(sulh, barış ve anlaşma) bulunan bir kavim (devlet) aleyhinde olmamak..' şartıdır.

Şu halde; 'hicret etmeyen' mü'minler, başka hususlarda 'yardım' isterlerse, onlara yardım edilmesi vacib değildir; (hangi tür kâfir kavim içersinde bulunurlarsa, bulunsunlar...) İslam devleti ile herhangi bir barış ve anlaşması bulunmayan kâfir bir kavim (devlet içersinde oturan mü'minler, (başka değil, sırf) 'din' hususunda 'yardım' talebinde bulunurlarsa, İslamî Devletin (gücü yet tiği takdirde) onlara 'yardım' etmesi İlahî bir 'borç'dur. Fakat, İslam devleti ile sulh ve barış halinde bulunan 'kâfir' bir kavmin (devletin) içersinde yaşayan mü'minler, 'din' hususunda (bile) tebââsı buldukları 'kâfir kavmin (devletin)' aleyhine olmak üzere İslam devletinden yardım isterlerse, İslamî devletin onlara yardım etmesi 'borç' olmadığı gibi, 'caiz' de değildir. Bu husus, mezkûr ayette, 'sarahaten' belirtilmiştir. Çünkü; İslam dini, baştan başa 'güven' ve 'itimad' dinidir. Ahd'e vefa, anlaşmalara riâyet; ğadr ve ihanetten sakınmak İslam'ın prensiblerindedir. Abdullah İbn-i Abbas (r.a.) da, bu ayetin tefsirinde 'ahd'e vefa'ya dikkat çekmiş, sulh ve barış halinde bulunan bir kavim'e karşı 'ğadr' ve 'ihanette' bulunmanın ve 'anlaşmalara aykırı davranmanın caiz olmadığını söyleyerek; "sizinle aralarında belli bir müddete kadar bir muahede bulunan kâfirlere bir kavim aleyhinde sizden yardım isterlerse; siz, zimmetinizi (ta-

ahhüdünüzü) bozmayınız. Ahitleştığınız kişilerle yeminlerinizi (andlaşmalarınızı) bozmayınız" (68) demiştir. Merhûm Seyid Kutub ise, (Enfal: 61 ayetinin tefsirinde) sulh ve barış isteyenlerle barışın cevazı ve ona vefanın gerekliliği üzerine "barış yap" başlıklı bir makale yazarken, mezkûr (Enfal: 72) ayetin tefsirinde de "Küfür diyarında oturan müslümanların din husundaki yardım taleplerine koşmalı" dedikten sonra da "...ancak, bu hareket (yardım), müslümanların diğer bir devletle olan anlaşmasını bozmamalıdır. Vele ki bu devlet, din ve âkidelerinde o (müslüman) insanlara tecavüz etse dahi... Burada asıl olan; İslam cemiyetinin (devletinin) kendi maslâhatını, faaliyet planını ve üzerine terettüb eden anlaşmaları korumasıdır... Birinci derecede gözetilmesi lazım gelen husus budur..." diyerek, bu hususta güzel bir makale de serd etmektedir (69).

Böylece; İslam İnkılabının Suriye'ye karşı tavrı al-mamasının-alamamasının temel esbab-ı mucibesi, anlaşılmıştır sanırım. Ayrıca; şu ayetlere de bakalım:

- "Birr(ü takvâ)... Ahidleştikleri zaman ahidlerine vefâ gösterenlerin (birr-ü takvasıdır, ancak onlar müttâkiler)'dir..." (Bakara: 177)

- "Kim ahidine vefâ eder (emanetini yerine getirir) ve Allah'dan korkar (ihanet yapmaz) sa; şübhe yok ki Allah, takva sahiblerini sever.", "Fakat, Allahın (her nevi) ahidini ve yeminlerini 'semen-i kalil' (az bir paha) ile sanat kimseler (var, ya!) işte onların ahirette hiç bir nâsibi yoktur. Allah onlarla konuşmayacak ve onlara kıyâmet günü nazar etmeyecek ve onları temize de çıkarmayacak." (Al-İmrân: 76, 77); "Ey iman edenler! (Allah'la ve insanlarla yaptığınız ahidleri ve) akideleri yerine getirin..." (Mâide: 1).

- "Ancak, muâhede (anlaşma-sözleşme) yaptığınız zaman, Allah'ın (her nevi) ahidine vefâ edin (ihânet etmeyin). Ve yeminleri sağlama bağladıktan sonra, onları bozmayın; Allah'ı (bu hususta) üzerinize kefil (şâhid) kıldığınız halde (nasıl olur da, ahidlerinizi-yeminlerinizi bozarsınız?)...., "...Yeminlerinizi, aranızda hile edinerek, o ipliğini sağlamca eğirdikten sonra (tekrar dönüp bozan) kadın gibi olmayın, gerçekten Allah, sizi bununla (ahd'e vefâ edip etmemekle) imtihan eder; ve ihtilâflarınızı kıyâmet günü muhakkak size beyân edecektir." (Nahl: 91, 92)

- "Eğer düşmanlar barışa yanaşırlarsa, sen de o(düşma)'na (barış için) yaş ve Allah'a tevekkül et. Muhakkak o (Allah) semî'ul-alim'dir (onların da

sözlerini işitici ve niyetlerini bilicidir).", "ve eğer (onlar) sana hile yapmak isterlerse, muhakkak Allah sana kâfidir. O'dur ki seni, yardımıyla ve mü'minlerle te'yid etti." (Enfal: 61, 62); "...Bir de ahid (her nevi sözleşmeyi-anlaşmayı) ifâ edin. Gerçekten ahid'(lere ihânet)'de mes'uliyet vardır. "İsrâ sûresi, ayet: 34)

- "Şunlar ki; Allah'ın (her nevi) ahidini yerine getirirler ve misâklarını (sözlerini-anlaşmalarını) bozmazlar..." (Ra'd: 20); "...Ahiret saadeti (olan) adn cenneti (işte onlar içindir)..." (Ra'd sûresi, ayet: 22,23); "şunlar ki, (her çeşit hakk olan) misak'dan (anlaşmalardan) sonra Allah'ın (her türlü) ahidini bozarlar; ...ve (böylece) yeryüzünde fesâd (anarşi) çıkarırlar.. İşte bunlar... Lâ'net onlara.. Kötü yurt (olan Cehennem ve ğayya) da onlara..." (Ra'd: 25)

- "Şunlar ki; emanetlerine ve ahidlerine (sözleşmelerine) riâyet ederler (Onlar, felâha kavuşmuş mü'minlerdir)..." (Mü'minûn: 8)

İşte; bütün bu Ayet-i Kerimeler 'ahd'e vefâ', 'akid-misak-musalaha ve va'de riayet' edilmesini; anlaşmalara uyulmasını; ğadr ve ihanet edilmemesini kat'i bir surette emretmektedir. (Bu takdirde; İslam İnkılabı, Allah-u Teala'nın yüce emir ve nehiyelerini mi nazar-ı itibâra almalı idi, yoksa; cühelâ'nın, "boş vermeli ahd-ü misakı ve anlaşmaları!.." şeklindeki 'lağvîyatını mı'?... Bunun takdirini de gerçek mü'minler yapsın!..)

-II) Sünnet-i Rasulullah (s.a.v.)'den:

Ahd'e vefa etmenin, ğadr ve ihanette bulunmamanın İslamî bir vecibe olduğu (Kur'an-ı Kerim'le sabit olduğu gibi) Yüce Resülün (s.a.v) kesin sünnetiyle de sabittir: "Ahidlere vefalı olmak gerekir", "Ahd'de (anlaşmada) ğadr ve ihanette bulunmak calz değildir; bu, azabı gerektirir." (70), "Münafık,.. emanete ihanet eder, ahidine ğadr eder." (71), "Ahdinize-misakinize riayet edin", "ahd'e vefakar olun, muahedeli olanı öldürmeyin, malını telef etmeyin." (72), "Emaneti olmayanın imanı da yoktur, ahdi olmayanın dini de yoktur." (73)... anlamlarında daha bir çok hadis-i şerif, bu hususu ğayet belîğ ve bariz bir şekilde açıklığa kavuşturmuş bulunmaktadır. Ki; bu hadislerin, Kur'an-ı Kerimin mezkûr ayetlerinin müeyyidi, tefsiri ve izahı oldukları ma'lûmdur.

Bu hususta, 'filiî uygulama' cihetiyle büyük bir ehemmiyeti haiz olan, hiçbir te'vile, hatta tefsire mahal bırakmayacak kadar bir sarahat arzeden ve ünlü 'hudeybiye muahedesi' vesilesiyle vukua gelmiş

bulunan ve tevatüren bizlere intikal eden tarihî iki olay vardır: a) Ebu Cendel olayı. b) Ebu Basir olayı.. Ki; bir çok konuda olduğu gibi, konumuzla alakalı hususta da 'kesin hükme medâr' olan bu olayları ilgili kaynaklardan şu şekilde hülâsa edebiliriz:

"Resûlüllah Sallallahü aleyhi ve sellem efendimiz, yaklaşık 1400 civarındaki Yüce Eshabiyle birlikte Hicrî 6. yılda Mekke'ye 'umre' kasdiyle hareket ederler. Fakat, Mekke'li müşriklerin karşı koymaya kalkışmaları üzerine; Umre tavafının gelecek yıla te'hir edilmesine karar verilir. Bu vesile ile de (râcih kavle göre) 10 yıl süreyle geçerli olan meşhur 'Hudeybiye anlaşması' imzalanır. Anlaşmanın bir maddesinde ise; "Mekkelî bir erkek (müslüman biri de olsa), Medine'ye (müslümanlara) sığınırsa; o, tekrar Mekkelilere (müşriklere) geri verilecektir. Fakat, Medine'den (müslümanlardan) bir kimse, Mekke'ye (müşriklere) sığınırsa; o kimse, Medinelilere (müslümanlara) geri verilmeyecek, iade edilmeyecektir." hükmü bulunur...

Başta Hz. Ömer olarak, eshabın büyük çoğunluğu tarafından "Sübhanallah! İslam camiasına iltica eden bir müslüman, müşriklere nasıl iade edilebilir?" denilerek, mezkûr maddeye itirazlar edilir. Derken, müşriklerin elinde esir (mahpus) olarak bir sürü işkencelere ma'ruz bırakılmış bulunan ve müşriklerin barış hey'etinin başkanlığını yapan Suhey'l'in oğlu olan Ebu Cendel denen Müslüman, ayaklarındaki bukağullarla (zindandan kaçıp) seke seke ve nefes nefese kendisini müslümanların içerisine atar. Bunu gören Suhey'l de, anlaşma henüz imzalanmadığı halde, tasarı halindeki mezkûr maddeye dayanarak Ebu Cendel'in derhal kendilerine iade edilmesini talep eder. Resûlüllah (s.a.v) efendimizin direnmelerine ve ricalarına rağmen; Suhey'l, Ebu Cendel'in iade edilmesinde ısrar eder. Eshabın tansiyonu ise, oldukça yükselmiş; bütün-nazarlar işin serancamına çevrilmiştir. Bu kadar kritik ve heyecanlı atmosfere rağmen, büyük şefkat ve merhamet timsali olan ve kâfirlere karşı 'ta'viz' vermesi aslâ mümkün olmayan Resûlüllah (s.a.v) efendimiz de, İslamî siyaset ve maslahat gereği olarak Ebu Cendel'in iade edilmesini-bil'mecburiye-kabul etmiştir. Eshabın büyük itirazlarıyla birlikte, Ebu Cendel(r.a.)'in feryad-u fiğanları ve "Ey cemaat-i müslimin! Müslüman olarak size geldiğim halde, şimdi ben müşriklere iade mi olunuyorum? Benim uğradığım şu (acıklı) felaketi görmüyormusunuz?..." diye, bütün imanlı gönülleri yaralayan âh-u eninleri karşısında; Allah-u Teala'nın Yüce Resülü (Ebu Cendel için yüreği en çok

yanan, O olduğu halde..): **"Ya Ebâ Cendel! sabret.. Allah'dan ümid-vâr ol!..** diyerek, Ebû Cendeli iade etmekten başka bir yol ve çare bulamamışlardır.

Hz. Ömer'in bütün hayatı boyunca unutamadığı; her tahattur ânında, kendini levmetmekten alamadığı; **"Sen, Allah'ın hak peygamberi değilmisin? Bizler hakk üzere, düşmanlarımız da bâtil üzere bulunuyorlar mı? Sen bize fetih'den bahsetmiştin, hani fetih (böyle mi olur.)?"** şeklindeki, Ebû Cendelin iade olunması ve aleyhde imiş gibi görünen maddelerin kabullenmesi yüzünden vâki olan itirâzlarına ve serzenişlerine karşı, **Allah'ın yüce Resûlü, şanlı Peygamber (s.a.v.); "Evet ben, muhakkak ki Allah'ın hak Peygamberiyim! ve ben, (Ebû Cendel'i iade etmekle ve müzkür maddeleri kabullenmekle) Allah'a isyan etmiş değilim. Şübhe yok ki Allah, benim nâsırımdır-yardımcıdır ve fetih-zafer de yakındır!.."** cevâbını vererek, bir sürü sitemler-itirâzlar ve serzenişler arasında 'İhram'dan çıkılıp' Medine'ye avdet emrini vermişlerdir. Yüce Resûl, böylece; kendinden sonra gelecek ve gerçek vâris olan İmamlara-önderlere (İslamî devlet ve hükümetlere) çok önemli bir strateji tesbiti dersi vermişlerdir. (74).

Ve...; **İkinci olay:** Yüce Resûl (asm) ve Şanlı Es-hab'ı (R.Anhüm), Hudeybiye'den Medine'ye âvdet ederler, derken... Müşrikler tarafından (Mekke'den) Ebû Bâsir adında bir Müslüman, firâr ederek Medine'ye gelir; Allah'ın Resulüne ve Müslümanlara iltica eder. Mekkeli müşrikler de iki kişi göndererek Ebu Bâsir'in 'Hudebiye anlaşması gereği' kendilerine iade edilmesini Yüce Resûl'den talep ederler. Hz. Peygamber de, anlaşmaya riâyet ederek Ebû Bâsiri (% 100 öldürülme ihtimâli olduğu halde) onlara iade eder. Ebu Bâsir yol'da onlara bir hile uygulayarak, kendi kılıçlarıyla birini vurup öldürür. Ölüm'den kurtulan diğeri ise, koşarak Medine'ye gelir ve Yüce peygamber'e (asm) Ebu Bâsirin durumunu anlatır. Bu arada Ebu Basir de elinde kılıç Mescide girer ve **"Ya Resûlullah! Sen, va'dini yerine getirdin; beni onlara iade ettin, sonra Allah beni onlardan kurtardı"**, der... Bunun üzerine, Resûlullah (s.a.v.) efendimiz Ashab'a dönerek: **"Şu anası helâk olası Ebu Basire hayret olunur. Bu adam, harb kışkırtıcısıdır. Eğer bunun fikrine yardım eden bulunsa (o, fırın karıştırır gibi) harbi ateşleyecek; ve böylece sulh-barış bozulacak'**, buyurur. Resûl-ullah'ın bu sözlerinden kendisinin **tekrar müşriklere iade edileceğini** anlayan Ebu Basir, hemen **huzur-u risaleten ayrılarak**, Deniz Sahiline kadar firar edip

"İs"denilen yerde karar kılar. Durumu öğrenen Ebu Cendel de, 70 Müslüman ile Mekke'den kaçıp Ebu Basir'in yanına gelir ve Mekke'lilerin kervânlarını tehdit etmeye başlarlar... İlâahir... (75).

İşte; İslamî bir çok hükümlerin, bil'hassâ **devletlerarası** (beyn-el-Milel) **hukuk** açısından bir çok prensiblerin istinbatına; insanî muaşeret, tebliğ ve ihtilâtların neticesinde istikbaldeki **futuhatların** doğmasına vesile olan **Hudeybiye anlaşmasında**, konumuzla alakalı şu hususlar ehemmiyet arz etmektedir: 1) Müslümanların İmamı (İslam İnkılabı; devleti), gerekli gördüğü takdirde **kâfirlerle anlaşmalar imzalayabilir.** 2) İslam'ın siyaseti, maslahatı ve istikbal açısından **hayırlı gördüğü (ta'viz imiş gibi görülen) maddeleri onaylayabilir.** 3) İslam'ın varlığı, hükümlerinin **devamı; müslüman ferdlerin ve toplumların** özel ve maddî-hayatlarına tercih edilir. İslam, ferdler için feda edilmez; ferdler **İslam için feda edilir.** Bunu idrak edemeyecek kadar 'sığ' düşünen bir müslümanın bulunabileceğini, tasavvur-bile-etmek istemiyoruz.

Evet, gerçek Müslüman; **İslâm için, İslâm'ın varlığının devamı ve hükümranlığı için canını ve tüm varlığını seve seve feda eden kişidir.** Şahsî varlığını ve hayatını esâs alarak, onu İslâm'ın hayatliyetine ve hakimiyetine tercih eden kişi, zaten gerçek bir müslüman değildir.. olamaz da!.. Onun için de, Resûlullah Sallallahü Aleyhi ve Sellem Efendimiz **Hudeybiye Anlaşmasıyla;** a-) Ebû Cendel'i göz göre göre **İslâm'ın istikbaline feda etmiştir.** b-) Ebu Basiri de aynı sâik ve düşünceyle **kafirlerle iade etmiştir.** c-) Müşrikler'den yakasını (Allah'ın yardımıyla) kurtaran Ebu Bâsiri, kezâ.. bir kez daha **kafirlerle teslim etmeğe niyet etmiştir.** (Fakat, Ebu Bâsir firâr ile kurtulmuştur.). 4-) **İslâm ümmetinin 'imamı'** (İslâmî devlet), **anlaşmaya kesinkes riâyet eder;** sağdan-soldan gelen, gelecek olan tüm (ne kadar **samimi de olsalar**) itirazlara, tenkidlere ve kınamalara asla itibar etmez. Ancak, gelen itirazların yersizliğini izah etmeye ve samimi müslümanları ikna etmeye çalışır; böylece samimi olanlar **itmi'nân-ı kalbe** ve **kanaat-ı tamme'**ye kavuşmuş olurlar. Ondan sonra da, itirazlarına-tenkidlerine ve kınamalarına devâm edenler olursa; kesinkes onlar, **'muslih'** rolüne bürünmüş **'müfsidler'** olduklarını isbâtlamış olurlar. (Bakınız, Bakara: 10,11,12).

İşte; Daha önce gösterdiğimiz **Kitab'ullah'daki** sarih hükümler ve burda ibraz ettiğimiz **sünnetteki** açık prensibler ve uygulamalar **muveccehesinde İslam inkılabı'nın** Suriye ile akd ettiği anlaşmalara

riayetkar bulunması, Hama'dan yana tavır koymaması İslami vebce ve farizalar müktezasıdır. Buna rağmen, İslâm İnkılabı'nı hala (bu noktadan) tenkide, ithama ve levm'e devam edenler bulunursa; bunların bu tavırları ya, **mürekkebi bir cehalete**; veya 'marazî' bir 'ihânete' haml olunabilir, başka değil...

III-) İcmâ-i Ümmetten: Gayr-i Müslimlerle akd edilmiş olan muâhedelere-anlaşmalara riayet edilmesi, vefâdâr olunması, ğadr ve ihânet yapılmaması hususunda Kitab ve Sünnette kat'i kesin hükümler bulunduğu gibi; **İcma-i Ümmet** de dahi bu husus, Kitab ve Sünnetin paralelinde ve onları açıklayıcı mahiyette bir kat'iyyet kazanmış; **ahde vefa edilmesinin gerekliliği, ğadr ve ihanetin haramlığı** üzerinde ittifak edilmiştir. (Zâten, **Kitab ve Sünnete aykırı bir icmâ'nın inkâdı tasavvur olunamaz!**..) Bu hususu

şu şekilde hülâsa edebiliriz: "...musâlâha süreli de olur, süresiz de olur. Bu, imam'ın re'yine bağlıdır. Musâlâha şartlarına riayet şarttır. Ğadr, asla caiz değildir. Ahd'e vefâ etmemek büyük tehdidi ve azabı gerektirir. Müslümanlar, değil anlaşma halinde buldukları bir kavmin hukukuna, o kavmin eman verdiği (değer) bir kavmin hukukuna bile tecavüz edemezler. Musâlâha (anlaşma) karşılıksız olacağı gibi; bir şey almak veya vermek suretiyle (mal vs. karşılığında-mukabilinde) de olur. (Müslümanların gücü, durumu musâlâha'nın hükmünü; yapısını değiştirir. "**Müsâlâha**"da maslâhat, siyaset ve zaruret nazara alınır; ulul'emr (İmam veya İslâmî devlet) nasıl uygun görürse, öyle yapar..." ilââhir... (76)

(Devamı: Gelecek Sayıda)

DİPNOTLAR

30) Geçen konular için, ilgili kitapların, örneğin, **Hama ah!**; **Suriye dosyası** gibi kitapların alâkali bölümlerine bakınız...

- 31) Suriye Dosyası, sah. 132, 133
 32) Suriye Dosyası, sah. 134
 33) **Hama ah...**, sah. 36, 41
 34) **Hama ah...**, sah. 43, 54
 35) Suriye Dosyası, sah. 133, 139, 142, 154
 36) Suriye Dosyası, sah. 134-138
 37) Suriye Dosyası, sah. 155
 38) Suriye Dosyası, sah. 155, 163, 175, 178, 225
 39) Suriye Dosyası, sah. 169
 40) Suriye Dosyası, sah. 169, 170
 41) Suriye Dosyası, sah. 170, (242-244- H.Algar'ın notu.)

- 42) Suriye Dosyası, sah. (243-H.Algar'ın notu.)
 43) **Hama Ah...** sah. 55-165 (**Katliam günlüğü**)
 44) **Hama Ah...** sah. 156, 157, 185, vd...
 45) Suriye Dosyası, sah. (243-H.Algar'ın notu.)
 46) Suriye Dosyası, sah. 154, 155, 156, 160
 47) Bu tiplerin bazıları, birara; partisiz hareketin havâriliğini yaparken, bir ara partizanlık havâriliği ve parti liderine "**biât**" dâiliğini yapacak kadar bir istikrarsızlık-tutarsızlık; yeni zamların kitablara yansıtılması- yansıtılmaması hususundaki suâlâ karşı; (kendisi yayıncı olduğundan olsa gerek) yayınevleri yansıtabilir, kitabevleri ise yansıtamaz" diyecek kadar ve daha pek çok komiklik ve cehâlet örneğini sergilemektedir. Bazıları ise; çanak yalayıcılığını yaptıkları Suudî-Amerikan yönetimini '**İslamî**'likle; bazıları ise, Mişel Eflâk'ın karargâh kurduğu Saddam rejimini **ehl-i sünnet vel-cemâât** diye, nitelendirecek kadar bir inhirâf örneğini arz etmektedirler. İlh...

48) Yaklaşık anlamlarla, bakınız: Bakara (2): 41 174,;

Mâide (5): 44; Nahl suresi, ayet: 95; Al-i İmrân (3): 77, 187, 199; Tevbe (9): 9 ilââhir...

49) Bakara (2): 42

50) Al-i İmrân (3): 185; Bakınız, yaklaşık mâ'nâ ile: Tevbe (9): 38; Yûnus (10): 23; Kasâs (28): 60, 61; Hadid (57): 20; Nisa (4): 77; Ra'd (13): 26; Mû'min (40): 39; İlh...

51) Bakara (2): 159; yaklaşık, Al-i İmrân (3): 187; İlh...

52) Buhari (Tecdid: 1/98; (Arapçası): **Kitab'ul-İlim/34**); Buhari (M.Vehbi): 1/79; Müslim: Tercüme) 10/662, 664) (Arapçası): K.İlim/13; Riyâz'us-Sâlihîn(Tercüme): 1389. had.; İbn-i Mâce (Arapça): Mukaddime/26; (Türkçesi): 1/(Mukaddime) sah. 81, 82; Terğib ve Terhib: 1/164-191; Tirmizî (Arapça): İlim/5; (Tercüme): 4/401; ve Müsned-i İbn-i Hanbel: 2/162, 190 gibi kaynaklarda rivâyet edilen "...(Ahr zamanda, gerçek) **bir alim kalmayınca halk, câhilleri** (kendilerine ilim ve fetvâ sorma yönünden) **baş** (öncü) **edilirler**. (Dinî mese'leler) **o câhillere soru**'ur, (onlar da) **ilimsiz olarak hemen fetvâ verirler** (verdikleri bu yalan-yanlış fetvâlarla, böylece) **hem kendileri sapıtır** (hem de, soranları doğru yoldan çıkartıp) **saptırırılar**." hadislerine ve benzerlerine işâret.

53) Ömer Faruk Abdullah kardeşimizin 'Suriye Dosyası' sah. 226-238'lerde (Hudeybiye'ye benzer bir mantıkla) İslam İnkılabı'nın Suriye ile anlaşmalı durumundan dolayı biraz aşırı olan sitemlerinin fazla olan dozajını, Sayın Hamid Algar ilâve ettiği ve düştüğü dipnotlarla asgari düzeye indirmeye çalışmıştır.

54) İmam-ı Aî, İmam-ı Hasan- İmam-ı Hüseyin ve diğer ehl-i beyt İmamlarından (Allahın selâmı üzerlerine olsun...) bahsetmeyi ve Onların en yüce ve en şerefli yolu olan mübarek **nebevî yollarında** bulunmayı, **sünnet dışı-sünnilik harici** (Ehl-i Sünnet Ve'l-Cemaat'ın ğayrisi) diye nitelendirecek kadar bir cehâlet veya gaflet bataklığına ğark olmuş; "**Aşûrâ-Kerbelâ**" gibi.. Yüce İslam Peyğamberrinin, Yüce Neslinin, fecereler tarafından tamamen **yok**

edilmek istenmesi fecââtına karşı gözlerini-kulaklarını kapatmayı, Yezid'in ve avânelerinin fahrî avukatlığını yapmayı (haşâ) sünnilik (?) kabul edecek kadar basitleşen bir zihniyetin çoğunluğu teşkil ettiği -maalesef- bahtsızlığını yaşıyoruz...

Hız.Ebu Hânife'nin; İmam-ı Zeyd, İmam-ı İbrahim, İmam-ı Muhammed (Nefs'üs-Zeki Bin-i Abdullah) (Allah-u Teala hepsinden razı olsun) gibi mübarek simâlarına 'biât' edecek, Emevîlere karşı kıyamlarını, Resûlüllah (s.a.v.)'ın Bedir'deki Ebu Cehil ve adamlarına karşı kıyamlarına benzecek kadar ihtirâm duyduğu; İmam-ı Mâlik'in de kıyamlarının kudsiyetine ve biât edilmesine fetvâ verdiği; İmam-ı Şafî'nin aşırı muhabbeti ve delil kabul edişi yüzünden şii, hatta rafîzi(?) diye damgalandığı ve bunun için de meşhur "eğer, Âli Muhammedî (ehli-i beyti) sevmem rafizilikse, iki cihân şahid olsun ki; ben rafiziyim" dediği (Bakınız: M.Ebu Zehrâ-İslâm'da Fikhî Mezhepler Tarihi, sah. 266, 366, 386, 399; Ebu Hânife-Sah. 37,38,46, 193; Prof. Subhî es-Sâlih-İslâm Mezhepleri ve Müesseseleri: Sah. 94, 95; İbn-i Kesir-El-Bidâye ve'n-Nihâye: 10/84 vs...) ehl-i beyt-i Resûlüllah(s.a.v.)'ın yüce yoluna karşı gerçek müstümanlar aslâ lâkayd kalmamalı (mezhebsizlik ile mezhebi din edinme marâzına kapılmadan) o yüce nesli kendileri için rehber ittihâz edinmelidir...

Bahusus; Ahzâb: 33 ile Şûra: 23 ayetlerinde belirtilmiş bulunan 'tathir' (günahlardan temizlenmiş) ve meveddet (sevgi beslenilmesinin) beyan buyurulduğu (lakin, mezhep taassubuna kapılmışlar tarafından tersyüz edilmek istenen) Ehl-i Beyt'in konuyla ilgili pozisyonları, mezkur ayetlerin tefsirlerinde geçen hadislere ve asıl hadis kaynaklarına bakılınca; 'ayetlerin, hadisle tefsir edilmesi' usûlü gözönüne alınıp, kişilerin özel görüşleri -tefsir- te'vil ve tahrif gibi durumları da hesaba katılarak temelden meseleler ele alınınca, (durum) daha iyi anlaşılabilir olur. Bunun için; İbn-i Kesir: 12/6521-6522; 13/7097-7200; Mecmâu't-Tefasir (Tefsir-i Hazin ve Beyzâvî): 5/115, 116; İ. Söyütlü-'Dürr'ül-Mensur 5/198; İbn-i Hacer-i Heytemi-Mecmâu'z-zevâid: (cüz:.) 9/121, 169,199; İ. Tahâvî-Müşkil'ul-Asâr: (Cüz:.) 1/338; Müslim: 10/278; Tirmizi: 5/322; 6/314; Ve, Tefsir-i Râzi ile "Keşşâf" tefsirin ilgili-mezkûr- ayetlerin tefsirlerine bakınız... Ayrıca "Ehl-i Beytim, Nuh'un gemisine benzer; Ona dahil olan kurtulur, girmeyen boğulur" (Kenz'ul-Ummal: 6/216; Mecmâu'z-zevâid: 6/168; Hil-yetü'l-Evliya: 4/306; "Ehl-i Beytin (İmam-ı Ali, İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin...)'ın hakkı temsil ettiği, onları sevmenin imanın; onlara buğzun ise küfür ve nifak'ın alameti olduğu ve velayet hakkının onlarda olduğu..." (Tirmizi: 266-282, 304-315; Müslim: 10/243-255, 274-278; ve diğer hadis kitaplarının 'menakib' bablarında geçen bu tür hadisler ehl-i beyt'e bağlılığın önemini göstermektedir.

Hele; İbn-i Hanbel: 3/17; Tirmizi: 315; Hakim: 3/14; Feyz'ül-Kadir: 3/14; vs. de nakledilen şu hadis: "Ben size baha bilçilmez iki emanet bırakıyorum. Biri Allah'ın kitabı, diğeri ise, ehl-i beytim... bunlar (Kur'an-ı Kerim ve

Ehl-i Beytim) Hiç bir zaman birbirinden ayrılmazlar; (taa...) kıyamet günü havuz başında birlikte bana gelinceye kadar. Eğer onlara bağlı kalırsanız, hiçbir vakit yolunuzu şaritmazsınız." ve daha niceleri...; Ehl-i beyt yolunun, "mutlak peccat yolu olan resûlüllah'ın (dolayısıyla Eshabın ve Kur'anın) yolu olduğunu kesinkes ortaya koymaktadır. Kl, İste; İslam inkılabının; yolu budur!..

55-" Ey iman edenler ! ... Siz'den olan ulul-Emr'e (imama) İtaât edin!" (Nisa (4): : 59 (Müslim: 8/706); Ve Ali-imran : 152'de İtaat halinde zaferin; aksi halde hazimetin olacağı, "Uhud" harbi örneğiyle ders verilmektedir. (Tecrid:8/ 397; Zübde: 508) örnek; "Hudeybiye" ile de bil-filîl isbat...miştir. Kl, itirazlara rağmen İmama (Resûlüllah'a) İtaat ve emirlerini mutbaat - muvafakat edilmesi ile (Zahiren, taviz ve hezimet zannedildiği halde) neticesi büyük zaferler ve fetihler husule getirmiş; fetih suresi ile de bu husus tescil edilmiştir. (8/ 586- 592; İbn-i Esir- Kâmil Fit- Tarih: 2/191, 192 Siyret-i İbn-i Hişam (Terc.): 3/434- 452; Asr-ı Saadet (M. Şibli) 1/305- 311; 5a İslam Tarihi (A. Köksal - medine devri): 6/195- 240

56-) Bakara Suresi, 2): 193'e bakınız...

57-) "Kim bana itaat ederse, Allah'a itaat etmiş; ve her kim ki bana isyan ederse Allah'a isyan etmiş olur. Ve kim emir'e (ulul'emr'e itaat ederse bana itaat etmiş ; kim de emr'e (imama) isyan ederse bana isyan etmiş olur" (Nisa suresi, ayet: 80'e telmih-işaret) Müslim: 8/706 Buhari - Zübde: 498; Tecrid :8/ 349; İ.Hanbel 2/244;" Müslüman bir kimseye sevdiği ve sevmediği (her) hususta (İmamı-ulul- emri) dinleyip İtaat etmek gerekir. Meğer ki, kendisine ma'siyet emeredile...(o zaman) dinlemek ve itaat olmaz..." gibi... daha bir çok hadis-i şerifleriyle Yüce Peygamberimiz efendimiz (a.s.m.) İslami otorite olan İmama (Devlet-i İslamiye'ye) İtaati emretmekte, anarşiyi ifade eden başıboşluktan da neyhalmektir. Mezkûr veb. hadisler için bakınız: Buhari (tecrid): 8/384 vd.: 12/292; Zübde 1049 vd. 1056; (Arapça): Ahkâm/ 1,4; Cihad/109; Müslim (Terc.): 8/708- 718; 9/12, 13, 18 vd. (Arapça): İmare/ 32,33-56; İbn-i Mace (Terc.): 8/21,22;Ebû Davud (Terc.): 3/349 vd.; Müsned-i İbn-i Hanbel: 1/273, 297, 310; 310: 2/244, 253, 313, 342, 386, 416, 417, 511, vs...

58-) Bir imama biat edildikten sonra, başka biri gelir onunla çekişirse o (sonradan) gelenin boynunu! (Müslim (Terc.) 9/9, (Arapça):İmare /46; Taç: 3/85 İbn-i Mâce (Terc.): 10/168, (Arapça): Fiten: 9;" İki halifeye (imama)Biat edilirse, onlardan (sonradan çıkan) İkinciyi öldürün! "Müslim (Tarc.): 9/25, (Arapça): İmare/61; Nesel (Terc.): 7-8/211, 212,(Arapça): Biy'at/25 ilâahir. Hâdis-i şerifleri ışığı altında, İslam Uleması da " İki Halife'nin (tam müstakil İslâmî iki devletin) Bir zamanda bulunamayacağı; İslâm diyarı ne kadar genişlesin iki ayrı halifeye biât'ın câiz olmadığını ve bir imam varken (haberleri olsun, olmasın) ikinci bir imamın biat istemesinin, halkın da ona biat etmesinin haram olduğunu (olsa olsa federe-

eyalet devlet tepinin caiz olup, yinede) **tek halife'ye tabi olunmasının gerekliliğini**" ifade etmişlerdir: Müslim (Terc.) :9/6, 7,25; İbn-i Mâce (Terc.): 8/22, 23; Ahkâm'us Sultaniyye: 10,11; İslâm'da Devlet İdaresi: 138-149; İslâm Peygamberi: 1/460- 462; Mukaddime: 1/550: Bu cümleden olarak Bediüzzaman Said-i Nursi (R.A.) Hz.leri istikbâlde "**Cemâhîr-i mütteflka-i Amerika** "(Birleşik Amerika Cumhuriyetleri)tipi **Cemahir-i Müttehîde-i İslamiyye'nin** (İslâm Cumhuriyetleri Birliğinin) kurulacağı ümidlerini, çok öncelerden dile getirmişlerdir. (Hutbe-i Şamiyye, sah. 26- El yazma) merhum İmam Humeyni (Rıdvanullahi Aleyhi)de konuya ydikkat çekmiştir. (Vasiyname: 110- 113).

59-) H. İslâmiye ve İ. Fikhiyye Kamusu: 3/ 358 vd., 387, 390, 411 vd.; Ahkâm-ı Sultaniye: 18, 19, 20; İslamda Devlet İdaresi: 145-147; El- Bidayet'ül Müctehî.. : 1/ 582, 583; İslâm'da Hükümet: 429- 449, 495- 500; El-Hidaye: 1/ 678-670; Fikh'is Sire: 370 Risale- Hamidiye: 448- 450;...

60-) Adnan Sadeddin'in ise **El- Muctema'ya** verdiği beyanat için bakınız; Dünya Müslümanlarından sesler": 1/15-16

61) Adnan Sadeddin ise Mişel Eflak'ın tercih ettiği **Irak Baas Rejimi'nin yöneticilerin 'Dindar ve İnançlı İnsanlar'** olduklarını savunmaktadır.

62) Bakınız; Mâide (5) 1; Bakar (2): 177; Al-i -İmran (3): 76, 77 Enfal (8): 56- 62, 72; Tevbe (9): 4,7, 12; Ra'd (13): 20, 25; Nahl (16): 91, 92; İsrâ (17) 34; Mû'minun (23): 8; Mümtahine (60): 8, 9;

63) Resûlullah Sallallahü Aleyhi ve Sellem Efendimizin Medine'ye Hicret etmelerinden sonra **Yahudilerle**; Hicretin 6. yılında ise de Mekkeli Müşriklerle (**Hudeybiye** diye meşhur anlaşmalar yaptığı tevâtürle bilinmektedir. Örnek için, bakınız; Buhari Zübde: 449, 457- 463; (Tecrid): 8/120, 153- 184 449-477; 10/240-249; Müslim (A.Davudoğlu): 8/581-592; Hayat'us- Sahabe (H. Müslümanlık): 1/153-156; **Siyer-i Kebir** İmam-ı Muhammed) : 1/148; İbn-i Esir: 2/190, 191; İslam Tarihi (A. Köksal): 1/137;142, 6/195-240; Tarih-İ Taberi (Terc.): 2/443; Asr-ı Saadet: 1/214, 305-311 vd. Siret-i İbn- İ Hişam (Terc.) : 2/172-176; 3/434-452; Kisas-ı Enbiya: 1/173- 175; İlh...

64) El-Bidaye'tül - Müctehid ve Nihayet'ül Muktesid (Terc.): 1/582, 583 (Arapça): 1/313, 314k; Hukuk-u İslamiyye ve İstalâhat-ı Fikhiyye Kamusu: 3/358- 361, 387- 411; İslâm Hukukunda Ülke Kavramı: 34-49; El- Bedai'ü's - Sanâi :7/109; El- Mabsut (Çağrı yay.): 10/89; İslâm'da Devlet İdâresi: 137- 258; El-Hidâye: 1/678-680; Fikh'is Sire: 227,228,321,343; vs...

65) Siret-i İbn-i Hişam: 2/172; İslam Tarihi (A.Köksal): 1/137-142; İslam Peygamberi: 1/136- 153; Asr-ı Saadet: 1/213, 214;

66)İslam Peygamberi: 1/144-153 İslam'da Devlet İdâresi: 406; Muğnil- Muhtaç: 4/221; Fikh'is Sire: 252, 253, 339, 409; İslâm Ülkelerinde Anayasa Hareketleri: 38-45; İlaahir...

67) Değişik yönlerden bakınız; Ali- İmran suresi, ayet:28; Nisa Suresi, ayet: 98; Nahl suresi, ayet: 106;

Mümtahine suresi, ayet: 8,9; Ayrıca konuyla alakalı olarak bakınız ; El-Bedâi: 7/ 109, 175-190; Gurer ve Durer:4/ 18-26; Tefsir-i Razi: 8/190 mecmâ'ut- Tefasir(Hazin- Beyzâvi Nesefi): 1/408; İbn-i Kesir: 3/1209 ; Üsdül- Gâbe'den naklen, İman -Külür Sınırı: 144 vd; Müslim 8/466; Zübde; 507 Tecrid:8

68) İbn-i Kesir (Terc.): 7/3390 (Arapça) 4/40; Benzer ibâre için bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 4/2437; Mecmâ'ut- Tefasir (Hazin - Beyzâvi - Nesefi): 3/74;

69) Fi- Zilâ'il -Kur'an (Terc.): 7/71-79, 98-102
70)Siyer-i Kebir: 1 /148; El- Hidaye: 1/678; İbn-i Hanbel: 3/129, 183 4/421, 424; Buhari- Zübde: 532; Tecrid: 8/477; Müslim: 8/461-465,592, İlh...

71) Buhari (Tecrid): 1/44, 45 (Arapça): İman/24; Mazalim:7; Müslüm (Terc.): 1/311 (Arapça): İman/106; Ebu Davud (Arapça): Sünnet/15; Tirmizi (Terc.): 4/386,387 (Arapça): İman: 14; Nesefi (Terc.): 7-8/572 (Arapça): 20; Müsnedü Ahmed Hanbel:2/189, 198; Riyaz'us - Salihin (Terc.) 687. ve 688 no'lu hadisler...

72) Yaklaşık anlamlar için, bakınız; Buhari (K.Sitte serisi-Arapça): Cizye /5,8,12,13; **Cihad**/102,174; Tecrid: 8/464; Zübde: 527; Ebu Davud (K.Sitte serisi): K.Etime: 32; K. cihad/ 162,163-168; Müslim Terc.): 8/461-465; Buluğ'ul-Meram (S.Yolları): 4/101-152; Darimi (Arapça): Siyer /61; Müsned-i Ahmed İbn-i Hanbel: 1/262,263,278; 7/129, 183; 4/421, 424; ve sair...

73)Sünen-i Beyhaki: 9/230-231; vs....
74) Lâtif bir nükte-i tevafuk: Hz. Ömer'in bu samimi, fakat sonu nedamet-âlûd itirazlarına benzer bir tenkid ve itirazı bu zamanda **İslam İnkılabına** yönelten (Suriye Dosyası sah. 226-238) (Hz. Ömer'in adaşı olan) Ömer Faruk Abdullah kardeşimiz ve benzerleri de **Hudeybiye'nin neticesine benzer bir fetih ve zafere** şahid olacak (ve oluyor da...), (samimi olanlar), bu tenkidlerinden dolayı (yine samimiyetle) nadim olacaklardır, inşaallah...

75) Bakınız, Buhari Zübde: 449 vd. 1457-463; (Tecrid): 8/143-190; 10/240-254, (Arapça): Müslim (Terc.) 8/586-592; Siyer-i İbn-i Hişam (Terc.): 7/434-452; İslam Tarihi (A.Köksal): 6/195-240; Kisas-ı Enbiya: 1/173-175; İbn'ul-Esir-El'Kâmil Fit-Tarih (Terc.): 2/190,191; Hayat'us-Sahabe (H.Müslümanlık): 1/153-156; Asr-ı Saadet, 1/305-311 vd.; Kitab'ul-Haraç (İ.Ebu Yusuf) : 312-316; İslam Peygamberi: 1/177-186; Mecmâ-ut- tefasir (Hazin): 6/23-28; İbn-i Kesir (Arapça): 7/327-341; (Terc.): 13/77323-3780;...

76) Hukuk-u İslamiyye ve İstilahat-ı Fikhiyye Kamusu: 3/386-389; El-Hidâye (Terc.): 1/678- 680 (Arapça): 2/103; El-İsabe: 4/24; Bidayet'ül-Müştehid ve Nihayet'ül-Muktesid (Terc.): 1/313, (Arapça): 1/582-583; İslam Hukukunda Ülke Kavramı: 34-49; Gurer ve Durer (Terc.): 2/10,11; Hak Dini Kur'an Dili: 7/4905; Kitab'ul-Emvâl (Terc.): 193-216; İslâm'da Devlet İdâresi: 95-97, 400-420; Tefsir-i İbn-i Kesir (Terc.): 3/689; 4/1781; 7/3390; 8/4234-4237; 9/4569-4574, 4732; 10/5548; **Fi Zilâ'il-kur'an** (Terc.)0 1/334; 3/386-388; 7/71-79, 98-102, 160-190_8/540-545; 9/237-240; 10/304;

"Müslüman Kadın'ın İsyanı Tağutlara Karşıdır!"

Abdullah KULOGLU

Allah-u Teala'ya 'kul' ve 'teslim' olmuşluğu 'Bezm-eleştü'..de kabullenmiş bulunan müslüman kadın, artık İslâm'ın mücessem bir timsâli hâline gelmiş, düşünce ve yaşayışının tüm yönlerini 'İslam'a göre' şekillendirmiştir. Bu şuur ve idrak içerisinde kurduğu 'aile yuvasını' adeta küçücük bir 'İslam cemiyeti', hatta hükümeti haline getiren Hizbullahî müslüman kadın, bu 'çekirdek devletin' dahilî, içtimâî ve kültürel işlerinin sorumluluğunu üstlendiğinin bilincinde bulunmaktadır. Bu İslâmî düzenin ahenkle yürümesi ve devamı için Hizbullahî müslüman olan 'zavc'yle omuz omuza ve onun riyâseti altında hareket eden muttaki-sâliha kadın, bu hususta "hemcinsleri" için büyük bir numune-i imtisâl ve örnek teşkil etmektedir.

"Erkekler, kadınlar üzerine hakimdirler. Çünkü Allah, kimini kiminden üstün kılmıştır. Hem de erkekler, mallarından infak etmektedirler. İyi kadınlar; itaatli olan ve Allah'ın kendilerini korumasına karşılık, kendileri de gizliyi koruyanlardır. Serkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, kendilerini yataklarında yalnız bırakın, (yine de uslanmazlarsa) dövün! Size itaat ederlerse, aleyhlerinde bir yol aramayın. Muhakkak ki Allah, 'Aliyyen Kebiren'dir.'" (Nisa-34) ayet-i kerimesi ile "Kadınlarını başlarına yönetici yapan bir kavim iflah olmaz!" (Buhari: K. Fiten: Bab: 18) anlamındaki hadislerin hedefini ve muhtevasını yakinen idrak etmiş bulunan mücahide İslam kadını, müttaki 'zavc'nin emrinde ve itaati altında beraberce Allah-u Teala'nın kendilerine tevdi ettiği ilahî gaye ve hedeflere doğru aşkla-şevkle hareket etmekte; böyle bir 'zavc'nin zaten Allah'ın hududlarına riayet edeceğine, kendine zulmetmeyeceğine, dinî bir gerekçe olmadan te'dib ve tekdir etmeyeceğine (Bakınız, Buhari ve Ebu Davud'dan; Selamet Yolları: 3/353), 'Her şey İslam için'i şîâr edineceğini yakinen bilmekte ve ona göre de büyük bir teslimiyet ve itaat içerisinde bulunmaktadır...

Bu ulvî ruh ve şahsiyettir ki, yüce İslam dininin asırlardan beri muhafazasına ve devamına 'vesile' ol-

muş; insan toplumunun, dolayısıyla de İslam nizamının çekirdeği olan 'aile hayatının' istikrarını sağlamıştır. İslamî vakar ve izzetin sembolü olan müslüman kadın, "Hepiniz çobansınız ve hepiniz râiyyetinizden mes'ulsünüz. İmam (halife) (tüm toplumun) çoban(ı)dır ve tüm râiyyetinden sorumludur. Kişi, (tüm) ailesinin çobanıdır ve onlardan sorumludur. Kadın 'zavc'(eşi)nin evinde' çobandır ve kendi râiyyetinden (çocuklarından) sorumludur..." (Z. Buhari: 144; Tecrid: 3/40; ilh...) hadisinin beyan ettiği yükümlülükleri 'gönülden' omuzlayarak, Allah-u Teala'ya lâyük, mutî bir 'kul' olabilmeyin çabası içindedir. Bu ilahî sorumluluğun muktezası olarak da, İslamî hareketin ve hükümetin içtimâî bir nüvesi ve çekirdeği olan 'aile yuvasını' her yönüyle mükemmel bir 'İslamî merkez, mekteb, üs ve kargâh' haline geçirme cehdi ve gayreti içerisinde girmekte, bunun tahakkuku için de gecesini gündüzüne katmaktadır.

"Kadınlaşmış erkeklere ve erkekleşmiş kadınlara la'net olsun!" (Buhari'den, Selamet Yolları: 4/33) hadisinin şumulüne girmemek için gayet hassas olan, kendi durumunu-pozisyonunu, fıtratını müdrik bulunan, "kadınların ege kemiğinden yaratılmış" (Müslim: 7/417) olduğunu bilen ciddi, vakur, hizbullahî müslüman kadın; 'birbirlerinin libâsı', yoldaşı ve hayat arkadaşı olan 'zavc ile zavce' arasındaki İslâmî; hukukî ve içtimâî ilişkilerin sınırlarına dikkat etmekte; 'zavc'i (eşi)'nin, kendisine ettiği hizmetlerin ve bir kısım işlerden muaf tutulmasının 'esbâb-ı mücibes'i'nin, kadınların bedenî, zihni ve fizikî za'fiyet ve acziyetlerinden dolayı bir 'şefkat ve teavün'den olduğunu; yoksa kadınların 'güçlü, hükümrân ve mesuliyetten azâde müstakil' bir şahsiyet olduklarından dolayı olmadığını çok iyi bilmektedir...

İşte; bu aklî, ruhî ve ahlâkî olgunluğun sahibi olan müslüman kadın, 'gerçek bir müslüman' olmanın bilinciyle hareketlerini ayarlamakta; topyekün, 'müslüman bir aile' olarak Allah'ın dinini toplum hayatının her sahasına hakim kılmak için çalışmakta ve

Allah'ın düşmanları olan tağutlara karşı İsyân bayrağını açarak savaşmaktadır. Bu kutsal tarihi savaş, yavaş yavaş tüm 'aile' birimlerine sirayet edecek, bu da tüm toplumun bir 'barut fıçısı' gibi patlamasını netice verecektir.

Bu ilahî ve tarihi misyonu üstlenmiş olan bir **hizbullahî kadın**, kendinden ve bu misyonundan 'paniğe' kapılan tağuti rejimlerin her türlü şeytanî 'hile' ve desiselerinin de farkına varmış bulunmakta; 'hedef saptırması' gibi komplolara başvurduklarını gözlemlemektedir...

Evet; müslüman kadının uyanması ve kendisi için büyük bir tehlike arzemesi, tağuti rejimleri ve uşaklarını 'alırma' geçirmiş; müslüman kadınların 'gâyelerini' ve 'hedeflerini' değiştirme çabalarına girdirmiştir. İnsanlık cellâdı, 'yamyam-canavar' tağuti düzenler ve haysiyetsiz uşakları; 'uygarlık', 'moda', 'ilericilik', 'insan hakları', 'kadın hakları' ve 'özgürlük' yaygaralarını 'olta' durumuna getirerek, müslüman kadınların zihinlerini, düşüncelerini ve istikametlerini bulandırmak, şaşkırtmak ve allak-bullak etmek için harekete geçmişlerdir. Bilhassa, genç ve kültürlü bacılarımızın 'zaaf damarını' ele alıp işlemekte, 'İslamî, bir görünüm' içerisinde ve 'masumâne' bir eda ile karşılıklarına 'İblisçe' çıkmakta; 'gelenekçiliği red' maskesi altında, "İslamî, tarihi, ruhi ve fitri değerlere karşı" isyân ettirmeye çalışmaktadır. Bunun neticesi olarak da, bir kısım müslüman geçinen kadınlar arasında "feminizm" (kadıncılık) akımı revaç bulmakta; 'anneye-babaya-kocaya-büyüklere, İslamî kural, örf ve adete isyân etme'; 'recûliyet' (erkeklik) rolleri yapma, 'serkeşlikte' bulunma; 'hiçbir bağlayıcı unsur ve kayıt tanı-mama' ve 'moda' mukallidi olma; "aydın, uygar, ilerici bir müslüman, genç kız!.. İmajını verme, 'sosyal özgürlükçü müslüman (!) genç kız (!) ve radikal-eylemci mücahide (!) kadın! görünme..." gibi ruhî, kalbî, ahlakî ve kültürel sapmalar ve hastalıklar yaygınlaşmaktadır.

Bunun giderek, müslüman topluluk arasında 'revaç bulma' tehlikesi de nazar-ı itibâra alınınca, İslam'ın ve dolayısıyla insanlığın istikbali açısından büyük 'faciâlar' doğuracağı gayet açıktır. Ki, bu durum, tarih boyunca 'insanlık cellâtları' lakabını almış bulunan, her türlü insanî değerlerin 'baş düşmanı' olan tağuti düzenlerin ve şeytanî askerlerinin ne kadar yoğun çalışmalar yaptığını, en hızlı düşmanlarına bile 'farkına vurdurmadan' etki ettiğini göstermektedir... O halde, 'Allah'a gönül vermiş, gerçek hizbullahî kadınlara, bacılara çok büyük ve şümüllü görevler düşmektedir. Allah'ın yüce ve aziz dinini insan hayatından çıkarıp atan bu mel'un şeytanî düzenlerin tüm hilelerini, entrikalarını ve komplolarını bozmanın, o habis düzenlere ve uşaklarına 'güçlü şamarlar' vurmanın zamanı gelmiş, hatta geçmiştir... İslam'ın

Allah-u Teala'ya lâyük, mutî' bir 'kul' olabilmenin çabası içinde olan Hizbullahî Kadın, bu ilahî sorumluluğun muktezası olarak da, İslamî hareketin ve hükümetin içtimâî bir nüvesi ve çekirdeği olan 'aile yuvasını' her yönüyle mükemmel bir 'İslamî merkez, mekteb, üs ve karargâh' haline getirme cehdi ve gayreti içerisinde girmekte, bunun tahakkuku için de gecesini gündüzüne katmaktadır.

ilahî ve Lâhûtî nuruyla mücehhez olarak 'şahsiyetimiz' ve 'aile hayatımız'; çevremizi pınlı pınlı aydınlatmalı, 'yarasa'ların toplumu istilâ etmesine fırsat vermemelidir. Aşağılık kompleksi ve zillet psikolojisi içerisinde kıvranan, 'kimlik ve şahsiyet' arayışı içinde olan biçare insanlığın yardımına koşmak, en büyük insanî, vicdânî ve İslamî bir vecibedir.

İnsanlık hayatını kasıp kavuran, zulüm ve cinayetleri arşa çıkan beşerî ve şeytanî düzenler, bu alçak saltanatlarının devamını sağlamak için, her çâyeye başvurmakta; kendine yöneltilmiş 'mazlumların' namlularını başka hedeflere doğru çevirtmeyi başarmakta; şu biçare mazlum ve mustaz'af insanlara 'oyun üzerine oyun' oynamaktadır. Tağuti rejimlerin müthiş zulümleri, cinayetleri ile 'dolmuş' (şarj olmuş) 'halk kitlelerini kendilerinden olanlara, örneğin 'ana, baba, koca, evlad, kardeş, arkadaş, akraba, komşu vs..' diye anılan insanlara; kendi (normal İslamî) yaşantısına; giyimine-kuşamına; düşüncesine; örf-ü adetine ve anlayışına ve sair dindaşlarının anlayışlarına karşı çok hızlı ve sert biçimde 'isyân' ettirip, 'başkaidirtmekle' ve 'istemezöük!' çektirmekle, 'boşaltan' (dejarj ettiren) ve rahatlatacın beşerî düzenler, böylece halk yığınlarının 'kendilerine yönelik' kin ve buğz, nefret ve intikam duygularını-eylemlerini 'boşa çıkarmış', üstelik kendi hasımlarına ve diğer mazlumlara doğru yönelmiş olmakta, biçare insanlarımız ve halk yığınları ise, kendilerine ve değerlerine karşı oynanan bu alçakça ve haince oyundan habersiz bir biçimde yaşamakta, gününü gün etmeğe çalışmaktadır.

Bir kısım müslüman kızların ve kadınların da, bu 'kurbanlar' arasında bulunduğu vâkıası ve fâciası karşısında, 'İslam'ın ilahî şuuruna varmış hizbullahî müslüman kızlarımıza, bacılarımıza ve analarımıza büyük görevler-hizmetler düşmektedir. Hizbüşşeytan'ın bu yoğun çabası karşısında, 'Hizbullah'ın' pasif ve suskun kalması câiz olur mu? Hâşâ!.. O halde, hep birlikte buyurun görev başına!.. Allah-u Teala, yardımcınız olsun! Amin

Washington Cum'a İmanı

MUHAMMED EL-ASÎ İLE BİR MÜLÂKAT

H.H

- *Bismillahirrahmanirrahim; esselamü aleyküm ve rahmetüllahi ve berekatühü! Sayın Asî, biz Türkiye'den! Yayınlamakta olduğumuz Aylık, Hizbullâhi olma çabası içerisinde olan bir dergimiz var. Sizinle, dergimiz okuyucuları için kısa bir sohbet yapmak isityoruz...*

- Memnuniyetle..

- *Lütfen, kısaca kendinizi tanıtır mısınız?*

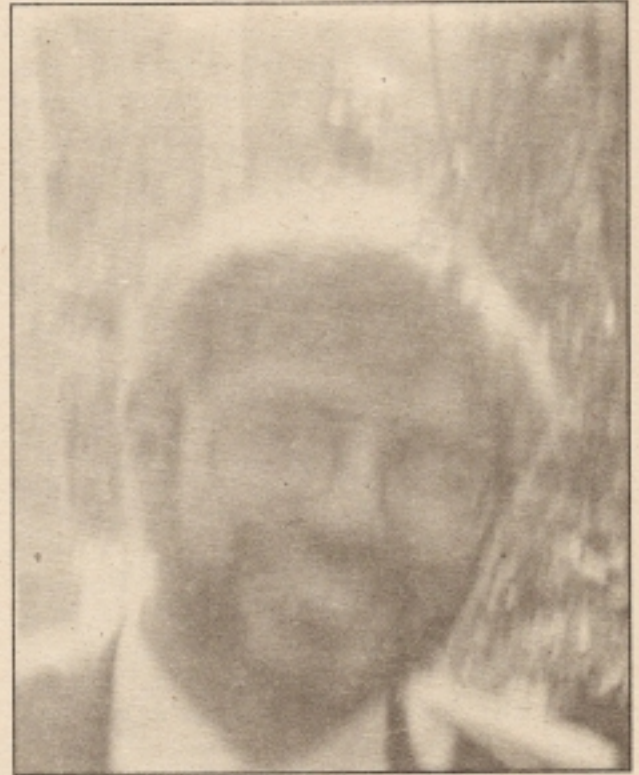
- Ben; Muhammed el-Asî, Suriye'den Amerika'ya yerleşmiş sünni mezheb ve Arap asıllı bir aile'den 1951 yılında Vaşington'da doğdum. Lâkin ülkemle fikrî-kalbî ve kültürel ilişkilerimi devam ettirdim. Üniversite'ye kadar tüm tahsilimi Amerika'da yaptığım, Amerikan vatandaşı olarak Amerikan ordusunda askerlik yaptığım halde, kendimi aslâ Amerika'lı hissetmedim. İslâm Alemi ile, bil-hassa Lübnan ihvanı ile ilişkiler içine girdim; **İslâm İnkılabı** ile birlikte kendimi o muhteşem inkılab'ın bir neferi olarak gördüm ve onun için de eşim'i İran'lı müslüman bir âileden seçtim.

- *Amerika'daki çalışmalarınızdan bahsedermisiniz?*

- Amerikan emperyalizmi, Hizbullâhi müslümanların hareket serbestisini tamamen kısıtlamış bulunmaktadır. Dünya kamu oyuna, **hürriyetin-demokrasinin merkezi ve hâmisli** diye kendisini lanse etmesine rağmen, kendi veya uşaklarının güdümünde olmayan ve **'siyasî-inkılabî'** mahiyetli tüm İslâmî hizmetlere baskı uygulayan Amerikan yönetimi, tabii ki böylece demokrasi'nin ve dillerinden düşürmedikleri hürriyetin ne demek olduğunu da isbatlamış olmaktadır. Bununla, yani bu baskılarla birlikte Allah'a hamd olsun bir kısım çalışmalarımız olmaktadır...

- *Meselâ, ne gibi?*

- İslâmî ilimlerde kendi çapında eğitim veren özel bir medrese'nin fahrî müdürlüğünü yapıyorum. Birlikte olduğumuz arkadaşlarla birlikte bölgemizi tarayarak şifâhî sohbetler-seminerler düzenliyoruz, gerekirse

bazı konularda yazılı tebliğler ve broşürler yayınlıyor, böylece gayr-i müslimlere İslâm'ı, müslümanlara da 'İnkılabî' çizgiyi ulaştırmağa çalışıyoruz.

- *Basın-yayın konusunda nasılsınız? Sesinizi bu kanaldan da kitlelere ulaştırabiliyor musunuz?*

- Maalesef, bu konuda şimdiye kadar bir şeyler yapamadık. Gerçi, tedriciliği esas alıyoruz ama, çıkarmak istesek de Amerikan yönetimi böyle bir yayın organına izin vermiyor. Suudi güdümlü, hatta bir gurup (...)ların bile dergileri rahat rahat yayınlarını sürdürürken, bizler şimdilik bu tür imkândan mahrum durumdayız.

- *Amerikan emperyalizmi, neden size bu tür engeller koyuyor, baskılar uyguluyor da, diğer gurupların İslâmî çalışmalarına böyle bir kısıtlama getirmiyor?*

Arkadaşımız H. H., Muhammed El-Asî ile mülakat sırasında

- Tahmin edebileceğiniz gibi, mes'ele tamamen siyâsî'dir. Amerika ve uşakları olan düzenlerin tamamı, **siyasi-ıdarî yönü olmayan** tüm İslâmî hareketlere göz yummakta, bu tür hareket ve faaliyetlerin kendi hakimiyetlerine köstek değil, destek olduğunun bilinci içerisinde bulunmaktadır. Hatta, Vaşington'da açtığımız küçük bir mescid'de kıldığımız '**Cum'a namazları**'na bile, şu insan hakları havariliğini yapan Amerikan yönetimi, fillî müdahalelerde bulundu. Hatta, zırhlı araçlarla çevirdiği mescidin üzerinde helikopterlerle keşif uçuşları yapacak kadar bayağılaştıkça bayağılaştı. Bilâhère, mescidimizi kapatarak **namazlarımıza engel** oldular, biz de **Cum'a namazlarımızı** birkaç yıl süre ile mescidin bahçesinde kılmağa devam ettik. Sonra, buna da tahammül edemeyip polis gücü ile mescidin cemaatını dağıtma yoluna başvurdular ve 50 kadar önde gelen müslümanı da hapsedtiler. Amerikanın bu cinayetinde baş rolü, Suudî ile Pakistan rejiminin resmî görevlilerinin oynadığını bizzat müşahede ettik ve yaşadık. Hele, Suudî rejimi tarafından gönderilen ve Amerikancı İslâm zihniyetini temsil eden "**Şii-Sünnî ve Filistinli**"den oluşan '**üç kişilik**' bel'âmlar kurulunun Amerikanın eliyle mescidimizi devr alması ve öz Muhammedî İslâm'a karşı bu tiplerin '**İslâmî yafıt ile, Amerikan adına**' kullanılması bizim için çok büyük ibret dersi olmuştur.

- Mescid'de **Cum'a namazının** dışında ne gibi siyasi faaliyetler yapıyordunuz, ki Amerikan yönetimini ve uşaklarını üzerinize saldırtınız?

- Yüce Resülüllah'ın (a.s.m.) mübarek mescidlerinde icra edilen fonksiyonları icra etmek istiyor, İslâm'ın ve müslümanların dertlerini gündemde tutuyorduk. Meselâ; bir körfez savaşı, bir Afganistan ve Filistin mes'elesi, bir Halepçe ve Ka'be katliâmı ve İslâm'ın ibadetlerindeki '**siyasi**' cepheler.. sözkonusu edilen önemli olan hususlardan bir kısmıdır.

- Sayın **Asî**, Amerikan emperyalizminin bu tür baskıcı eylemlerinde, Suudî ve **Râbita** güdümlü -sözüm ona- mollaların rolü ne kadardır?

- Zaten, karşımıza hep bu türlü şahıslar çıkarmakta, İslâmî ad ve kisve ile İslâmî hareketlerimiz sabote edilmekte veyahut bizzat onlar tarafından Amerikan yönetimine ihbar ve jurnal edilmektedir. '**Râbita**'nın Nevyork'da büyük bir merkezi bulunmakta ve çalışma alanına Vaşington'da girmekte, bunun için de çok büyük miktarda paralar harcanmaktadır. Yalnız Amerikada değil, tüm dünya'da yoğun bir faaliyet içerisine giren Suudî rejimi ve yandaşları, gerek '**Râbita**', gerekse '**dâr'ül ifta**' gibi fesât şebekeleri vasıtasıyla dünyadaki mescidleri işgal ettirerek '**Amerikancı, güdümlü İslâm**' (tabir câizse) imparatorluğunu kurmuşlardır. Yüce Resülüllah'ın (a.s.m.) kabrini ve **Kâ'benin örtüsünü öpmegi şirk kabul eden bu hâbis zihniyet, Beyaz Saray'ın eşliğini öpmek için** -adeta- yarışmaktaydılar. İşte, mel'un Suudilerin ve onların ideolojisi olan Vehhabiliğin '**tevhid ve din**' anlayışı da böylece daha açık ve bariz bir şekilde anlaşılmiş olmaktadır...

- Siz ki, **ihvan-ı müslimin**'in mensubusunuz. *Ha ma olayı üzerine, bir kısım İhvan ileri gelenlerinin (Sâid Havva, Adnan Saadeddin gibi..) bir kısmı, İran İslâm İnkılabını sorumlu tutacak, en azından itham edecek kadar menfi bir tavır sergilemeleri ile alakalı düşünceniz nedir?*

- Çok karmaşık ve girift bir mes'ele olan Hama olayı üzerinde Amerika ve yandaşları bir çok süpekülasyonlar yapmağa, kendi cinayetlerinin faturalarını İran İslâm İnkılabı'na çıkarmağa çalışmaktadırlar. Bu konu hakkında, şu kadanni söyleyebilirim ki; bu olayı İslâm İnkılabı'nı mahkûm etmek için koz olarak kullanmak isteyen **ihvan** kanadı olduğu gibi; böyle bir oyun içerisinde olmayan, adil, samimi ve vicdanlı kanat dahi vardır; onun için, **ihvan** derken, bu Hizbullâhi kanadın rencide edilmemesine dikkat edilmelidir. Sâid Havva ve Adnan Saadeddin gibi şahsiyetler ise; Hama olayından çok önceleri **Irak Baas** rejimi ile ciddi bir işbirliği içerisinde girmiş olduklarından dolayı, bu konuda "**adil**" olmaları asla mümkün değildir. Ayrıca; "**ferd'in harekete, hareketin de devlete tabi olması**" İslâmî bir vecibe olduğu bilindiği halde; **ihvan**'ın Sâid Havva-Adnan Saadeddin kanadı bu prensibi asla kale almamış, İslâm İnkılabını 'şahsi-hissî-fevrî' emrivâkileriyle karşı karşıya getirmek istemişler; buna muvaffak olamayınca da bu olayı İslâm İnkılabı'nın aleyhine koz olarak kullanma yoluna başvurmuşlardır. Ki, değil belli başlı ilim ve hareket adamlarına, basit bir müslümana bile bu tür gayr-i ciddi ve gayr-i samimi tavırlar yakışmamaktadır. Ayak üstü olarak, bu konu hakkında bu kadar konuşmamız yeterlidir, sanırım...

- *Peki; Sayın Asî, bu sefer konuyu Türkiye'ye getiririm. Türkiye hakkındaki kanaatiniz nedir? Türkiye'li müslümanlara bakışınız nasıldır? Son olarak bunu da öğrenebilir miyiz?*

- İşin doğrusunu söylersek, bugünkü Türkiye'yi ve Türkiye'li müslümanları geniş şekilde yakinen tanıma imkanım olmadı. Yalnız, Türkiye'nin müslüman halkının tarihini yakinen bildiğimiz için, yapısını az çok tahmin edebiliyorum... Tabii ki, Türkiye'li müslümanlar, tarihin değişik zamanlarında bazı ek-

siklikleriyle ve hatalarıyla birlikte İslâm'a epey hizmetler etmiş, İslâm'ın bayraktarlığı vazifesini yapmış ve cüz'î planda da olsa, İslâmın hakimiyetini -büyük ve geniş coğrafyalarda- sağlamıştır...

Elbette, Türkiye'li müslümanların tekrar uyanmalarını, İslâm'ın hizmetçiliğini yapmalarını ve emperyalist güçlere karşı **İslâm ümmeti** ile güçlü ve ortak bir cephe oluşturmalarını gönülden isteriz ve beklemekteyiz... İslâmî ilim, kültür ve hareket noktasında çok zayıf ve siliik bir görünüm arzeden, yahut bize öyle görünen Türkiye'li müslümanlar, biraz daha gayret ederlerse, tekrar İslâmî şehametın şâhkasına yükseltilirler. Hem; gerçi siz daha iyi bilirsiniz, ama yakın ve uzak tarihe baktığımız zaman, emperyalist güçlerin Türkiye üzerinde pek çok oyunlar oynadıklarını, müslümanları dinlerinden, ahlaklarından, kültürlerinden ve mukaddes değerlerinden uzaklaştırmak için binbir türlü hilelere ve komplolara başvurduklarını, maddî yönden de ülke'yi (Osmanlıları) parçaladıklarını görüyoruz. Onun için; batı dünyası, temelden ve ezelden beri sizlerin ve tüm müslümanların düşmanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat, ne yazık ki o düşmanların ahlâk ve kültür yapıları İslâm ümmetine etki etmiş, bu da gayet menfi sonuçlar doğurmuştur. Bundan, yani emperyalist güçlerin etki alanından çıkmak için çaba sarfetmek, Türkiye'li müslümanlar için İslâmî bir vecibedir, kanaatindeyim...

- *İnşaaallah, Allah'ın yardımı sayesinde, müslüman halkımız, tekrar İslâmî ve tarihî misyonunu üstlenecek ve İslâm ümmetinin yüzünü ağartacaktır... Râportaj için teşekkürlerimizi sunarız; Allah râzı olsun!*

- *Bende sizlere teşekkür ederim. Allah-u Teâla sizden de râzı olsun! Amin...*

"Kur'an,ı Kerim'in nüzul ayı ve günü olup, Allah-u Teala'nın rahmetinin coşup taşıdığı mübarek Ramazan Ayı'nın ve Leyle-i Kadr'in; dünya Hizbullahî Müslümanlarına ve Mustaz'aflarına, İslami hürriyet ve fütuhat için vesile olmasını, Yüce Rabbimizden niyaz ederiz.

Davet Yazı Ailesi

**"Ben insanları ve cinleri
ancak bana ibadet (kulluk) etsinler diye yarattım!"**

(Zariyat suresi, ayet: 56)

"ACABA NİÇİN YARATILDIK?"

Hasan-Zâde

Çok sevgili çocuklar!

Acaba, biz insanların yaratılış gayelerinin 'ne?' olduğunu hiç merak ettiniz mi? Bilirsiniz, şu dünya'da olan her varlığın ve her olayın muhakkak ki bir yaratılış 'gayesi', ve 'maksadı' vardır. Gayesiz, maksatsız, âbes bir varlık hiç görmek mümkün değildir. Hele; insan gibi akıl ve şuur sahibi bir varlık gayesiz olamaz! Ancak, **delliler** rast-gele söyler ve rast-gele yapar; onların sözlerinden ve işlerinden belirli bir 'gaye' ve 'maksad' asla aranmaz! Bunların dışında kalan her insan, bir iş yaparken ve bir söz söylerken, muhakkak bir maksat gözetir, onda bir gayesi ve hedefi vardır. Meselâ; bir ağaç niye dikilir? Meyvesinden, yeşilliğinden, gölgesinden veya odunundan istifade edilmesi için dikilir! Bir ev niçin yapılır? İçerisinde ikâmet edilmesi için yapılır. Pazara niçin çıkılır? Birşeyler almak ve bazı ihtiyaçları karşılamak için çıkılır? Sizler, okula niçin gidiyorsunuz? Boşu boşuna mı? Muhakkak ki sizin bir gayeniz, bir hedefiniz vardır. Ve olması da gerekir. Bunun aksini düşünmek, akıllı bir insan için asla mümkün değildir. Hatta, kâinattaki cansız varlıkların bile belirli bir veya birkaç 'gayesi, vazifesi, hedefi' vardır. Güneş doğarken, elbette boşu boşuna doğmuyor. Bulutlar ses verirken-gürlerken **bir şeylerden**

*Dünyanın tüm
ni'metleri sadece
'hayata hizmet' için
yaratılmıştır; 'hayat
ise, Allah'a hizmet ve
itaat için yaratılmıştır.*

haber veriyor; bir gayesinin olduğunu haykırıyor. Toprağın, su'nun, dağların, bitkilerin, ateşin rüzgânın, hülâsa; her türlü varlıkların **'birer gayeleri'**, birer görevleri, birer fonksiyonları ve hedefleri vardır. Gayesi, görevi ve fonksiyonu olmayan, hiç bir varlık göstermek aslâ mümkün değildir...

Aynen öyle de; **insan denen şu mükemmel varlığın da, 'topyekûn bir yaratılış gayesi ve dünyaya gönderiliş maksadı ve bu doğrultuda yapması lâzım gelen görevleri ve fonksiyonları' vardır.** İnsanoğlu 'başı boş' olmadığı gibi; 'gayesiz ve hedefsiz' de yaratılmamıştır. Kaldı ki, Allah-u Teala insanı **'ahsen-i takvim'** (en güzel, toplayıcı bir varlık) suretinde ve **'kerâmetli, hârika'** bir tarz'da yaratmış; koca kâniâtın **'özü, özeti'** ve **'meyvesi'** hâlinde bütün varlıklara **'öncü'** yapmıştır. Münferid olarak, her insanın kendi yaptığı basit işlerinde bir 'gaye' olur; canlı-

cansız tüm varlıkların bir 'maksadı, hedefi ve görevi' bulunur da, **Allah-u Teala'nın 'insan' denen bu en mükemmel varlığı yaratışında bir 'gaye' ve hedef bulunmaz,** böyle ruh, akıl sahibi hârika bir varlık olan insanın **'görevleri-fonksiyonları'** olmaz mı? Böyle bir gayesizliği düşünmek bile âbes'dir. Âbes'den, âbes işler'den münezze ve müberrâ olan Allah-u Teala'ya böyle bir şey (hayâlen de) izâfe etmek, insanlık dışı bir **'hamakatlık'** örneğidir.

Demek; insanın bir **'yaratılış gayesi'** muhakkak ki vardır. İnsanın, **'hârikalar dolu'** yaratılışında çok büyük ve çok önemli **'gaye ve hedef'** vardır. Ve insanoğlu **'sırf'** bu gaye için yaratılmıştır. İşte; insanın bu **'yaratılış gayesini'** Allah-u Teala, Kur'an-ı Kerim'de açıklamıştır: **"Ben, insanları ve cinleri ancak bana ibadet(kulluk) etsinler, diye yarattım!"** (Zâriyat suresi, ayet: 56). Şu halde; **insanların yaratılış gayesi, sadece 'Allah'a ibadet etmek'dir...** Başka şeyler ve işler ise, sadece **'Allah'a ibadet'** vazifesine yardımcı olma gayesine yöneliktir. Herşeyin **'ana-esas'** yönleri olduğu gibi **'tâli'** yönleri de vardır. Tâli olanlar, **'esas'a'** bağlı ve ona yardımcı özelliğini taşırlar. Örneğin; **'hayat'**ın devamı esastır, yiyecek ve içecekler ise,

İslam dinindeki 'en büyük ibadet, şirki-küfrü reddetmek ve devirmek'tir; o'nun yerine de Allah'ın nizâmını bütün yönleriyle hakim kılmak ve bu uğurda çabalamaktır.

'hayatın' devamı için gerekli olan 'yardımcı' unsurlardır. Bir insan, 'yemeyi-içmeyi gaye edinirse', o insan hayvandan aşağı bir duruma düşer. Ama, 'hayatın devamı' için yemesi-içmesi İslamî ve akli bir zarurettir. İşte; para, mal, makam, mevki, yiyecek ve içecek gibi unsurlar, 'hayatın varlığı ve devamı' için gereklidir. "Hayat ise, Allah'a ibadet için gereklidir. İbadet olmazsa, insan hayatının hiç bir değeri ve anlamı olmaz; hayat olmayınca da para, mal-mülk, makam-mevki gibi unsurların hiç bir anlamı ve değeri olmaz." Dünya'nın tüm ni'metleri sadece 'hayata hizmet' için yaratılmıştır; 'hayat ise, Allah'a hizmet ve itaat için yaratılmıştır...

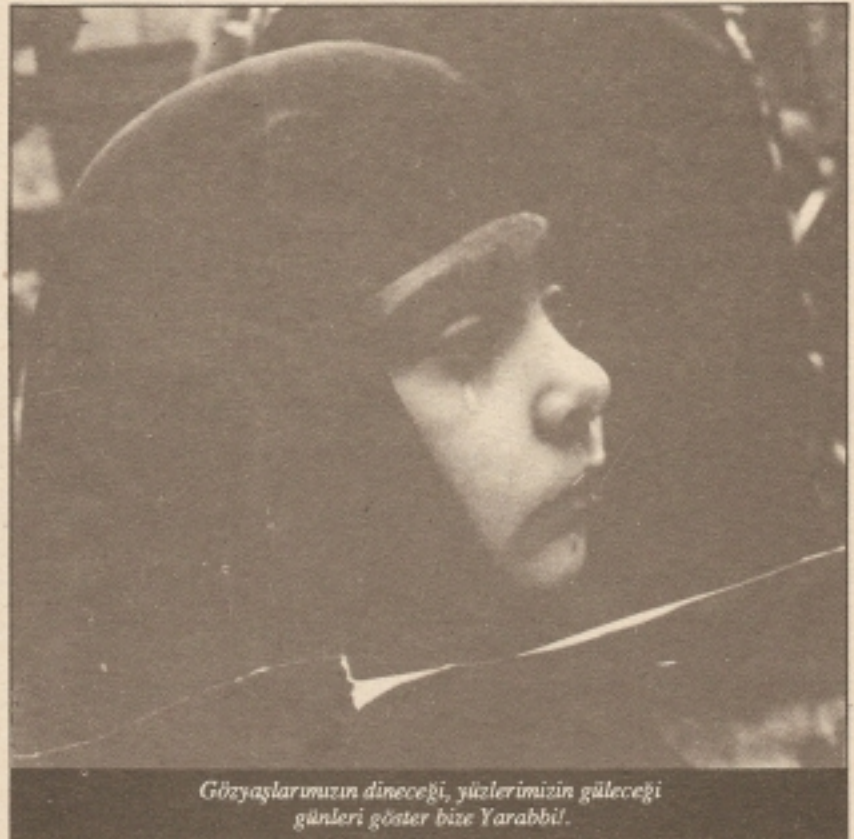
Binaenaleyh; dünya hayatı, aslî gayesine yönelik olmayınca bir 'metâ'ul-ğurur'dur; aldatıcı-kandırıcı bir metâ, bir oyalanma'dır. Aslî gayesine, yani 'ibadete' yönelik olursa; 'a'lâ-yi iliyîne' (yüceler yücesine) ve 'ebediyete' tahavvül eder, ölümsüzlüğe dönüşür. İnsan hayatı, 'ilahî hedefe' ve 'yaratılış gayesine' göre bir seyir çizgisi ta'kib ederse, bir kıymet ifade eder; aks-i takdirde, 'esfel'is-sâfiline' (aşağıların aşağısına) sukut eder ve (Kur'an-ı Kerim'de belirtildiği gibi) "hayvandan da aşağı" bir duruma düşer. Böyle bir insana artık, dünya ve ahiret birer 'zindan' hükmüne geçmiştir; 'hayat' ise, 'çekilmez bir yük' haline gelmiştir...

Allah'a 'ibadet' ve 'itâât' ise, İlahî intisâb'dır; biçâre kulu. Yüce Allah'a bağlayan İlahî bir nur ve iksir'dir. Bütün saadetlerin, huzurun ve kurtuluşun sebebi ve vesilesi sadece budur! 'ibadet' madem ki bu kadar önemlidir, o halde onun anlamı ve muhtevası nedir? İşte, bu aşamada bizim için önemli olan da budur!

Evet; çok kıymetli çocuklar!

'İbadet', Allah'a kulluk ve itâat'tır. Bunun ilk merhâlesi, "Lâilâhe illâllah" demek ve gereği ile amel etmektir. Bunun çok uzun izâhatları vardır; sohbetlerimiz ilerledikçe yavaş yavaş geniş izâhlarını da yaparız, inşaallah.

Şimdilik şu kadarını diyelim: "Lâilâhe illâllah" demek; Allah'dan başka tüm insanların, kurumların, kuruluşların, ideolojilerin, devletlerin ve her türlü varlıkların 'ulûhiyet'lerini, yani 'kanun-hüküm koyma, idâre etme, yön verme, yönlendirme ve boyun eğdirmeye' gibi.. tüm isteklerini, sözlerini, fiillerini ve uygulamalarını 'kabul etmemenin' yanında, 'sözlü ve fiilî olarak' da 'red' etmek, yani 'târ-û mâr edip tepelemektir'. Ve bu tür 'hak ve yetkileri' sadece "Allah'a hâs kılmak ve tahsis etmektir." Yani; insan hayatının tüm yönlerine; ferdî, ailevî, siyasi, ictimai, iktisadî, hukukî, askerî, cihadî, inkılabî ve kültürel bütün cephelerine 'Allah'ın hükümlerinin-kanunlarının', yani 'İslam şeriât'i'nin tam hakimiyetini kabullenmekle birlikte o'nu savunmak ve o'nun tüm dünya'ya hakim kılınması ve

Gözyaşlarımızın döneceği, yüzlerimizin güleceği günleri göster bize Yarabbî!

Mücahidlerden ayrılmayan iki unsur; Kitap ve silah... sonra zafer

'zıdları'nın' yıkılması için cehd-ü gayret içerisinde bulunmaktır. Ki buna, kısaca 'tevhid' denir...

İşte; bunun üzerine 'namaz, oruç, zekât, hac' gibi.. diğer ibadetler bina edilmeli; 'haramları terk ile birlikte', ferdi fârizâların ifâsına geçilmeli; ondan sonra da diğer dinî vecibeler-vazifeler yerine getirilmelidir. Ki, bunların neler olduğunu ilerilerde söz konusu edeceğiz, inşallah...

Çok sevgili çocuklar!

Allah-u Teala'nın yarattığı şu dünya'da ve üzerinde yaşadığımız şu ülke'de -maalesef- Allah'ın düşmanları tarafından Allah'ın dini (büyük ölçüde) kaldırılmış, onun yerine ise; beşerî kanun denen pislikler, re-

zillikler ve kepezelikler getirilmiştir. Gittiğiniz yerlere, okullara, çarşılara, pazarlara ve işyerlerine iyice dikkât edin, neler görüyorsunuz Beş paralık putların, kâfirlerin, mürtedlerin, rezillerin ve hâbislerin sözlerinden, heykellerinden, o lâğım gibi pis pis kokan uygulamalarından başka -şu ülke'de- ne var ki?... Kanun, hüküm koyma hakkı ve yetkisi Allah-u Teala'nın olduğu ve 'hakimiyet kayıtsız şartsız Allah'ın' olması lâzım geldiği halde; sizin gibi müslümanların -güya- çoğunluğu teşkil ettiği şu yerlerde, kimlerin peşine gidilmektedir ve hakimiyet hakkı 'kimler adına' kimlerindir?... İşte; bütün bunları göz önüne alarak, hayata hazırlanın ve hayatınızın

önünde duran 'görevlerinizin' neler olduğunu şimdiden düşünün!..

İslam dinindeki 'en büyük ibadet, şirki-küfrü reddetmek ve devirmek'tir; o'nun yerine de Allah'ın nizâmını bütün yönleriyle hakim kılmak ve bu uğurda çabalamaktır. Ondan sonra, netice Allah'a havale edilir ve bizlerin üzerinde sorumluluk kalmamış olur. Allah-u Teala'nın nizâsı, daima "nehiyelerinden kaçınmanın ve ilahî emirlere uymanın içerisinde." Bunun dışında, Allahın rızasını aramak, hayâlden ve ümniyyeden (kuruntudan) başka bir şey değildir. Allah-u Teala'nın 'en büyük nehyi' ise 'şirk ve küfür'dür. Onların reddedilmesi ve yıkılması için çalışılmalıdır. Allah'ın 'en büyük emri' ise; 'ilâllah' isbatı'dır; yani, Allah-u Teala'nın 'mutlak uluhiyetini' nefsimizde, çevremizde ve yer yüzünde ortaya koymamız, 'isbat' etmemiz ve hakim kılmamız için bütün gücümüzle çalışmamız, harekete geçmemiz ve seferber olmamızdır...

İşte; Allah'a ibadet'in-itâât'ın en büyüğü ve en önemlisi budur. diğerleri ise bunu ta'kib ederek gelir. İnsan'ın 'yaratılış gayesi' olan bi 'ibadet, itâât ve kulluk' görevlerini ifâ etmesiyle, sâir mahlûkattan ve hayvanlardan 'temyiz' ve tefrik edilebilir. Zirâ, insanın bu yönünün dışında kalan filleri ve vasıfları, sâir mahlûkatın çok çok gerisinde kalmaktadır ve insan daha âciz ve daha muhtaç bir vaziyette bulunmaktadır. Onun için; yaratılış gayemize mütenâsib bir keyfiyet kazanmamız ve bunu korumamız hususunda çok çalışmalı ve Yüce Rabbimize çok çok yalvarmalıyız. Her şey O'nun yardımı ile olur ve hedefini bulur, vesselam...

MURAKABE KURSUSU

"Selamün aleyküm.

Muhterem yetkili kardeşimiz;

Derginiz(miz) elime geçti. Mükemmel, gerçekten hârikal! Odamızın kumsuz kalan köşesini, beynimizin içinde bocaladığı boşluğu, dilimizin anlatamadığı, bulamadığı konuları ve kalbimizin hissedip de ağzından aciz kaldığı loşhaneyi, siz değerli(...)mız sâyesinde, doldurmuş kanaatindeyiz. Cenab-ı Allah (c.c.), Ümmet-i Muhammediyenin (a.s) tümünden ve sizlerden de râzî olsun.

Allah'ın izni ile dergimizi bölgemize tanıtacağız ve insanlarımızın bulamadığı hüviyetini ("sirat-ı müstakim"); tekrar sizlerle beraber, el ele, kol kola ve bölünmez saflar eşliğinde bu, zor da olsa, **doğru yolu**, yani **seriâtî** bulacağız...

Muhammed SİVEREKLI
Urfa/Ceylanpınar"

"Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Muhterem kardeşlerim;

İnşallah bundan böyle, her yeni sayı derginizden (...) adet bize de gönderirseniz memnun oluruz. (...) Yüce Allah, **imanlı ve imam'lı bir toplumu** (...) bizlere gösterebilir.

Ömer ALPASLAN
5014 Kerpen
W. DEUTSCHLAND"

"Selamün aleyküm

Muhterem Davet dergisi kardeşlerime;

Hepinizi muhabbetle kucaklar, Yüce Rabbimizden, bir tek O'nun huzurunda eğilen, O'nun yolunda yürüyen kullarına bizleri dahil etmesini niyaz ediyorum. (...) arada yaşanan (Hizbullahî) boşluk, inşaallah ne pahasına olursa olsun, davet'le doldurulacak ve bu da sürekli devam edecektir. Okuyacağız, okutacağız. Bizler de sizlere kalemimizle yardım edeceğiz. (...)

Ve's-selamü aleyküm
Mahmud ULUTAŞ/Kayseri"

"Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla...

Hizbullahîlerin yardımcısı olan

Allah, sizleri şeytanın ve şeytanın yandaşları olan rabita vb. kurumlarından (şerlerinden) muhafaza etsin, Hizbullahî bir dergi olarak kalmanızı Yüce Allah'dan dilerim.

Kardeşlerim; bundan sonra bizlere her ay (...) adet davet derginizi gönderin. Hizbullahî (Hatt-i İmam) bir çizgide kaldığınız müddetçe, almaya devam ederiz. Yoksa; diğerlerini terk ettiğimiz gibi, yine Allah'ın rızâsını gözeterek, birbirimizi terk ederiz.

Temel Kitap-
Kirtasiye-Derik/Mardin"

"Bismihî Teala;

Selâm olsun,dünya Hizbullahî müslümanlarına! Ve yine selâm olsun, böyle muhtevalı bir dergi çıkaran davet dergisi aydınlarına! Muhammedî çizgide, Allah mücadelemizi ve mücadelemizi mübarek etsin. İnşallah Hayra vesile olur. İnşallah, Hizbullahî ümmete lâayık bir ses olursunuz... Fetih ise, Allah'dandır. Ve inşaallah, fetih yakındır...

Selâm olsun. Muhammedî çizgideki Hizbullahî mü'minlere!..

(Ve's-selamü ala menittebbetal-hüda...)

Muhammed ÇAĞRI/Bursa"

"Esselamü aleyküm ve rahmetullahi ve berekatüh .

Sizleri selâmların en güzeli ile selâmlarım!

Sayın Davet yazarları;

Öncelikle bütün müslümanları aydınlığa kavuşturacak olan bu dergiyi çıkardığınızdan dolayı, Allah (c.c.) sizlerden râzî olsun... Ben sizin derginizin (her) sayısını dikkatle okumaktayım. Sizler, bütün gerçekleri gizlemeyip açık açık izah etmektesiniz. Ben özellikle **Hizbullahî kadınlar** köşesini ilgilie okuyorum, bütün Hizbullahî kadınları karalıktan aydınlığa kavuşturan bir ışık olduğuna inanıyorum.

Tüm müslümanlar, **Davet** dergisini okuyup, bütün gerçekleri bulacaklar ve aydınlığa kavuşacaklardır, inşaallah...

Korkusuzca ve bu kadar açıkca, bu şanlı mücadeleyi sürdürdüğünüzden dolayı, Allah'u (c.c.) yâr ve yardımcınız olsun...

Hayrûnnisa IŞIK/Malatya

"Esselamü aleyküm Bismihî Teala

Hamd, Kendisini ananları anan, Kendisine yaklaşanlara kat kat adimlarla yaklaşan, müslümanlara mükâfat: kâfir, müşrik, münâfik ve fâsiklara azabı hazırlayan Allah'a mahsustur. O Allah ki; Kendi dinini koruyanı koruyan ve bağışlayandır.

Sâlât ve selâm Efendimiz, Seyyidimiz Hazret-i Muhammed (s.a.v.)'e, Onun Eshabına, Ezvâcına, ve; karalık perdesinin arkasına kalmış olan, Yazîd'e ve Yazîdîlere karşı kıyama kalkan Hüseyin'e, Hüseyinîlere ve tüm Hizbullahîlere olsun...

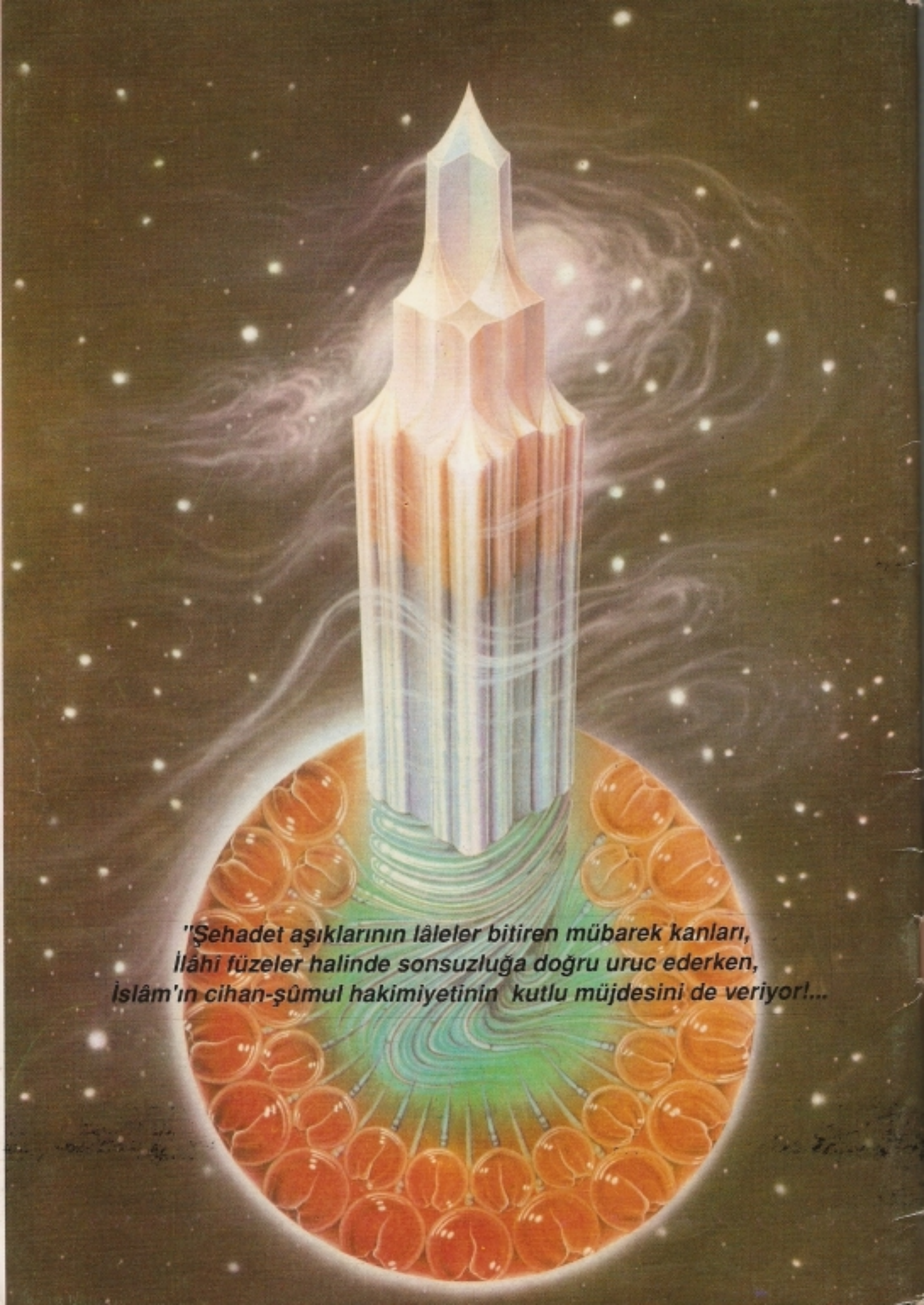
(...) Çıkarmış olduğunuz derginin Ocak ve Şubat sayıları elimize ulaştı. Gerçekten takdire değer dergi. Çünkü, net ve ap-açık olmanız, İnkılab'a şüpheci bakışları yıkıcı olmanız ve İslâm'ı anlatmak için bazı perdelelere ve maskelere ihtiyaç duymamanız, bilhâssa takdire değer! Dergi, burada, tahminimizden çok okundu ve ilgi topladı... (...) Şimdilik, siz bana (...) adet gönderin, ileride bunu ...'ye, ...'e doğru çıkaracağız... (...) Kardeşiniz:

Burhan Çelik - Hollanda"

Ayrıca; Mardin İdil'den Bilmek Kitap-Kirtasiye; Amasya Suluova'dan **Altınyıldız** Kitap-Cilt evi; Konya Ereğli'den **Pınar** Kirtasiye; Ağrı Doğubeyazıt'dan **Geçit** Kitabevi; Sivas'dan **Kardeşler** Kitabevi; Elâzığ Karakoçandan **Kardeşler** Kitap-Kirtasiye; Strasburg İslam Cemiyeti; Zonguldak'dan **Tevhid** **Kitap Kulübü** sahibi;... kardeşlerimiz'in mektupları ellerimize geçmiş olup, taleplerine göre işlem yapılmıştır. Kardeşâne ilgi ve alakalarına, ve deruni duygularımızla teşekkür eder, Yüce Rabbimiz emânet eylesin ve dualarını da bekleriz...

Ve; Rize Pazar'dan Mehmed Günaydın; Mardin Midyat'dan Abdullah Taşdemir; Mersin'den Yılmaz Kucı; Siirt Batman'dan İdris Yılmaz; Malatya'dan Ahmed Arslan; Trabzon Köprübaşı'dan Mehmed Balcı; İngiltere'den 'H...'; Yozgat'dan Abdullah; kardeşlerimiz...

Mektuplarınız elimize geçmiş ve gereken de yapılmıştır. Cenab-ı Hak, biz aciz kullarını, sizler gibi şuurlu ve ehli-basiret kardeşlerimize lâayık eylesin. İslâm'ın zaferi ve küfrün hezimetini için sürekli dualarınızı bekleriz... (Mektupları gelen diğer kardeşlerimizin cevaplarını, isteklerini ve gerekenlerin alıntılarını, gelecek sayılarımızda peyder-pey ele alacağız.

*"Şehadet aşıklarının lâleler bitiren mübarek kanları,
İlâhî füzeler halinde sonsuzluğa doğru uruc ederken,
İslâm'ın cihan-şûmul hakimiyetinin kutlu müjdesini de veriyor!..."*